

Budapest,
2004. május 26.,
szerda

71. szám

Ára: 1127,- Ft

TARTALOMJEGYZÉK

		Oldal
169/2004. (V. 26.) Korm. r.	A belügyminiszter feladat- és hatásköréről szóló 150/2002. (VII. 2.) Korm. rendelet, valamint egyes további kormányrendeletek módosításáról	7226
170/2004. (V. 26.) Korm. r.	Az egészségügyi, szociális és családügyi miniszter feladat- és hatásköréről szóló 142/2002. (VI. 28.) Korm. rendelet módosításáról	7228
171/2004. (V. 26.) Korm. r.	A foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszter feladat- és hatásköréről szóló 143/2002. (VI. 28.) Korm. rendelet módosításáról	7229
172/2004. (V. 26.) Korm. r.	A földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter feladatairól és hatásköréről szóló 155/1998. (IX. 30.) Korm. rendelet módosításáról	7229
173/2004. (V. 26.) Korm. r.	A környezetvédelmi és vízügyi miniszter feladat- és hatásköréről szóló 155/2002. (VII. 9.) Korm. rendelet módosításáról	7229
174/2004. (V. 26.) Korm. r.	A nemzeti kulturális örökség miniszterének feladat- és hatásköréről szóló 161/1998. (IX. 30.) Korm. rendelet módosításáról	7229
175/2004. (V. 26.) Korm. r.	Az oktatási miniszter feladat- és hatásköréről szóló 162/1998. (IX. 30.) Korm. rendelet módosításáról	7230
176/2004. (V. 26.) Korm. r.	A pénzügyminiszter feladat- és hatásköréről szóló 140/2002. (VI. 28.) Korm. rendelet módosításáról	7230
177/2004. (V. 26.) Korm. r.	A Nemzeti Egészségügyi Tanács feladatokról, szervezetéről és működéséről szóló 229/1998. (XII. 30.) Korm. rendelet módosításáról	7230
178/2004. (V. 26.) Korm. r.	A Nemzetközi Migrációs Politikát Fejlesztő Központ (ICMPD) alapításáról és működéséről szóló Megállapodás és az azt módosító megállapodások kihirdetéséről	7230
179/2004. (V. 26.) Korm. r.	A Schengen Alap felhasználásának pénzügyi tervezési, lebonyolítási és ellenőrzési rendjének kialakításáról	7235
180/2004. (V. 26.) Korm. r.	Az elektronikus hírközlési feladatokat ellátó szervezetek és a titkos információgyűjtésre, illetve titkos adatszerezésre felhatalmazott szervezetek együttműködésének rendjéről	7246
181/2004. (V. 26.) Korm. r.	A külföldi kulturális intézetekről szóló 11/2000. (II. 8.) Korm. rendelet módosításáról	7250
93/2004. (V. 26.) FVM r.	A szakmai követelmények kiadásáról szóló 64/1994. (XII. 15.) FM rendelet módosításáról	7251
13/2004. (V. 26.) NKÖM r.	Egyes miniszteri rendeletek módosításáról	7252
5/2004. (V. 26.) TNM r.	Az Esélyegyenlőségért Díj alapításáról	7252
19/2004. (V. 26.) AB h.	Az Alkotmánybíróság határozata	7256
20/2004. (V. 26.) AB h.	Az Alkotmánybíróság határozata	7274
1052/2004. (V. 26.) Korm. h.	A köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény hatálya alá tartozó szervek jegyzékéről szóló 1034/1992. (VII. 1.) Korm. határozat módosításáról	7276
	Az Országos Választási Bizottság 55/2004. (V. 24.) OVB határozata	7276
	A Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium Heves Megyei Földművelésügyi Hivatalának hirdetménye	7277
	A Magyar Hivatalos Közlönykiadó közleménye	7286
	Helyesbítés	7286

II. rész JOGSZABÁLYOK

A Kormány rendeletei

A Kormány 169/2004. (V. 26.) Korm. rendelete

a belügyminiszter feladat- és hatásköréről szóló 150/2002. (VII. 2.) Korm. rendelet, valamint egyes további kormányrendeletek módosításáról

A Kormány a belügyminiszter feladat- és hatásköréről szóló 150/2002. (VII. 2.) Korm. rendeletet (a továbbiakban: R.) a következők szerint módosítja:

1. §

Az R. 1. §-a a következő *f)–h)* pontokkal egészül ki:

(A belügyminiszter – az érintett miniszterekkel együttműködve – a jogszabályban, valamint a Kormány határozataiban meghatározott feladatkörében, szakterületét illetően)

„f) előkészíti – az Országos Atomenergia Hivatal főigazgatójával együttműködve – a nukleáris baleset-elhárítási nemzeti politikát érintő kormányzati döntéseket és koordinálja a kormányzati szervek nukleáris baleset-elhárítással kapcsolatos felkészülésének feladatait;

g) ellátja az Országos Atomenergia Hivatal felügyeletét és jóváhagyja az Atomenergia Koordinációs Tanács ügyrendjét;

h) együttműködik a Miniszterelnöki Hivatalt vezető miniszterrel a Belügyminisztérium és a felügyelete alá tartozó szervek, valamint a kormányzati informatika összhangja érdekében.”

2. §

Az R. 2. §-ának (2) bekezdése a következő *f)* ponttal egészül ki:

(A belügyminiszter az Alkotmányban szabályozott minősített időszaki és honvédelmi feladatai körében)

„f) ellátja a veszélyhelyzetet el nem érő katasztrófavédelmi, polgári védelmi és tűzoltó szervezetekkel kapcsolatos hatásköreit.”

3. §

Az R. 3. §-ának (1) bekezdése a következő *m)* ponttal egészül ki:

(A belügyminiszter a helyi önkormányzatokkal kapcsolatos feladatkörében)

„m) közreműködik a polgármesterek, jegyzők katasztrófavédelmi felkészítésének szervezésében.”

4. §

(1) Az R. 4. §-a (1) bekezdésének bevezető része helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A belügyminiszter építésügyi feladatkörében”

(2) Az R. 4. §-a (1) bekezdésének *c)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A belügyminiszter építésügyi feladatkörében)

„c) elősegíti és támogatja az építészeti és építési kultúra fejlesztését, az épített környezet emberhez méltó, akadálymentes és esztétikus kialakítását, az értékes települési hagyományok megőrzését, a korszerű műszaki és szervezési megoldások elterjesztését, ennek érdekében együttműködik a nemzeti kulturális örökség miniszterével, a települési önkormányzatokkal, a településtudomány, az építéstervezés és kivitelezés szakmai társadalmi szervezeteivel, szakmai önkormányzataival (kamaráival).”

(3) Az R. 4. §-a (2) bekezdésének *a)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A belügyminiszter az (1) bekezdés szerinti feladatkörében]

„a) kialakítja a településrendezéssel és településfejlesztéssel kapcsolatos országos szakmai követelményeket és megállapítja a településtervezési jogosultság feltételeit;”

(4) Az R. 4. §-a (2) bekezdésének *c)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A belügyminiszter az (1) bekezdés szerinti feladatkörében]

„c) a külön jogszabályban meghatározottak szerint – elfogadásuk előtt – a területi főépítészek útján, illetőleg közvetlenül véleményezi a településrendezési terveket, előkészíti a Magyar Terület- és Regionális Fejlesztési Hivatallal együttműködve a területi főépítészekkel kapcsolatos jogi szabályozást;”

(5) Az R. 4. §-a (2) bekezdésének *e)* pontja bevezető része helyébe a következő rendelkezés lép:

[A belügyminiszter az (1) bekezdés szerinti feladatkörében]

„e) gondoskodik az épületek, az ahhoz kapcsolódó zöldterületek és zöldfelületek, továbbá – a sajátos építményfajtákra, valamint a műemlékvédelem alatt álló építményekre és területekre vonatkozó külön jogszabályok felhatalmazása esetén – más építmények”

(6) Az R. 4. §-a (2) bekezdésének *j)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A belügyminiszter az (1) bekezdés szerinti feladatkörében]

„j) kialakítja és ellátja az építésügy területére vonatkozó szakmai képzéssel és továbbképzéssel kapcsolatos felada-

tokat. Az építésügyi ágazat tekintetében meghatározza a szakmai tantárgyakat, kidolgoztatja a szakmai tantárgyak központi programjainak (tanterveinek) tankönyveit és egyéb tanulmányi segédleteit, továbbképzéseket szervez a tanácsadók, továbbá a szakmai, elméleti és gyakorlati képzést ellátó pedagógusok számára, szervezi a hatáskörébe tartozó tanulmányi versenyeket;”

(7) Az R. 4. §-a (2) bekezdésének *q*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A belügyminiszter az (1) bekezdés szerinti feladatkörében]

„*q*) a Magyar Terület- és Regionális Fejlesztési Hivatallal együttműködve működteti – országos illetékességgel – a központi településrendezési, illetve építészeti-műszaki tervtanácsokat, valamint – a területi főépítések útján – regionális illetékességgel a terület- és településrendezési, építészeti-műszaki területi tervtanácsokat;”

(8) Az R. 4. §-ának (2) bekezdése a következő *v)–zs*) pontokkal egészül ki:

[A belügyminiszter az (1) bekezdés szerinti feladatkörében]

„*v*) egyetértési jogot gyakorol a sajátos építményfajtákra vonatkozó szabályozási feladatok esetén;

z) ellátja a hatáskörébe utalt szakképzések tekintetében a szakképzésről szóló 1993. évi LXXVI. törvény 5. §-a alapján a szakképesítésért felelős miniszter feladatait;

zs) részt vesz az Országos Területfejlesztési Tanács munkájában.”

(9) Az R. 4. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A belügyminiszter – a környezetvédelmi és vízügyi feladatok ellátásáért felelős miniszterrel együttesen – rendelkezletben megállapítja az építési és bontási hulladékok kezelésének részletes szabályait.”

5. §

Az R. 6. §-a (1) bekezdésének *b*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[6. § (1) A belügyminiszter közigazgatás-szervezési feladatkörében]

„*b*) irányítja a Magyar Közigazgatási Intézetet, irányítási jogkörét a közigazgatás fejlesztést és korszerűsítést szolgáló szakmai kutatási tevékenység tekintetében a Miniszterelnöki Hivatalt vezető miniszter közreműködésével gyakorolja. A miniszterek intézményirányító tevékenységét Irányító Tanács segíti, amelynek elnökét a belügyminiszter a Miniszterelnöki Hivatalt vezető miniszterrel való egyetértésben bízza meg. Tagjai a Belügyminisztérium és a Miniszterelnöki Hivatal közigazgatási államtitkárai. Az Irányító Tanács tagjai számának szükségessé váló növeléséről a két miniszter együtt dönt. Az Irányító Tanács a miniszterek szakmai javaslattevő és véleményező szerve,

az Irányító Tanács feladatait az Intézet alapító okirata tartalmazza;”

6. §

(1) Az R. 7. §-a (1) bekezdésének *b*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép, és a bekezdés kiegészül a következő új *c)–e*) pontokkal, a jelenlegi *c)–i*) pontok jelölése *f)–l*) pontra változik:

(A belügyminiszter a közbiztonság védelmével kapcsolatos feladatkörében)

„*b*) előkészíti a rendőrség jogállásával, feladatkörével, szervezetével, működésével összefüggő jogi szabályozást és egyéb kormányzati döntéseket;

c) kiemelt figyelmet fordít a bűnmegelőzési tevékenységre; ennek keretében közreműködik a bűnmegelőzéssel kapcsolatos jogi szabályozásban, az eredményes bűnmegelőzési Bizottság társelnökeként részt vesz a bűnmegelőzéssel kapcsolatos feladatok tárcák közötti irányításában, a hatékony társadalmi fellépés összehangolásában, irányítja a felügyelete alá tartozó rendvédelmi és egyéb államigazgatási szervek bűnmegelőző tevékenységét, azok együttműködését az önkormányzatokkal, a bűnmegelőzéssel foglalkozó civil szervezetekkel, ellátja és végrehajtja a társadalmi bűnmegelőzéssel összefüggő tárca feladatokat;

d) nemzeti szinten koordinálja a határon átnyúló szervezett bűnözés megelőzésének tárcák közötti feladatait, valamint a rendvédelmi szerveknek az üzleti szférával folytatott bűnmegelőzési együttműködés kérdéseit;

e) irányítja az EU keretében folytatott bűnmegelőzési együttműködés belügyminiszteri hatáskörbe utalt területeit, a nemzetközi bűnmegelőzési hálózat hazai kapcsolat-tartójaként eleget tesz a jogszabályokból és nemzetközi szerződésekből az országra háruló együttműködési kötelezettségeknek;”

(2) Az R. 7. §-ának (4) bekezdése a következő *m*) és *n*) pontokkal egészül ki:

(A belügyminiszter az élet- és vagyonbiztonság védelmére irányuló feladati körében)

„*m*) biztosítja a RODOS valósidejű nukleáris baleset-elhárítási döntéstámogató rendszer, valamint a Nemzetközi Radiológiai Adatszere Központ működési feltételeit, felügyeli annak tevékenységét, kapcsolatot tart az európai adatszere központokkal;

n) ellátja a Kormányzati Koordinációs Bizottság elnöki teendőit.”

7. §

Az R. 8. §-a a következő új *m*) ponttal egészül ki és a jelenlegi *m*) pont jelölése *n*) pontra változik:

(A belügyminiszter az e rendelet 2–7. §-ában fel nem sorolt igazgatási területeken adódó feladatai körében, az

önkormányzatok esetén azok érdekszövetségeivel is együttműködve)

„*m*) előkészíti a temetkezéssel, valamint a kéményseprő-ipari közszolgáltatással kapcsolatos jogi szabályozást;”

8. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetését követő 5. napon lép hatályba.

(2) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg

a) az R. 4. § (2) bekezdésének *b*) pontjából a „megállapítja az ezekkel együtt járó kártalanítások szakmai szabályait” szövegrész és az Országos Lakás- és Építésügyi Hivatalról szóló 135/2003. (VIII. 29.) Korm. rendelet 5. § (2) bekezdésének *a*) pontja, valamint a kiemelt főtisztviselők és a központi tisztikar működtetéséről szóló 164/2001. (IX. 14.) Korm. rendelet 6. §-ának (3) bekezdése hatályát veszti;

b) a köztisztviselők továbbképzéséről és a közigazgatási vezetőképzéséről szóló 199/1998. (XII. 4.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Kormányrendelet) 8. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A középtávú terv előkészítése a Magyar Közigazgatási Intézet, illetve a Miniszterelnöki Hivatal közigazgatási államtitkára (a továbbiakban: a MEH államtitkára) közreműködésével a belügyminiszter feladata. A belügyminiszter által beterjesztett középtávú tervet a Kormány határozattal fogadja el. A belügyminiszter felelős a tervben foglaltak megszervezéséért és végrehajtásának ellenőrzéséért.”;

c) a Kormányrendelet 16. §-a (2) bekezdésének *h*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[*(2) Az (1) bekezdés szerinti előirányzat a belügyminiszter döntése alapján a következőkre használható fel*]

„*h*) a Kollégium, az OKV szakbizottságai és elnöksége működési költségeire, valamint a Magyar Közigazgatási Intézet működésének továbbfejlesztésével kapcsolatos feladatokra;”

d) a Miniszterelnöki Hivatalról szóló 148/2002. (VII. 1.) Korm. rendelet 3. §-ának *g*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(*A miniszter*)

„*g*) a közigazgatás-fejlesztés és -korszerűsítés kormányzati feladatai tekintetében közreműködik a Magyar Közigazgatási Intézet szakmai irányításában.”;

e) a kiemelt főtisztviselők és a központi tisztikar működtetéséről szóló 164/2001. (IX. 14.) Korm. rendelet 5. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„5. § (1) A főtisztviselői kar számára éves továbbképzési tervet kell készíteni, amely része a Miniszterelnöki Hivatal éves továbbképzési tervének. A jóváhagyott továbbképzési tervet meg kell küldeni az érintettek, vala-

mint a főtisztviselőket foglalkoztató szervek vezetői számára. Az érintett szervek vezetői kötelesek biztosítani a főtisztviselői kar tagja számára előírt kötelező továbbképzéseken történő részvételt. A kötelező továbbképzésen való részvétel alól – rendkívüli és méltányolható esetben – felmentést a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter adhat.

(2) A főtisztviselői kar számára előírt továbbképzéseket a Miniszterelnöki Hivatal szervezi, a továbbképzések pénzügyi fedezetét a Miniszterelnökség fejezetében kell megtervezni és kezelni.”

Dr. Medgyessy Péter s. k.,
miniszterelnök

A Kormány 170/2004. (V. 26.) Korm. rendelete

az egészségügyi, szociális és családügyi miniszter
feladat- és hatásköréről szóló
142/2002. (VI. 28.) Korm. rendelet módosításáról

A Kormány az egészségügyi, szociális és családügyi miniszter feladat- és hatáskörének a társadalmi bűnmegelőzéssel összefüggő feladatokkal történő kiegészítése végett a következőket rendeli el:

1. §

Az egészségügyi, szociális és családügyi miniszter feladat- és hatásköréről szóló 142/2002. (VI. 28.) Korm. rendelet 3. §-ának (1) bekezdése a következő *m*) ponttal egészül ki:

(*A miniszter általános feladatai körében*)

„*m*) ellátja és végrehajtja a külön jogszabályban és kormányhatározatban meghatározott, hatáskörébe tartozó, a társadalmi bűnmegelőzéssel összefüggő feladatokat.”

2. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 5. napon lép hatályba.

Dr. Medgyessy Péter s. k.,
miniszterelnök

**A Kormány
171/2004. (V. 26.) Korm.
rendelete**

**a foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszter
feladat- és hatásköréről szóló
143/2002. (VI. 28.) Korm. rendelet módosításáról**

1. §

A foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszter feladat- és hatásköréről szóló 143/2002. (VI. 28.) Korm. rendelet 15. §-a a következő (1) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi rendelkezés megjelölése (2) bekezdésre módosul:

„(1) A miniszter ellátja és végrehajtja a társadalmi bűnmegelőzéssel összefüggő – jogszabályokban és kormányhatározatokban meghatározott – feladatait.”

2. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 5. napon lép hatályba.

Dr. Medgyessy Péter s. k.,
miniszterelnök

**A Kormány
172/2004. (V. 26.) Korm.
rendelete**

**a földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter
feladatairól és hatásköréről szóló
155/1998. (IX. 30.) Korm. rendelet módosításáról**

1. §

A földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter feladatairól és hatásköréről szóló 155/1998. (IX. 30.) Korm. rendelet a következő 9/A. §-sal egészül ki:

„9/A. § A miniszter ellátja és végrehajtja a társadalmi bűnmegelőzéssel összefüggő – jogszabályokban és kormányhatározatokban meghatározott – feladatait.”

2. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 5. napon lép hatályba.

Dr. Medgyessy Péter s. k.,
miniszterelnök

**A Kormány
173/2004. (V. 26.) Korm.
rendelete**

**a környezetvédelmi és vízügyi miniszter feladat-
és hatásköréről szóló 155/2002. (VII. 9.) Korm.
rendelet módosításáról**

1. §

A környezetvédelmi és vízügyi miniszter feladat- és hatásköréről szóló 155/2002. (VII. 9.) Korm. rendelet 1. §-ának (2) bekezdése a következő *e*) ponttal egészül ki:

[(2) A miniszter]

„*e*) ellátja és végrehajtja a társadalmi bűnmegelőzéssel összefüggő – jogszabályokban és kormányhatározatokban meghatározott – feladatait.”

2. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 5. napon lép hatályba.

Dr. Medgyessy Péter s. k.,
miniszterelnök

**A Kormány
174/2004. (V. 26.) Korm.
rendelete**

**a nemzeti kulturális örökség miniszterének feladat-
és hatásköréről szóló 161/1998. (IX. 30.) Korm.
rendelet módosításáról**

1. §

A nemzeti kulturális örökség miniszterének feladat- és hatásköréről szóló 161/1998. (IX. 30.) Korm. rendelet 2. §-ának (1) bekezdése a következő *g*) ponttal egészül ki:

[2. § (1) A miniszter ellátja]

„*g*) és végrehajtja a társadalmi bűnmegelőzéssel összefüggő – jogszabályokban és kormányhatározatokban meghatározott – feladatait.”

2. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 5. napon lép hatályba.

Dr. Medgyessy Péter s. k.,
miniszterelnök

**A Kormány
175/2004. (V. 26.) Korm.
rendelete**

**az oktatási miniszter feladat- és hatásköréről szóló
162/1998. (IX. 30.) Korm. rendelet módosításáról**

1. §

Az oktatási miniszter feladat- és hatásköréről szóló 162/1998. (IX. 30.) Korm. rendelet 6. §-ának (2) bekezdése a következő *k*) ponttal egészül ki:

[Az oktatási miniszter]

„*k*) ellátja és végrehajtja a társadalmi bűnmegelőzéssel összefüggő – jogszabályokban és kormányhatározatokban meghatározott – feladatait.”

2. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 5. napon lép hatályba.

Dr. Medgyessy Péter s. k.,
miniszterelnök

**A Kormány
176/2004. (V. 26.) Korm.
rendelete**

**a pénzügyminiszter feladat- és hatásköréről szóló
140/2002. (VI. 28.) Korm. rendelet módosításáról**

A Kormány a pénzügyminiszter feladat- és hatásköréről szóló 140/2002. (VI. 28.) Korm. rendelet módosítására a következőket rendeli el:

1. §

A pénzügyminiszter feladat- és hatásköréről szóló 140/2002. (VI. 28.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 8. §-a a következő új (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) A pénzügyminiszter ellátja és végrehajtja a társadalmi bűnmegelőzéssel összefüggő – jogszabályokban és kormányhatározatokban meghatározott – feladatait.”

2. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 5. napon lép hatályba, egyidejűleg az R. 15. §-ának *e*) pontja hatályát veszti.

Dr. Medgyessy Péter s. k.,
miniszterelnök

**A Kormány
177/2004. (V. 26.) Korm.
rendelete**

**a Nemzeti Egészségügyi Tanács feladatköréről,
szervezetéről és működéséről szóló
229/1998. (XII. 30.) Korm. rendelet módosításáról**

Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 247. § (1) bekezdésének *c*) pontjában foglalt felhatalmazás alapján a Kormány a következőket rendeli el:

1. §

A Nemzeti Egészségügyi Tanács feladatköréről, szervezetéről és működéséről szóló 229/1998. (XII. 30.) Korm. rendelet 4. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„4. § (1) A Tanács tagjainak megbízatása – ha e rendelet másként nem rendelkezik – hat évre szól.”

2. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetése napján lép hatályba, rendelkezéseit a Nemzeti Egészségügyi Tanács jelenlegi tagjainak megbízatása esetében is alkalmazni kell.

(2) E rendelet hatálybalépésétől számított hat hónapon belül a Magyar Egészségügyi Szakdolgozói Kamara 1 tagot delegál a Tanácsba.

Dr. Medgyessy Péter s. k.,
miniszterelnök

**A Kormány
178/2004. (V. 26.) Korm.
rendelete**

**a Nemzetközi Migrációs Politikát Fejlesztő Központ
(ICMPD) alapításáról és működéséről szóló
Megállapodás és az azt módosító megállapodások
kihirdetéséről**

1. §

(1) A Kormány a Nemzetközi Migrációs Politikát Fejlesztő Központ (ICMPD) alapításáról és működéséről szóló, Bécsben 1993. június 1. napján aláírt Megállapodást e rendelettel kihirdeti.

(A Megállapodás, annak 13. Cikkében foglaltak alapján, 1993. május 1. napján lépett hatályba.)

(2) A Megállapodás hivatalos magyar nyelvű fordítása a következő:

**„Megállapodás
a Svájci Államszövetség és az Osztrák Köztársaság
között a Nemzetközi Migrációs Politikát Fejlesztő
Központ (ICMPD) alapításáról és Bécsben történő
működéséről**

1. Cikk

A Megállapodás célja

Az emberek rendhagyó és egyre inkább menekülési céllal történő Dél-Észak irányú áramlásai az elmúlt évek folyamán fokozódtak, melyeket az utóbbi időben kialakuló Kelet-Nyugat irányú mozgások csak tovább súlyosbítottak. A beutazás ellenőrzésére hozott nemzeti intézkedések, bár teljes mértékben szükségesek, mégsem elegendők ahhoz, hogy a bevándorló tömegek nagyságát és összetételét a Felek kívánságának megfelelően szinten tartsák. Ennélfogva a migrációs jelenség leküzdésére irányuló hosszú távú stratégiák kidolgozásának és végrehajtásának prioritást kell adni. Az ilyen stratégiák célja a korai figyelmeztetés megkönnyítése, az alapvető okok leküzdése, a beutazás ellenőrzésével foglalkozó intézkedések harmonizációja és az idegenrendészeti, a menedék- valamint a menekültpolitika koordinációja.

A Megállapodás célja a migrációs politika területén történő nemzetközi együttműködés és az ezzel kapcsolatos kutatások elősegítése.

2. Cikk

Nemzetközi Migrációs Politikát Fejlesztő Központ

Ebből a célból, bécsi székhellyel felállítják a „Nemzetközi Migrációs Politikát Fejlesztő Központot” (NMPFK). Az NMPFK elemzi az európai befogadó országokba irányuló jelenlegi és lehetséges mozgásokat, figyelemmel kíséri és vizsgálja a fő származási országokból való migránsok helyzetét, és intézkedéseket dolgoz ki a migrációs mozgások jobb felismerésére és ellenőrzésére.

3. Cikk

Politikai Kormányzó Csoport

A Szerződő Felek képviselői politikai Kormányzó Csoportot alakítanak. Ebben a Kormányzó Csoportban mindegyik Szerződő Fél egy hellyel rendelkezik.

A Kormányzó Csoport elnöki tisztét a Szerződő Felek mindegyike sorrendben felváltva tölti be.

A Kormányzó Csoport olyan gyakran ülésezik, ahogyan azt az ügyek megkívánják, de legalább évente háromszor.

4. Cikk

A Politikai Kormányzó Csoport feladatai

A Kormányzó Csoport:

- általános felügyeletet gyakorol az NMPFK felett,
- kinevezi az NMPFK igazgatóját,
- jóváhagyja az NMPFK igazgatójának éves beszámolóját,
- jóváhagyja és finanszírozza az NMPFK rendes évi költségvetését,
- jóváhagyja az NMPFK éves elszámolását,
- jóváhagyja az NMPFK munkaprogramját,
- jóváhagyja az NMPFK megállapodásait,
- jóváhagyja az NMPFK részéről, vagy az NMPFK-nak javasolt projekteket,
- segíti az NMPFK-t a politikai kapcsolataiban,
- tudomásul veszi az NMPFK helyzetjelentéseit,
- támogatja az NMPFK igazgatóját a lényeges kérdésekben,
- kinevezi a Tanácsadó Szerv tagjait és
- ajánlatot tesz további Felek felvételére és azzal kapcsolatban döntést hoz.

5. Cikk

Az NMPFK igazgatója

Az NMPFK igazgatója szorosan együttműködik a migrációs területen tevékenykedő nemzetközi és nemzeti szervezetekkel és intézményekkel. Nemzetközi szervezetek, konferenciák, mechanizmusok és folyamatok, mint pl. a Berlin, a Bécs és a Budapest Folyamat, valamint további ide tartozó fórumok megbízásából feladatokat vállalhat. Figyelemmel kíséri az ipari és más érintett országok migrációs politikáját és gyakorlatát, valamint az ezzel kapcsolatos kutatási eredményeket, és ezekre a témákra vonatkozólag dokumentációs központot tart fenn. Politikákra és tendenciákra vonatkozó elemzéseket végez, továbbá kidolgozza a vonatkozó problémák megoldásához szükséges stratégiákat.

Ennek a munkának fontos alapját képezi az „Informális Tanácskozások” keretében elfogadott Stratégiai Platform. Ebből a szempontból külön figyelmet kell szentelnie a Felek demográfiai, gazdasági, szociális, politikai, kulturális és ökológiai szempontból történő befogadási képességei kérdésének. Ezen túlmenően, az NMPFK igazgatója a migrációs mozgások ellenőrzésének javítása érdekében ellenőrzi és továbbfejleszti azokat a törekvéseket, amelyek a migráció okainak leküzdésére irányulnak. Végül az NMPFK igazgatója javaslatokat dolgoz ki a migrációs politika és gyakorlat harmonizációjára.

Az NMPFK igazgatója közvetlen felelősséggel tartozik a politikai Kormányzó Csoportnak. A rendelkezésre bocsátott anyagi eszközöknek megfelelően toborozza és felügyeli a személyzetet. Az NMPFK-igazgató feladatait a munkaköri leírást tartalmazó külön dokumentumban részletesen szabályozzák.

6. Cikk

Az NMPFK szolgáltatásainak igénybevétele

A Szerződő Felek jogosultak az NMPFK tevékenységéből adódó bármely eredmény korlátlan felhasználására, akár saját migrációs politikájuk kialakítása, akár nemzetközi migrációs politikai törekvéseik céljából.

Amennyiben megfelelőnek tartják, ezeket az eredményeket az érdekelt intézmények rendelkezésére bocsátják.

A meglévő kapacitása keretében, az NMPFK szolgáltatásai teljes mértékben a Szerződő Felek rendelkezésére állnak.

7. Cikk

Az NMPFK finanszírozása

A Szerződő Felek teljes pénzügyi felelősséget vállalnak az NMPFK rendes költségeiért.

Az NMPFK igazgatója minden évben a Kormányzó Csoport elé terjeszti a következő évi költségvetési tervezetet, amely tartalmazza a személyzeti, utazási, helyiségbérelti, hivatali, reprezentációs és egyéb költségeket. A Kormányzó Csoport jóváhagyja a költségvetést és meghatározza a Szerződő Felek közötti költségmegosztást. Arra kell törekedni, hogy a Szerződő Felek azonos mértékben vállalják a költségeket.

Az NMPFK elfogadhat önkéntes hozzájárulásokat, adományokat és egyéb ajándékokat.

A költségvetés tervezetének megváltoztatásához, ideértve a Szerződő Felek hozzájárulásainak szükséges növelését, szükséges a Kormányzó Csoport jóváhagyása.

A kezdeti időszakban, amely legalább egy évig, de legfeljebb három évig tart, a Svájci szövetségi Migrációs Hivatal vállalja az összes rendes költséget, leszámítva a többi Szerződő Fél által tett pénzügyi és anyagi hozzájárulásokat. Ausztria vállalja az ICMPD elhelyezésének költségeit.

8. Cikk

További felek és nemzetközi szervezetek részvétele

A Kormányzó Csoport államokat és nemzetközi szervezeteket kérhet fel arra, hogy csatlakozzanak ezen Megállapodáshoz.

Más felek ezen Megállapodáshoz vagy az NMPFK programjaihoz való csatlakozásának a kölcsönös bizalom, a közös érdekek, továbbá a fent említett Stratégiai Platformban és a bécsi, a berlini valamint a budapesti miniszteri konferencia záródokumentumaiban kifejezésre juttatott politikai elvek iránti elkötelezettség kell, hogy az alapját képezzék.

9. Cikk

Tanácsadó Szerv

Az NMPFK-igazgatót Tanácsadó Szerv segíti, amely politikai és tudományos területen elismert, valamint különböző országok és nemzetközi szervezetek kimagasló személyiségeiből tevődik össze. A Tanácsadó Szerv nem adhat utasításokat az NMPFK igazgatójának. Programokat azonban javasolhat, és elősegítheti finanszírozásuk biztosítását.

10. Cikk

Az NMPFK elhelyezése és igazgatása

Ezen Megállapodás végrehajtása céljából az Osztrák Köztársaság vállalja, hogy osztrák törvényhozás alapján már létező és működő intézményt megbíz azzal, hogy az NMPFK elhelyezéséről és a számára szükséges igazgatási szolgáltatásokról gondoskodik, vagy hogy ebből a célból, az osztrák törvényhozás alapján működő megfelelő jogalanyt hoz létre.

A Megállapodás végrehajtása érdekében szükséges, hogy az NMPFK igazgatója az NMPFK-t befogadó szék-hely szervezettől teljesen független legyen.

11. Cikk

A Megállapodás időtartama

Ezen Megállapodást három éves időtartamra kötik. A Megállapodás lejárta előtt a Szerződő Feleknek dönteniük kell annak esetleges meghosszabbításáról.

12. Cikk

A Megállapodás felmondása

Mindegyik Szerződő Fél, három hónapos előzetes értesítési kötelezettséggel felmondhatja tagságát.

13. Cikk

Hatálybalépés

Jelen Megállapodás 1993. május 1-jei visszamenő hatállyal lép életbe.

Bécs, 1993. június 1.

Aláírások”

2. §

(1) A Kormány a Nemzetközi Migrációs Politikát Fejlesztő Központ (ICMPD) alapításáról és működéséről szóló Megállapodás módosításáról és hatályának meghosszabbításáról szóló, Budapesten, 1996. március hó 27. napján aláírt Megállapodást e rendelettel kihirdeti.

(A Megállapodás, annak 3. Cikkében foglaltak alapján, 1996. május 1. napján lépett hatályba.)

(2) A Megállapodás hivatalos magyar nyelvű fordítása a következő:

„Megállapodás

a Svájci Államszövetség, az Osztrák Köztársaság és a Magyar Köztársaság között a Nemzetközi Migrációs Politikát Fejlesztő Központ (NMPFK) alapításáról és Bécsben történő működéséről szóló, Bécsben, 1993. június hó 1. napján aláírt megállapodás módosításáról és hatályának meghosszabbításáról

A Svájci Államszövetség képviselőjében a Szövetségi Menekültügyi Hivatal és az Osztrák Köztársaság képviselőjében a Szövetségi Belügyminisztérium, a Nemzetközi Migrációs Politikát Fejlesztő Központ (a továbbiakban: NMPFK) alapításáról és Bécsben történő működéséről szóló, Bécsben, 1993. június hó 1. napján kötött Megállapodás (a továbbiakban: Megállapodás) alapítói, továbbá a Magyar Köztársaság, mely 1995. szeptember 8-án csatlakozott a Megállapodáshoz (a továbbiakban: Szerződő Felek),

nyugtalanokva az illegális migrációs mozgások növekedése és az azzal kapcsolatos hosszú távú stratégiák szükségessége, valamint a nemzeti, regionális és globális szintű migrációs politika jobb koordinálására vonatkozó hatékony nemzetközi együttműködés miatt,

meggyőződve arról, hogy az európai politikai változások megkövetelik valamennyi közép- és kelet-európai, valamint a nyugat-európai államok egymás közötti és más államokkal történő idegenrendészeti, bevándorlási, menedék- és menekültügyi politikák fokozott összehangolását,

elismerve, hogy működésének első három éve alatt az NMPFK-nak sikerült olyan elismert és hatékony intéz-

ménnyé válnia, amely olyan területeken is elősegíti a kormányközi együttműködést, amelyekkel más multilaterális szervek nem foglalkoznak; hogy a kormányok kérésére a NMPFK jelentős számú kormányközi találkozót szervezett; hogy az illegális migrációval foglalkozó Budapest Csoport elnöksége számára Titkársági funkciót lát el; hogy az időszerű migrációs politika kérdéseiről számos tanulmányt és jelentést tett közzé; továbbá, hogy kiterjedt hálózatot hozott létre az érintett kormányokkal és nemzetközi szervezettekkel,

értékelve, hogy a különféle kormányoktól és nemzetközi szervezetektől a NMPFK elegendő pénzügyi támogatást biztosított tevékenységének támogatására,

tudatában lévén annak, hogy a NMPFK alapításáról és Bécsben történő működéséről szóló Megállapodás 1996. április 30-án lejár,

meggyőződve arról, hogy a NMPFK-nak folytatnia kell tevékenységét, és ezért kívánatos, hogy a Megállapodás időtartama meghosszabbításra kerüljön,

figyelembe véve, hogy egy későbbi szakaszban a NMPFK-t át lehetne alakítani egy nemzetközi jogi intézménnyé, amely jogi személy és saját státusszal rendelkezik; megjegyezve, hogy Ausztria kormánya készséget mutat arra, hogy a NMPFK nemzetközi státuszának megszerzését követően székhely-megállapodásra vonatkozó tárgyalásokat kezdjen,

az alábbiakban állapodtak meg:

1. Cikk

A Szerződő Felek – a Megállapodás 11. Cikkében foglaltakra figyelemmel – a Megállapodás időbeli hatályát 1996. évi május hó 1. napjától kezdődő újabb 8 éves időtartamra meghosszabbítják.

2. Cikk

A Szerződő Felek a Megállapodás 7. Cikk (5) bekezdését – mint időközben elavult rendelkezést – hatályon kívül helyezik.

3. Cikk

A jelen Megállapodás 1996. május hó 1. napján lép hatályba.

Készült Budapesten, 1996. március hó 27. napján, három eredeti példányban, angol nyelven.

Aláírások”

3. §

(1) A Kormány a Nemzetközi Migrációs Politikát Fejlesztő Központ (ICMPD) alapításáról és működéséről szóló Megállapodás módosításáról szóló, Bécsben, 1996. évi április 26. napján aláírt Megállapodást e rendelettel kihirdeti.

(A Megállapodás, annak 3. Cikkében foglaltak alapján 1997. július 31. napján hatályba lépett.)

(2) A Megállapodás hivatalos magyar nyelvű fordítása a következő:

**„Megállapodás
a Svájci Államszövetség, az Osztrák Köztársaság
és a Magyar Köztársaság között a Nemzetközi
Migrációs Politikát Fejlesztő Központ (NMPFK)
alapításáról és Bécsben történő működéséről szóló,
Bécsben, 1993. június hó 1. napján aláírt
megállapodás módosításáról**

A Svájci Államszövetség képviselőjében a Szövetségi Menekültügyi Hivatal, az Osztrák Köztársaság képviselőjében a Szövetségi Belügyminisztérium és a Magyar Köztársaság a Nemzetközi Migrációs Politikát Fejlesztő Központ (a továbbiakban: NMPFK) alapítói (a továbbiakban: Szerződő Felek),

emlékeztetve arra, hogy a Nemzetközi Migrációs Politikát Fejlesztő Központ alapításáról és Bécsben történő működéséről szóló Megállapodást a Svájci Államszövetség és az Osztrák Köztársaság képviselői Bécsben, 1993. június hó 1. napján írták alá (a továbbiakban: Megállapodás), amelyhez a Magyar Köztársaság 1995. szeptember 8. napján csatlakozott,

tudatában annak, hogy a NMPFK működéséről szóló Megállapodás időbeli hatályát a Szerződő Felek 1996. évi március hó 27. napján aláírt Megállapodással újabb 8 évre meghosszabbították,

elhatározván, hogy a NMPFK jogállását tisztázni kívánják,

meggyőződve arról, hogy a NMPFK eddigi elismert tevékenységét nemzetközi szervezetként eredményesebben folytathatja,

tekintetbe véve, hogy a NMPFK és személyzete jogállásának meghatározásáról, valamint hatékony működésének elősegítése érdekében megállapodást szükséges kötni, az alábbiakban állapodnak meg:

1. Cikk

(1) A Szerződő Felek a Megállapodás 2. Cikkét a következőként módosítják:

a) A 2. Cikk szövege 2. Cikk (1) bekezdésre változik.

b) A 2. Cikk első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A Szerződő Felek létrehozzák a Nemzetközi Migrációs Politikát Fejlesztő Központot (NMPFK) – bécsi székhellyel – nemzetközi szervezatként.”

(2) A 2. Cikk a következő (2) és (3) bekezdéssel egészül ki:

„(2) Az így létrejövő nemzetközi szervezet jogi személy.

(3) Az Osztrák Köztársaságban az NMPFK jogállását, kiváltságait és mentességét az Osztrák Köztársaság szabályozza.”

2. Cikk

A Megállapodás 10. Cikke helyébe a következő rendelkezés lép:

„10. Cikk

A NMPFK igazgatása

Az Osztrák Köztársaság vállalja, hogy a lehetséges mértékben elősegíti a NMPFK-nak és személyzetének működésének és tevékenységének a jelen Megállapodás végrehajtása során.”

3. Cikk

A jelen Megállapodás az azt követő hónap első napján lép hatályba, amikor a Szerződő Felek diplomáciai úton, írásban értesítik az osztrák külügyminisztert, hogy a jelen Megállapodás hatálybalépéséhez szükséges belső jogi előírásaiknak eleget tettek.

Készült Bécsben, 1996. évi április 26. napján, három eredeti példányban, angol nyelven.

Aláírások”

4. §

(1) A Kormány a Nemzetközi Migrációs Politikát Fejlesztő Központ (ICMPD) alapításáról és működéséről szóló Megállapodás harmadik módosításáról szóló, Rodoszon, 2003. június 25. napján aláírt Megállapodást e rendelettel kihirdeti.

(A Megállapodás, annak 2. Cikkében foglaltak alapján, 2004. április 30. napján lép hatályba.)

(2) A Megállapodás hivatalos magyar nyelvű fordítása a következő:

**„Megállapodás
a Nemzetközi Migrációs Politikát Fejlesztő Központ
(ICMPD) alapításáról és működéséről szóló
megállapodás harmadik módosításáról**

A jelen Megállapodás aláírói, az ICMPD tagállamai, a továbbiakban: Szerződő Felek,

elismerve az ICMPD tevékenységét és intézkedéseit, melyek keretében:

– a nemzetközi közösségben elfogadott jogelvek alapján hozzájárul a migrációs kihívások újító, átfogó és nemzetközi szinten összehangolt megoldásainak kifejlesztéséhez,

– az államaik migrációs szervezetrendszerének hatékony és eredményes működésének elősegítése érdekében bemutatja és továbbfejleszti a legjobb módszereket és alapkövetelményeket,

– a migrációs politika és a migráció kezelésének területén fejleszti és elősegíti a regionális és nemzetközi együttműködését, beleértve a származási, a tranzit- és célországok közötti kapcsolatot és párbeszédet,

– elősegíti és fejleszti az illegális migráció, az embercsempészet és emberkereskedelem visszaszorítására és az ellenük folytatott küzdelemre kidolgozott stratégiákat,

– elősegíti a szabályozott migráció fenntartható és átfogó rendszerét,

– elősegíti a migrációs adatokról szóló információcserét, beleértve a származási országokról szóló információkat,

megjegyezve, hogy a Nemzetközi Migrációs Politikát Fejlesztő Központ (ICMPD) alapításáról és működéséről szóló, 1993. június 1-jén aláírt és 1996. március 27-én, illetve 1996. április 26-án módosított és hatályában meghosszabbított Megállapodás 2004. április 30-án lejár,

tekintettel arra, hogy több állam kifejezte a Megállapodáshoz való csatlakozási szándékát,

tudatában annak, hogy ezen államok érdekeltek az ICMPD folyamatos fennállásában és működésében,

meggyőződve továbbá arról, hogy az ICMPD-nek folytatnia kell tevékenységét és ezért szükséges a Megállapodás időtartamának meghosszabbítása,

a következőkben állapodtak meg:

1. Cikk

A Szerződő Felek a Nemzetközi Migrációs Politikát Fejlesztő Központ (ICMPD) alapításáról és működéséről szóló, 1993. június 1-jén aláírt és 1996. március 27-én, illetve 1996. április 26-án módosított és hatályában meghosszabbított Megállapodást a következők szerint módosítják:

(1) A 8. Cikk (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„További felek csatlakozásának feltétele a közös érdek és a kölcsönös bizalom.”

(2) A 11. Cikket hatályon kívül helyezik.

(3) A 12. Cikk számozása 11. Cikkre, a 13. Cikk számozása 12. Cikkre változik.

2. Cikk

A jelen Megállapodás 2004. március 31-ig áll nyitva aláírásra az ICMPD tagállamai számára. Azon Szerződő Felek tekintetében, amelyek ezen időpontig értesítették az Osztrák Köztársaság Szövetségi Külügyminisztériumát arról, hogy a Megállapodás hatálybalépéséhez szükséges valamennyi alkotmányos követelménynek eleget tettek, a Megállapodás 2004. április 30. napján lép hatályba. Azon aláíró tagállamok tekintetében, amelyek erről 2004. április 30. napját követően küldenek értesítést, a Megállapodás úgyszintén visszamenőlegesen ezen a napon lép hatályba.

Készült Rodoszon, 2003. június 25. napján egy eredeti példányban, angol nyelven.

Aláírások”

5. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba. A rendelet 1. §-ában meghatározott Megállapodás rendelkezéseit 1993. május 1. napjától, a rendelet 2. §-ában meghatározott Megállapodás rendelkezéseit 1996. május 1. napjától, a rendelet 3. §-ában meghatározott Megállapodás rendelkezéseit 1997. július 31. napjától, a rendelet 4. §-ában meghatározott Megállapodás rendelkezéseit pedig 2004. április 30. napjától kell alkalmazni.

(2) A rendelet végrehajtásáról a belügyminiszter gondoskodik.

(3) Felhatalmazást kap a belügyminiszter, hogy egységes szerkezetben közzétegye a jelen rendelet 1. §-ában kihirdetett, a Nemzetközi Migrációs Politikát Fejlesztő Központ (ICMPD) alapításáról és működéséről szóló, Bécsben 1993. június 1. napján aláírt Megállapodást és az azt módosító, e rendelet 2–4. §-ában kihirdetett Megállapodásokat.

Dr. Medgyessy Péter s. k.,
miniszterelnök

A Kormány

179/2004. (V. 26.) Korm. rendelete

a Schengen Alap felhasználásának pénzügyi tervezési, lebonyolítási és ellenőrzési rendjének kialakításáról

A Kormány az Európai Közösségek Schengen Alap támogatásának leghatékonyabb módon történő felhasználá-

sa érdekében az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvénnyel (a továbbiakban: Áht.), az államháztartás működési rendjéről szóló 217/1998. (XII. 30.) Korm. rendelettel (a továbbiakban: Ámr.), a számvitelről szóló 2000. évi C. törvénnyel (a továbbiakban: Számviteli tv.), a Kormányzati Ellenőrzési Hivatalról (a továbbiakban: KEHI) szóló 70/2004. (IV. 15.) Korm. rendelettel, a Nemzeti Fejlesztési Hivatalról (a továbbiakban: NFH) szóló 196/2003. (XI. 28.) Korm. rendelettel, a költségvetési szervek belső ellenőrzéséről szóló 193/2003. (XI. 26.) Korm. rendelettel, az Európai Unió által nyújtott egyes pénzügyi támogatások felhasználásával megvalósuló programok monitoring rendszerének kialakításáról szóló 124/2003. (VIII. 15.) Korm. rendelettel, a Miniszterelnöki Hivatalról szóló 148/2002. (VII. 1.) Korm. rendelettel, az európai integrációs ügyek koordinációjáért felelős tárca nélküli miniszter feladat- és hatásköréről szóló 70/2003. (V. 19.) Korm. rendelettel, a kincstári elszámolások beszámolási és könyvvezetési kötelezettségének sajátosságairól szóló 240/2003. (XII. 17.) Korm. rendelettel, az államháztartás szervezetei beszámolási és könyvvezetési kötelezettségeinek sajátosságairól szóló 249/2000. (XII. 24.) Korm. rendelettel összhangban az alábbi rendeletet alkotja:

I. Fejezet

A RENDELET HATÁLYA

1. §

E rendelet hatálya a Schengen Alap támogatás felhasználásának pénzügyi tervezésében, lebonyolításában, ellenőrzésében résztvevő központi költségvetési szervekre, valamint a felügyeletük alá tartozó költségvetési szervekre, illetve egyéb a Schengen Alap támogatás felhasználásában érintett szervezetekre terjed ki.

Értelmező rendelkezések

2. §

E rendelet alkalmazásában

1. *Schengen Alap támogatás*: olyan támogatási eszköz, amely a 2004. május 1-jén az Európai Unióhoz csatlakozó új tagállamok beilleszkedését segíti elő a schengeni vívmányok alkalmazására történő felkészülésben, különös tekintettel a külső határok ellenőrzésére;

2. *felelős hatóság*: feladatait a NFH látja el, amely felelős a Schengen Alap támogatásból finanszírozott fejlesztési feladatok teljes körű megvalósításáért;

3. *Központi Pénzügyi és Szerződéskötő Egység (a továbbiakban: KPSZE)*: a Schengen Alap támogatásból finanszírozott fejlesztési feladatok pénzügyi és adminisztratív lebonyolítására kijelölt szervezeti egység, amely a

szakmai közreműködő szervezetekkel együttműködve elvégzi a támogatások felhasználásával összefüggő közbeszerzési eljárások lebonyolítását, továbbá a szerződéskötési, nyilvántartási és egyéb pénzügyi adminisztrációs feladatokat;

4. *szakmai közreműködő szervezetek*: feladataikat a Belügyminisztérium EU Integrációs Hivatala, a Gazdasági és Közlekedési Minisztérium Segélykoordinációs és Finanszírozási Főosztálya és a Vám- és Pénzügyőrség Országos Parancsnokságának Integrációs Hivatala látja el, amelyek felelősek a Schengen Alap támogatásból finanszírozott fejlesztési feladatok tervezéséért, előkészítéséért, szakmai és a technikai megvalósításáért, nyomon követéséért és ezen feladatokkal kapcsolatos szervezeten belüli belső koordináció végzéséért;

5. *Schengen Alap Tárcaközi Bizottság (a továbbiakban: SATB)*: a Belügyminisztérium vezetésével működő, egyeztető és jóváhagyó szakmai tárcaközi bizottság;

6. *delegálási megállapodás*: a felelős hatóság és a KPSZE között létrejött a fejlesztési feladatok pénzügyi megvalósítására vonatkozó kétoldalú írásbeli kötelezettségvállalás;

7. *együttműködési megállapodás*: a KPSZE és a szakmai közreműködő szervezetek között – a fejlesztési feladatok megvalósítására vonatkozó – ezen jogszabály alapján az együttműködés rendjét és a feladatköröket meghatározó dokumentum;

8. *szállító*: olyan természetes vagy jogi személy, jogi személyiség nélküli gazdasági társaság, amely a megrendelés teljesítéséért felelős;

9. *szállítói szerződés*: a delegálási és együttműködési megállapodás értelmében a KPSZE-nek – minden fejlesztési feladatra vonatkozóan – a szakmai közreműködő szervezet, mint harmadik fél javára a szállítóval kötött szerződése;

10. *ellenőrzés tőrési kötelezettség*: betekintés és hozzáférés biztosítása a nyilvántartási, adatszolgáltatási és működési rendszerbe, lehetővé téve azt, hogy az arra felhatalmazott ellenőrök a támogatás felhasználására vonatkozó valamennyi információt megszerzhessék, és azok valódiságáról meggyőződhesse;

11. *ellenőr*: az Európai Bizottság és az Európai Számvevőszék által megbízott természetes vagy jogi személy, valamint a felelős hatóság, KPSZE és a szakmai közreműködő szervezetek vagy azok felügyeleti szerve, illetve az Állami Számvevőszék (a továbbiakban: ÁSZ) vagy a KEHI által megbízott olyan természetes vagy jogi személy, aki vagy amely a vonatkozó ellenőrzési jogszabályokban rögzített feltételeknek megfelel;

12. *„négy szem elve”*: minden végrehajtási és pénzügyi tranzakció engedélyezését megelőzően az adott feladatot ellátó személy munkáját egy másik személy teljeskörűen felülvizsgálja, beleértve az ellenőrzési listák és a kitöltési útmutatók alkalmazását is;

13. *szabálytalanság*: a Schengen Alap támogatás felhasználása során a vonatkozó nemzetközi szerződésekben és a hazai jogszabályokban foglalt előírások, illetve a szál-

litói szerződésben vállalt kötelezettségek megsértése, amelyek eredményeképpen az Európai Közösségek vagy a Magyar Köztársaság pénzügyi érdekei sérülnek;

14. *fejlesztési feladat*: tartalmilag és formailag részletesen kidolgozott, megfelelő pénzügyi háttérrel és végrehajtási ütemezéssel rendelkező fejlesztési elképzelés;

15. *tervezési körirat*: a költségvetési törvényjavaslat (a központi költségvetés, az elkülönített állami pénzalapok és a társadalombiztosítás pénzügyi alapjai) Kormány, illetve Országgyűlés elé terjesztési kötelezettségének teljesítése érdekében a Pénzügyminisztérium (a továbbiakban: PM) által kiadott, a meghatározott év(ek) költségvetési tervezési feladatait, a költségvetési javaslat kidolgozásának és összeállításának szempontjait tartalmazó összefoglaló tájékoztató;

16. *Országos Támogatási Monitoring Rendszer*: az államháztartás pénzügyi információs rendszerébe illeszkedő, a Magyar Államkincstárban (a továbbiakban: Kincstár) működő integrált nyilvántartási rendszer;

17. *Indikatív Program*: a Magyar Köztársaság által kidolgozott dokumentum, amely tartalmazza a megvalósítandó hároméves célkitűzéseket és intézkedéseket, a részletes fejlesztési feladatokat és azok hazai, illetve közösségi pénzügyi forrásait;

18. *Pénzügyi Döntés*: az Európai Bizottság a 2004–2006 közötti időszakban valamennyi évre vonatkozóan elfogad egy Pénzügyi Döntést a beküldött indikatív tervek és az abban foglalt megvalósításra vonatkozó feltételek, elvárások alapján, amely döntésről tájékoztatja a felelős hatóságot;

19. *hazai társfinanszírozás*: a szakmai lebonyolításért felelős fejezet költségvetésében biztosított központi költségvetési támogatás, amely a Schengen Alap támogatásból finanszírozott eszközfejlesztési feladatok esetén ÁFA kifizetésére, illetve létszámfejlesztési feladatok megvalósítása esetén járulékos megfizetésére használható;

20. *Államháztartási Belső Pénzügyi Ellenőrzési Tárcaközi Bizottság (a továbbiakban: ÁBPE Tárcaközi Bizottság)*: a Schengen Alap támogatás felhasználása esetén az ellenőrzési rendszer kialakításával és működtetésével összefüggő koordinációs és konzultatív feladatokat ellátó tárcaközi bizottság;

21. *szakmai projektfelelős*: a szakmai közreműködő szervezet vezetője, illetve a szakmai közreműködő szervezet felügyeletét ellátó személy.

II. Fejezet

A SCHENGEN ALAP TÁMOGATÁS INTÉZMÉNYEI

Felelős hatóság

3. §

A felelős hatóság a fő kapcsolattartó a Schengen Alap támogatással kapcsolatos kérdésekben az Európai Bizottsággal.

4. §

A felelős hatóság feladatainak ellátása a NFH szervezeti keretei közt történik.

5. §

A felelős hatóság vezetője a Kormány által kinevezett legalább helyettes államtitkári beosztású vezető tisztviselő.

6. §

A felelős hatóság feladatai a következők:

a) a Schengen Alap támogatás kezelésére vonatkozó szabályok és eljárások betartásának felügyelete,

b) dönt az indikatív célkitűzések, fejlesztési feladatok és azok költségvetését rögzítő dokumentumok továbbításáról az Európai Bizottság részére,

c) a támogatás felhasználásáról a végső elszámolás, valamint a végső elszámolást alátámasztó igazolás benyújtása az Európai Bizottság felé,

d) a pénzügyi jelentési rendszer folyamatos és hatékony működésének biztosítása és felügyelete,

e) a Schengen Alap támogatás euró és a hazai társfinanszírozás forint bankszámláival kapcsolatban Európai Bizottság felé történő egyeztetési, jelentési és elszámolási feladatok ellátása,

f) a végső elszámoláskor a fel nem használt, valamint a végrehajtás során jogosulatlanul vagy szabálytalanul felhasznált Schengen Alap támogatás Európai Bizottságnak történő visszautalásának kezdeményezése,

g) a monitoring rendszer működtetése,

h) a KPSZE által készített éves pénzügyi jelentések megküldése az Európai Bizottság részére.

7. §

A felelős hatóság felel a lebonyolításban érintett intézmények felkészültségéről, valamint a kialakított lebonyolítási és ellenőrzési rendszerekről az Európai Bizottságnak történő beszámolásért, továbbá meggyőződik arról, hogy a közreműködő intézményrendszer a közösségi és hazai előírásoknak megfelel.

8. §

A felelős hatóság a 6. §-ban előírt feladatainak ellátása érdekében:

a) delegálási megállapodás köt a fejlesztési feladatok pénzügyi megvalósítására vonatkozóan a KPSZE-vel fele-

lősségi- és hatásköre, jelentéstételi kötelezettsége meghatározásáról,

b) jogosult a szakmai és pénzügyi lebonyolításra, hazai társfinanszírozásra, szabálytalanságokra vonatkozó adatok, dokumentumok és bizonylatok bekérésére, valamint kiegészítő információk kérésére a lebonyolításban érintett szervektől,

c) jogosult a szakmai és pénzügyi lebonyolításra vonatkozó eljárások, adatok, dokumentumok és bizonylatok ellenőrzésére a lebonyolításban érintett szerveknél,

d) a véglegesítést megelőzően véleményezi a lebonyolításban érintett szervek eljárásrendjét a pénzügyi lebonyolításra, a számviteli nyilvántartásra, valamint az alkalmazott ellenőrzési és irányítási rendszerekre vonatkozóan.

9. §

A felelős hatóság saját hatáskörben köteles ellátni a következő feladatokat:

a) a Schengen Alap támogatásból finanszírozott fejlesztési feladatok egyéb uniós támogatásokkal való összehangolása és monitoringja,

b) kapcsolattartás az Európai Bizottsággal,

c) a végső elszámolás továbbítása az igazolás kiállítása érdekében az arra kijelölt szerv felé,

d) a végső elszámolás és az igazolás továbbítása az Európai Bizottság felé.

10. §

A felelős hatóság a pénzügyi adminisztrációs és számviteli feladatait a KPSZE-re ruházza át a végső felelősség megtartása mellett. A felelős hatóság felelős a delegált feladatok ellátásának ellenőrzéséért, az erre vonatkozó szabályozás és írott eljárásrendek kialakításáért.

11. §

A felelős hatóság a fejlesztési feladatok szakmai és technikai megvalósításával és nyomon követésével kapcsolatos feladatait szakmai közreműködő szervezetekkel együttműködve látja el.

Schengen Alap Tárcaközi Bizottság

12. §

A felelős hatóság a 6. §-ban előírt feladatainak ellátása érdekében kezdeményezheti a SATB azonnali összehívását, annak érdekében, hogy

a) az előkészítő munkálatok helyzetéről, annak bármelyik szakaszában jelentést kérjen a lebonyolításban érintett szervektől,

b) az előkészítő munkálatokkal összefüggésben elkészült dokumentumokat bekérje, megvitassa és véleményezze.

13. §

(1) A SATB az alábbi feladatokat látja el:

a) a szakmai közreműködő szervezetek által kidolgozott fejlesztési tervek megvitatása, jóváhagyása;

b) a felelős hatóság által az Európai Bizottság részére továbbítandó indikatív célkitűzések, fejlesztési feladatok és azok költségvetését rögzítő dokumentumok szakmai egyeztetése, megvitatása, elfogadása;

c) a Schengen Alap támogatás fogadásával kapcsolatos valamennyi technikai, előkészítő intézkedés egyeztetése, javaslatok megfogalmazása, az ezekkel kapcsolatos döntések jóváhagyása;

d) figyelemmel kíséri a Schengen Alap támogatás megvalósításával kapcsolatos tervező és végrehajtó munkát.

Központi Pénzügyi és Szerződéskötő Egység

14. §

A KPSZE feladatköre a Schengen Alap támogatás vonatkozásában az alábbiakra terjed ki:

a) funkcionálisan független belső ellenőrzési egység működtetése,

b) a fejlesztési feladatok lebonyolítása során olyan irányítási és ellenőrzési rendszerek működtetése, amelyek lehetővé teszik a közbeszerzési és kifizetési folyamatok megalapozottságát, szabályszerűségét és hatékonyságát,

c) közbeszerzési eljárásoknak a közösségi előírásokkal összhangban lévő a közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény rendelkezései szerinti megvalósítása,

d) a delegálási megállapodás értelmében szállítói szerződések megkötése a szakmai közreműködő szervezet, mint harmadik fél javára a szállítókkal minden fejlesztési feladatra vonatkozóan,

e) a Schengen Alap támogatás fogadása és továbbítása a Kincstár által vezetett bankszámlák rendszerén keresztül a szállítók felé,

f) a kifizetések szabályszerűségének biztosítása,

g) a felelős hatóság kezdeményezésére a Schengen Alap támogatás jogosulatlan vagy szabálytalan utalásából, felhasználásából, vagy fel nem használásából eredő összegek Európai Bizottság részére történő visszautalásának biztosítása,

h) megfelelő nyilvántartási, jelentési és adatszolgáltatási rendszer működtetése a szakmai lebonyolítás minden

szintjén, valamint az ezekre épülő jelentések és adatszolgáltatás biztosítása a felelős hatóság felé,

i) naprakész nyilvántartás vezetése kettős könyvvitel rendszerében, valamint ezek alapján éves pénzügyi jelentés készítése a felelős hatóság részére.

Szakmai közreműködő szervezetek

15. §

A szakmai közreműködő szervezet felügyeletét gyakorló miniszter feladata a szakmai közreműködő szervezet hatáskörébe tartozó feladatok ellátásához szükséges feltételek biztosítása, különös tekintettel:

a) a Schengen Alap támogatásból finanszírozott fejlesztési feladatok éves költségvetési tervezésére, valamint

b) a szakmai közreműködő szervezetek működési, humán erőforrás és technikai fejlesztési feltételeire.

16. §

A szakmai közreműködő feladatokat ellátó szervezetek felelősségi, feladat- és hatáskörét, valamint végrehajtási folyamatait írott eljárásrend szabályozza, különös tekintettel:

a) az egyértelmű szervezeti és személyi felelősség- és hatáskörök meghatározására,

b) a hatáskörök elválasztására,

c) a megfelelő ellenőrzési rendszerek kiépítésére,

d) a pénzügyi lebonyolítási, elszámolási és jelentési rendszerre,

e) a belső ellenőrzési tevékenységre,

f) a számviteli nyilvántartások vezetésére,

g) a közbeszerzési eljárásokra,

h) a monitoringra, valamint

i) a szabálytalanságok kezelésére.

17. §

(1) A Schengen Alap támogatásból finanszírozott fejlesztési feladatok végrehajtása során a fejlesztési feladatok szakmai lebonyolítását a szakmai projektfelelős végzi. A szakmai projektfelelős vezető beosztású tisztviselő, akit a fejlesztési feladat szakmai lebonyolításáért felelős miniszter, illetve az általa kijelölt személy nevez ki.

(2) Ezen jogszabály szerint a KPSZE vezetője és a szakmai projektfelelős közötti felelősség megosztását, valamint a KPSZE és a szakmai közreműködő szervezet közötti feladatkör megosztását a lebonyolítás tekintetében részletes írásbeli megállapodás szabályozza.

(3) A szakmai projektfelelős felelősségi körébe tartozik:

a) Schengen Alap támogatásból finanszírozott fejlesztési feladatok szakmai és költségvetési tervezésének előkészítése,

b) a fejlesztési feladatok technikai megvalósítása és nyomon követése,

c) a KPSZE tevékenységéhez szükséges pénzügyi és jelentési dokumentumok elkészítése,

d) a feladatfinanszírozási okmányok időben történő előkészítése: a költségvetési törvényi sorral összefüggően egy Feladatismertető és az Indikatív Programban önálló részfeladatként meghatározott szakmai célok megvalósítóinak vonatkozásában Feladatfinanszírozási engedélyokiratok elkészítése és jóváhagyása,

e) a közbeszerzési eljárás kiírására, a szerződéskötést megelőző tárgyalásokra és szerződéskötésre vonatkozó szakmai igények, illetve dokumentumok előterjesztése a KPSZE felé, valamint

f) a költségek elszámolhatóságának ellenőrzése, a teljesítés igazolása,

g) a kifizetéshez szükséges bizonylatok (az igazolt számla hitelesített másolata, aláírt és lepecsételt devizaátutalási megbízás, továbbá kiegészítő szelvény, valamint forintban történő kifizetés esetén aláírt és lepecsételt PF-1 átutalási megbízás) elkészítése és továbbítása a KPSZE részére.

III. Fejezet

A PROGRAM KÖLTSÉGVETÉSI TERVEZÉSE

18. §

A fejlesztési feladatok központi költségvetési támogatásait és bevételeit (beleértve az előre nem látható, a visszafizetéshez szükséges, illetve az árfolyam-különbözet fedezésére szolgáló összegeket) az Áht. és a végrehajtásáról rendelkező jogszabályok, a mindenkori költségvetési törvény, illetve a tervezési körirat előírásai szerint kell megtervezni.

19. §

A felelős hatóság a fejlesztési feladatok előkészítése, valamint végrehajtása folyamán meggyőződik arról, hogy a fejlesztési feladatok finanszírozását szolgáló hazai központi költségvetési források e rendeletben, valamint a Schengen Alap támogatásból finanszírozott indikatív fejlesztési javaslatokban meghatározott időpontokban rendelkezésre fognak állni.

20. §

A Schengen Alap támogatásból finanszírozott fejlesztési javaslatokat a szakmai lebonyolításért felelős fejezet fel-

ügyeletét ellátó szerv vezetője által ellenjegyzett, a központi költségvetést terhelő hazai társfinanszírozásra vonatkozó kötelezettségvállalási nyilatkozattal együtt kell benyújtani. A felelős hatóság csak olyan fejlesztési javaslatokat küldhet meg az Európai Bizottság részére, amelyeket a SATB jóváhagyott, és amelyekre vonatkozóan a nyilatkozat rendelkezésre áll.

21. §

Adott fejlesztési feladat szakmai lebonyolításáért felelős fejezet tervezi meg a költségvetési tervében a hazai társfinanszírozási összegeket a felelős hatósággal egyeztetett finanszírozási terv alapján. A fejezet a költségvetési tervében biztosítja, hogy adott fejlesztési feladat hazai társfinanszírozási kötelezettségeit prioritásként kezeli, mely nem jelenthet a fejezet számára a tervezési köriratban megadott kereteken túli pótlólagos finanszírozási igényt.

IV. Fejezet

VÉGREHAJTÁSI SZABÁLYOK

Pénzügyi lebonyolítás

22. §

(1) Az összes jóváhagyott, az Európai Bizottság által évente egy összegben átutalt Schengen Alap támogatás fogadása a KPSZE által a Kincstárban nyitott – normál piaci feltételek mellett – kamatozó, euróban vezetett bankszámlán történik.

(2) A Schengen Alap támogatáshoz kapcsolódó hazai társfinanszírozás biztosítása a Kincstárban fejezetenként nyitott – forintban vezetett – feladatfinanszírozási előirányzat-felhasználási keretszámlára (a továbbiakban: FEFK-számla) történik. A FEFK-számla szükség szerinti megnyitásáért a fejezetek felelősek. Adott fejlesztési feladat hazai társfinanszírozását biztosító feladatfinanszírozási előirányzat-felhasználási keretszámlán kerül fedezésre, valamint elszámolásra a hazai társfinanszírozás összege.

(3) A (2) bekezdésben említett FEFK-számlák Schengen Alap támogatással kapcsolatos pénzügyi műveleteket alátámasztó valamennyi számlakivonatát, számlaforgalmi kimutatását a fejezet köteles a KPSZE rendelkezésére bocsátani.

(4) Az (1) és (2) bekezdésben említett bankszámlák vezetésével kapcsolatos forgalmi jutalék elszámolása közvetlenül a Központi költségvetés terhére történik a Pénzügyminisztérium fejezet, Egyéb költségvetési kiadások cím, Vegyes kiadások alcím terhére.

23. §

A Schengen Alap támogatásból finanszírozott fejlesztési feladatok pénzügyi lebonyolítására – az Ámr. 70–77. §-aiban foglalt – feladatfinanszírozás szabályait kell alkalmazni. Amennyiben az Európai Bizottság által támogatott fejlesztési feladatok között az Európai Bizottság jóváhagyásával átcsoportosításra kerül sor, akkor a fejezet(ek) a felelős hatóság tájékoztatása alapján köteles(ek) a feladatfinanszírozási okmányokban a bekövetkezett változásokat átvezetni.

24. §

A KPSZE

a) megnyitja és rendelkezik a Schengen Alap támogatás kamatozó, euróban vezetett bankszámlája felett,

b) gondoskodik a szakmai közreműködő szervezetek által benyújtott kifizetésekhez szükséges dokumentumok ellenőrzését és jóváhagyását követően az igényelt Schengen Alap támogatás átutalásának indításáról (devizában történő kifizetés esetén közvetlenül a szállító javára, forintban történő kifizetés esetén az adott fejezet FEFK-számlája javára),

c) felelős a Schengen Alap támogatás felhasználásának elszámolásáért a felelős hatóság felé.

25. §

A szakmai közreműködő szervezet

a) rendelkezik a saját hatáskörükbe tartozó fejlesztési feladatok hazai társfinanszírozását biztosító FEFK-számla felett,

b) a szakmai közreműködő szervezet nevére kiállított szállító által benyújtott számlák kifizetéséhez szükséges bizonylatokat (szakmai projektfelelős által igazolt számlamásolatok, devizaátutalási megbízás, kiegészítő szelvény, és forintban történő kifizetés esetén a PF–1 átutalási megbízás) benyújtja a KPSZE felé, figyelembe véve a számlák fizetési határidejeit,

c) nyilvántartja a Schengen Alap támogatásból finanszírozott fejlesztési feladatok teljesített kifizetéseit, beleértve a kapcsolódó hazai társfinanszírozásból származó összegek adatait is,

d) havi rendszerességgel pénzügyi jelentést készít a fejlesztési feladatok pénzügyi helyzetét illetően a hazai társfinanszírozás tekintetében, valamint benyújtja azt a KPSZE felé a meghatározott határidőre, a benyújtást megelőző hónapra vonatkozó adatokkal.

26. §

A fejezet – az Ámr. vonatkozó előírásai alapján – felelős a feladatfinanszírozási okmányok időben történő benyújtásáért a Kincstár felé.

27. §

Minden, az Európai Bizottság és a felelős hatóság által kért adatot, információt a szakmai közreműködő szervezet – ha az említett felek másképp nem rendelkeznek – legkésőbb 10 munkanapon belül rendelkezésre bocsát, szükség esetén nyilvántartásaiba betekintést biztosít.

Költségigazolási tevékenység

28. §

A közösségi előírásokkal összhangban a végső elszámolásakor a költségnyilatkozat pontosságát és megfelelőségét, a fejlesztési feladatok lebonyolításában részt vevő szervek irányítási és ellenőrzési rendszereinek hatékony működését, továbbá utóbbiak jogszabályi előírásokkal és a közösségi politikákkal való összhangját a KEHI igazolja.

29. §

A végső elszámolás alátámasztásához és az igazolás kiállításához a KEHI jogosult kiegészítő információ kérésére a felelős hatóságtól, a KPSZE-től és a szakmai közreműködő szervezetektől, melyet azok kötelesek rendelkezésre bocsátani.

V. Fejezet

*AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG FELÉ TÖRTÉNŐ
ELSZÁMOLÁST SZOLGÁLÓ KÖNYVVEZETÉS
ÉS ADATSZOLGÁLTATÁS RENDJE*

30. §

(1) A Schengen Alap támogatással kapcsolatos, az Európai Bizottság felé történő elszámolást szolgáló könyvvezetési, beszámolási és adatszolgáltatási kötelezettségnek az e rendelet szerinti elkülönített, eredmény-szemléletű kettős könyvviteli nyilvántartással kell eleget tenni.

(2) Az (1) bekezdés szerinti számviteli nyilvántartást a Számviteli törvényben foglalt számviteli alapelvek figyelembevételével kell vezetni.

(3) A szakmai közreműködő szervezetek, illetve a felügyeletüket ellátó fejezet az államháztartási pénzügyi információs rendszer működtetéséhez és a zárszámadás összeállításához szükséges adatokat az államháztartás szervezetei beszámolási és könyvvezetés kötelezettségének sajátosságairól szóló 249/2000. (XII. 24.) Korm. rendelet, illetve a kincstári elszámolások beszámolási és könyvvezetési kötelezettségének sajátosságairól szóló

240/2003. (XII. 17.) Korm. rendelet 8. számú melléklete szerinti adatszolgáltatási kötelezettségük teljesítésével biztosítják.

(4) A számviteli nyilvántartás vezetésére olyan számviteli szoftvert kell alkalmazni, amelyben a követelések és kötelezettségek analitikus nyilvántartása a főkönyvi nyilvántartáshoz integráltan kapcsolódik, vagyis az analitikus tételek egyidejűleg, egy adatrögzítéssel bekerülnek az analitikus és a főkönyvi nyilvántartásba is. Ezzel kell biztosítani a főkönyvi és analitikus nyilvántartások automatikus számszaki egyezőségét.

31. §

(1) A 30. § (1) szerinti elkülönített számviteli nyilvántartás a KPSZE-nél a Schengen Alap támogatás és a hazai társfinanszírozás elszámolására vonatkozó adatokat tartalmazza.

(2) A KPSZE-nek részletes az (1) bekezdés szerinti feladatok ellátására elkülönített, részletes számviteli eljárásrendet kell készítenie a Schengen Alap támogatással kapcsolatos elkülönített, eredmény-szemléletű kettős könyvvezetés szabályaira vonatkozóan, amelynek részei:

- a) számviteli folyamatok eljárási rendje;
- b) számviteli politika, számlatükör, számlarend;
- c) bizonylati album.

(3) A számviteli politika főbb irányainak meghatározásáért, az elkészítésért és az elkészült számviteli politika jóváhagyásáért, annak végrehajtásáért a KPSZE vezetője felelős.

(4) A számviteli nyilvántartások vezetésének irányítására olyan legalább 3 éves számviteli gyakorlattal rendelkező szakembert kell alkalmazni, aki felsőfokú iskolai végzettséggel és emellett legalább mérlegképes könyvelői képesítéssel vagy ezzel egyenértékű képesítéssel rendelkezik, valamint szerepel a Számviteli tv. 151. § (3)–(5) bekezdése szerinti nyilvántartás valamelyikében, és ennek megfelelően rendelkezik a tevékenység ellátására jogosító engedéllyel (igazolvánnyal).

32. §

(1) Az Európai Közösségek által igényelt évközi adatszolgáltatásokat és éves pénzügyi jelentést a KPSZE az általa vezetett nyilvántartás adatai alapján, valamint a szakmai közreműködő szervezetek nyilvántartásaiból nyert, általuk a KPSZE számára megküldött adatok (hazai társfinanszírozás) felhasználásával készíti el.

(2) A KPSZE az elkülönített számviteli nyilvántartásának vezetése során köteles gondoskodni arról, hogy az alábbi információk folyamatosan rendelkezésre álljanak:

- a) a Schengen Alap támogatás összege az Európai Bizottságtól történő beérkezésétől a fejlesztési feladatonkénti felhasználásig és a végső elszámolásig,
- b) a megnyitott bankszámlák forgalma,
- c) a követelések és kötelezettségek,
- d) a megkötött szállítói szerződések.

33. §

(1) A KPSZE-nél vezetett elkülönített számviteli nyilvántartásnak biztosítania kell a Schengen Alap támogatás és a hazai társfinanszírozás felhasználásának nyomon követését.

(2) A szakmai közreműködő szervezeteknek a KPSZE által kért rendszeres és soron kívüli adatszolgáltatásokat a KPSZE által megadott határidőre teljesíteniük kell.

34. §

A KPSZE számviteli nyilvántartásaiban szereplő hazai társfinanszírozásra vonatkozó kifizetések összegét legalább negyedévente tételesen egyeztetni kell a társfinanszírozást biztosító fejezetek államháztartási könyvvezetéséből származó kifizetési adatokkal.

VI. Fejezet

ELLENŐRZÉS

Pénzügyi irányítás és ellenőrzés

35. §

(1) A pénzügyi irányítási és ellenőrzési tevékenység tekintetében az Áht., valamint az Ámr. előírásai az irányadók, az e fejezetben foglalt kiegészítésekkel.

(2) A felelős hatóság, a KPSZE és a szakmai közreműködő szervezetek

a) olyan pénzügyi irányítási és ellenőrzési rendszert alakítanak ki és működtetnek, amely biztosítja, hogy a szervezetek tevékenysége szabályszerű és megfelelően szabályozott, gazdaságos, hatékony és eredményes, az információk pontosak és a megfelelő időben rendelkezésre állnak,

b) a tervezés, pénzügyi lebonyolítás és ellenőrzés feladatait funkcionálisan elkülönítik, ezen feladatok megfelelő szabályozásáról a vonatkozó belső szabályzataikban gondoskodnak,

c) teljes tevékenységükre vonatkozóan biztosítják a „négy szem elvének” érvényesülését,

d) gondoskodnak az ellenőrzési nyomvonal kialakításáról és az esetleges változások haladéktalan átvezetéséről.

36. §

(1) A közbeszerzési eljárás során, valamint a kifizetések teljesítését megelőzően a KPSZE-nek ellenőriznie kell, hogy

a) a közösségi politikákkal összhangban van,

b) a versenypolitikai szabályoknak megfelel,

c) az állami támogatásokra (beleértve a támogatások halmozódására vonatkozó szabályokat is), a közbeszerzésre, a környezetvédelemre, az európai közlekedési hálózatra, az esélyegyenlőségre, a tájékoztatásra és nyilvánosságra vonatkozó előírásoknak megfelel,

d) a támogathatósági követelményeknek megfelel.

(2) A pénzügyi lebonyolítás során kockázatelemzés alapján a szakmai projektfelelősnek biztosítania kell a kifizetéseket megelőző helyszíni ellenőrzések lefolytatását, melyek keretében ellenőrizni kell a Schengen Alap támogatások megfelelő előrehaladását, valamint azt, hogy a benyújtott számla összhangban van a szerződéses feltételekkel, a fizikai és teljesítmény mutatószámok teljesítésével.

37. §

(1) A Schengen Alap támogatás felhasználásában érintett szervek kötelesek a felhasználással kapcsolatos dokumentumokat a program Európai Bizottság által történő végső pénzügyi lezárását követő legalább 3 évig megőrizni, figyelembe véve a számviteli jogszabályok előírásait is.

(2) A szállítói szerződésekben külön pontban szerepeltetni kell a vonatkozó jogszabályokban előírt dokumentációs és megőrzési kötelezettséget, illetve az azoknak, valamint a szerződés megsértése esetén alkalmazásra kerülő szankciókat (pl. visszafizetés).

Belső ellenőrzés

38. §

(1) A belső ellenőrzési tevékenység tekintetében az Áht., valamint a költségvetési szervek belső ellenőrzéséről szóló 193/2003. (XI. 26.) Korm. rendelet előírásai az irányadók, az e fejezetben foglalt kiegészítéssel.

(2) A felelős hatóság, a KPSZE, valamint a szakmai közreműködő szervezetek működésének belső ellenőrzését biztosítani kell. A belső ellenőrzési egységek az ellenőrzési jelentéseket kötelesek megküldeni a felelős hatóság vezetőjének is.

10%-os ellenőrzések

39. §

(1) A KEHI elvégzi a műveletek mintavételen alapuló – a Schengen Alap menedzsmentjéről és monitoringjáról

szóló bizottsági határozat szerinti – 10%-os ellenőrzéseket.

(2) A KEHI-nek ellenőrzései során legalább az alábbiakat kell vizsgálnia:

a) a pénzügyi irányítási és ellenőrzési rendszerek gyakorlati megvalósítását és működésük hatékonyságát;

b) a számviteli nyilvántartásokban a kiválasztott számlák esetében egyeznek-e az adatok a KPSZE-nél, a szakmai közreműködő szervezeteknél és a szállítóknál;

c) az ellenőrzési nyomvonal kielégítő voltát;

d) megfelelő számú egyedi kiadási tétel típusának és ütemezési időpontjának a közösségi követelményeknek, a műveletek jóváhagyott leírásának, valamint a ténylegesen elvégzett munkának való megfeleléseit;

e) az egyes műveletek tényleges vagy szándékolt hasznosításának az Indikatív Programban leírt célokkal való megfeleléseit;

f) a Schengen Alap támogatás előírt mérték szerinti folyósítását, késedelem és levonás nélküli tényleges átutalásának megtörténtét a szállítók felé.

(3) A KEHI a 10%-os ellenőrzésekről éves összesített ellenőrzési jelentést készít, mely tartalmazza az elvégzett kockázatelemzés leírását és a minták kiválasztásának indoklását is.

(4) Az éves összesített ellenőrzési jelentést a KEHI elnöke minden év április 30-ig megküldi az ÁBPE Tárcaközi Bizottság részére. Az ÁBPE Tárcaközi Bizottság köteles a jelentést 30 napon belül megtárgyalni, és véleményével együtt a pénzügyminiszter részére megküldeni, aki 15 napon belül megküldi azt az Európai Bizottság részére.

Ellenőrzési megállapítások és nyilvántartás

40. §

(1) Az ellenőrzési megállapításoknak ki kell terjedni az esetlegesen feltárt problémák rendszer jellegére, ennek okaira, az ehhez kapcsolódó intézkedések megtételének szükségességére.

(2) Az e rendeletben nevesített ellenőrzést végző szervezetek

a) nyomon követik a feltárt hiányosságok kapcsán elvégzett pénzügyi korrekciók megfeleléseit és az esetleges rendszerjellegű hibák kiküszöbölése érdekében megtett intézkedéseket;

b) gondoskodnak az ellenőrzési jelentések alapján elkészített intézkedési tervek és az azokban megfogalmazott intézkedések megvalósítását tartalmazó nyilvántartások vezetéséről;

c) biztosítják az ellenőrzési dokumentáció teljességét a programnak az Európai Bizottsággal történő végső pénzügyi lezárását követően legalább 3 évig, figyelembe véve a Számviteli tv. előírásait is.

VII. Fejezet

SZABÁLYTALANSÁGOK KEZELÉSE

41. §

(1) A szabálytalanságok felfedése, megfelelő kezelése és jelentése érdekében a felelős hatóság, a KPSZE, valamint a szakmai közreműködő szervezetek kijelölnek egy szervezeti egységet vagy személyt, amely vagy aki felelős:

a) a szabálytalanságok nyilvántartásáért,

b) a szabálytalanságok kivizsgálására és a szükséges intézkedésekre vonatkozó javaslat elkészítéséért,

c) a szabálytalanságokkal kapcsolatos döntések végrehajtásának nyomon követéséért,

d) a szabálytalanságokkal kapcsolatos negyedéves jelentések összeállításáért.

(2) A szabálytalansági jelentési rendszer koordinációjáért – amely biztosítja a szabálytalanságokkal kapcsolatos információáramlást, a szükséges tájékozottságot és a problémák egységes kezelését – a felelős hatóság a felelős.

(3) A szabálytalanságokkal kapcsolatos teendőket az egyes szervezetek eljárásrendjük önálló fejezeteként kötelesek részletesen szabályozni.

42. §

(1) A fejlesztési feladatok lebonyolítása során a KPSZE és a szakmai közreműködő szervezetek a tapasztalt csalásokról, szabálytalanságokról, valamint az Európai Közösségek pénzügyi érdekeit hátrányosan érintő egyéb illegális tevékenységekről vagy azok alapos gyanújáról haladéktalanul kötelesek tájékoztatni a felelős hatóság vezetőjét és az OLAF Koordinációs Irodát, továbbá intézkedni:

a) a fejlesztési feladatok előírásai szerinti, illetve a szabályszerű lebonyolítás érdekében szükséges korrekciókról,

b) a személyi felelősség megállapításáról,

c) a szabálytalansággal érintett összegnek a szabálytalanság felfedezésétől számított két hónapon belüli behajtásáról.

(2) A KPSZE és a szakmai közreműködő szervezet vezetője a megtett intézkedésekről és azok eredményeiről azonnal kötelesek tájékoztatni a felelős hatóság vezetőjét és az OLAF Koordinációs Irodát.

(3) A felelős hatóságnál, a KPSZE-nél, valamint a szakmai közreműködő szervezeteknél alkalmazásban álló, illetve a pályázatok elbírálásában részt vevő minden személynek összeférhetlenségi és pártatlansági nyilatkozatot kell tennie.

(4) A felelős hatóság jogosult bármikor információt kérni a KPSZE-től, valamint a szakmai közreműködő szervezetektől a Schengen Alap támogatás felhasználásával kap-

csolatban. A KPSZE és a szakmai közreműködő szervezetek kötelesek megadni ezen információt a felelős hatóságnak.

(5) A KPSZE és a szakmai közreműködő szervezet vezetője a fejlesztési feladatok lebonyolítása során tapasztalt szabálytalanságokról vagy visszaélésekről, illetve amennyiben nem merült fel szabálytalanság vagy visszaélés, akkor ennek tényéről negyedévente jelentés formájában értesíti a felelős hatóság vezetőjét.

(6) A KPSZE és a szakmai közreműködő szervezetek vezetője negyedévente tájékoztatják a felelős hatóság vezetőjét a behajtott összegek újrafelhasználásának módjáról.

43. §

(1) Szabálytalanság esetén alkalmazható szankciók:

- a) a folyósítás felfüggesztése,
- b) a szállítói szerződés felmondása és a kifizetett támogatási összeg teljes egészének vagy egy részének visszafizettetése,
- c) a szállítói szerződéstől való elállás,
- d) a szállító valamennyi támogatási rendszerből történő kizárása,
- e) a büntető-, polgári jogi és fegyelmi eljárások kezdeményezése.

(2) Az (1) bekezdés a)–d) pontjában felsorolt szankciók foganatosításáért a felelős hatóság a felelős.

(3) Az (1) bekezdés e) pontjában foglalt szankciókat a felelős hatóság, a KPSZE és a szakmai közreműködő szervezetek vezetői kezdeményezik az illetékes hatóságoknál, illetve bíróságokon.

44. §

(1) Minden negyedévet követő két hónapon belül a felelős hatóság a fejlesztési feladatok lebonyolítása során tapasztalt szabálytalanságokról vagy visszaélésekről, az ezekkel kapcsolatban megtett intézkedésekről, valamint a folyó államigazgatási, bírósági eljárások helyzetéről, illetve amennyiben nem merült fel szabálytalanság vagy visszaélés, ennek tényéről köteles jelentést küldeni a SATB és – az OLAF Koordinációs Irodán keresztül – az Európai Bizottság és az EU Csalás Ellenes Hivatala (OLAF) részére.

(2) A felelős hatóság jelentésének alapját a KPSZE és a szakmai közreműködő szervezetek vezetői által benyújtott negyedéves jelentések adják.

45. §

(1) A pályázatokban jelezni kell és a szállítói szerződésnek tartalmazni kell felhatalmazást az azonnali inkasszó – kivéve központi költségvetési szerv esetén – benyújtá-

sára, szabálytalanság, illetve eltérés megállapításának esetére.

(2) Amennyiben valamely központi költségvetési szerv a szállító, a vitás ügyeket a felek egymás között rendezik.

46. §

A szállító köteles belső szabályozásában és szerződéseiben a személyi és anyagi felelősséget meghatározni.

47. §

A Kincstárban működő Országos Támogatási Monitoring Rendszer a szakmai közreműködő szervezetek adat-szolgáltatása alapján az Ámr. VIII. fejezetében foglaltak szerint látja el feladatait.

48. §

(1) A felelős hatóság kezdeményezésére a szakmai közreműködő szervezetek intézkednek a Schengen Alap támogatás jogosulatlan vagy szabálytalan utalásból, illetve felhasználásból eredő összegének visszautalásáról a KPSZE euró számlájára.

(2) A felelős hatóság kezdeményezésére a KPSZE intézkedik a visszafizetendő Schengen Alap támogatás összegének és nettó kamatának (kamatból levonva a bankköltség) az Európai Bizottság felé történő mielőbbi visszautalásáról.

(3) Amennyiben a felelős hatóság kezdeményezésére szakmai közreműködő szervezetek visszafizetésre vonatkozó intézkedése eredménytelennek bizonyul, a szabálytalanul vagy jogtalanul felhasznált Schengen Alap támogatás visszautalásáról a KPSZE euró számlája javára a Schengen Alap támogatásból finanszírozott fejlesztési feladatok hazai társfinanszírozási részét biztosító fejezet köteles gondoskodni a fejezet költségvetésének terhére.

(4) Amennyiben a szabálytalanságban érintett összeg 2 hónapon belüli behajtása sikertelennek bizonyul, az összeget a fejlesztési feladat szakmai lebonyolításáért felelős fejezet költségvetésének terhére kell elszámolni. Amennyiben a szabálytalanságban érintett összeg a későbbiekben behajtásra kerül, a szakmai közreműködő szervezet gondoskodik annak a fejlesztési feladat szakmai lebonyolításáért felelős fejezet költségvetése részére történő visszatérítéséről.

49. §

(1) A Schengen Alap támogatás jogosulatlan vagy szabálytalan felhasználásából eredő felelősség a szakmai közreműködő szervezetet, a visszafizetendő összeg az adott

fejlesztési feladat szakmai lebonyolításáért felelős fejezetet, illetve annak jogutódját terheli.

(2) A felelős hatóság vezetője köteles tájékoztatni

a) minden esetben a szakmai közreműködő szervezet és a KPSZE vezetőjét a visszafizetési felszólítás kézhezvételétől számított 5 munkanapon belül, továbbá

b) a visszafizetési felszólítás kézhezvételétől számított 30 munkanapon belül a Kormányt is, amennyiben a visszafizetési felszólításban szereplő összeg meghaladja az 1 000 000 eurót.

(3) Amennyiben a visszafizetési felszólítást az Európai Bizottsággal szemben a felelős hatóság vezetője vitatja,

a) a vita rendezésének – és a szakmai közreműködő szervezet és a KPSZE vezetőjének folyamatos tájékoztatása melletti – felelőssége és költségei is őt terhelik;

b) az 1 000 000 eurót meghaladó visszafizetési felszólítások esetén köteles állásfoglalást kérni a Kormánytól.

(4) Amennyiben a visszafizetési kötelezettség a KPSZE-nek felróható okból keletkezett, akkor a KPSZE felügyeletét ellátó szerv köteles haladéktalanul intézkedni az elszámolásról és a pénzügyi rendezésről az (1) bekezdésben meghatározott, Európai Bizottság felé való visszafizetési kötelezettséget teljesített szerv részére.

VIII. Fejezet

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

Az Európai Unió jogának való megfelelés

50. §

E rendelet a Schengen Alap menedzsmentjéről és monitoringjáról szóló bizottsági határozattal való megfelelést szolgálja.

51. §

(1) Ez a rendelet a Schengen Alap menedzsmentjéről és monitoringjáról szóló bizottsági határozat hatálybalépésének napján lép hatályba.

(2) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg az Ámr. 4. számú melléklete a következő rendelkezésekkel egészül ki:

”

Fejezet	Cím	Alcím	Jogcím-csoport	Jogcím	Kiemelt előirányzat neve
XI.	Belügyminisztérium				
	19				Fejezeti kezelésű előirányzatok
		2			Ágazati célfeladatok
			66		Schengen Alap
XV.	Gazdasági és Közlekedési Minisztérium				
	25				Fejezeti kezelésű előirányzatok
		2			Ágazati célirányzatok
			46		Schengen Alap
XXII.	Pénzügyminisztérium				
	13				Fejezeti kezelésű előirányzatok
		2			Ágazati célirányzatok
			30		Schengen Alap

”

Dr. Medgyessy Péter s. k.,
miniszterelnök

**A Kormány
180/2004. (V. 26.) Korm.
rendelete**

**az elektronikus hírközlési feladatokat ellátó
szervezetek és a titkos információgyűjtésre, illetve
titkos adatszerzésre felhatalmazott szervezetek
együttműködésének rendjéről**

A nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló 1995. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: Nbtv.) 77. §-a (1) bekezdésének *c)* pontjában, az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény (a továbbiakban: Eht.) 182. §-a (2) bekezdésének *f)* pontjában, valamint a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 604. §-a (1) bekezdésének *b)* pontjában kapott felhatalmazás alapján – figyelemmel a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény, illetve az államtitokokról és a szolgálati titokokról szóló 1995. évi LXV. törvény rendelkezéseire – az elektronikus hírközlési feladatokat ellátó szervezetek és a nemzetbiztonság, valamint a közbiztonság védelme érdekében titkos információgyűjtésre, és a büntetőeljárás keretében titkos adatszerzésre felhatalmazott szervezetek közötti együttműködés szabályozására a Kormány a következőket rendeli el:

Általános rendelkezések

1. §

E rendelet hatálya a titkos információgyűjtésre és a titkos adatszerzésre (a továbbiakban együtt: titkos információgyűjtés), valamint az ezzel összefüggő tevékenységek végzésére – külön törvényekben – felhatalmazott szervezetekre és az elektronikus hírközlési feladatokat ellátó szervezetekre terjed ki.

2. §

E rendelet alkalmazásában

a) a titkos információgyűjtés eszközei és módszerei alkalmazási feltételeit az Eht. 92. §-ának (2)–(3) bekezdése szerint biztosító rendszer/berendezés: az elektronikus hírközlő berendezések és az elektronikus hírközlő hálózatok együttesének azon integrált és/vagy kiegészítő része, amely titkos információgyűjtésre vonatkozó igény kielégítését teszi lehetővé oly módon, hogy a megismerni kívánt információkat – közléseket és kísérőadatokat – az egyéb információktól elkülönítve, eredeti formában hozzáférhetővé teszi a titkos információgyűjtésre felhatalmazott szervezet részére;

b) szaktechnikai eszköz: az elektronikus hírközlési szolgáltató használatában lévő helyiségében, létesítmé-

nyében elhelyezett, a titkos információgyűjtésre felhatalmazott szervezet tulajdonát képező, vagy jogszerű használatában lévő olyan eszköz, amely az *a)* pontban meghatározott rendszer hozzáférési pontjaihoz kapcsolódva fogadja az *e)* rendszer által kiadott adatokat, lehetővé téve azok további technikai feldolgozását, a titkos információgyűjtő eszközt alkalmazó szervezet technikai rendszeréhez történő továbbítását és rögzítését;

c) közlés: az elektronikus hírközlő hálózathoz csatlakozó végberendezésről/végberendezésre vagy előfizetői, illetve hálózati hozzáférési pontról/hozzáférési pontra az elektronikus hírközlő hálózaton a hírközlési szolgáltatást igénybe vevő előfizetők vagy felhasználók között, illetve azok kezdeményezésére vagy részére továbbított – beszéd vagy nem beszéd jellegű információt hordozó analóg vagy digitális – jel, jelzés (a kísérőadat kivételével), függetlenül annak megjelenési formájától.

Amennyiben az elektronikus hírközlési szolgáltató a közlést bármely módon átalakítja, kódolja vagy tömöríti, közlésen a visszaalakított, dekódolt vagy tömörítés előtti alakot kell érteni;

d) kísérőadat: az elektronikus hírközlési szolgáltató hálózatában és azzal összefüggő informatikai rendszereiben egy adott közlés továbbításának érdekében vagy a közlés továbbításának kísérletével összefüggésben az adott szolgáltatás teljesítésével kapcsolatban keletkező, és/vagy az elektronikus hírközlési szolgáltató hálózatában rendelkezésre álló adat. Így különösen az adott aktivitásban megjelenő vagy kapcsolódó fél/felek technikai azonosítója, az aktivitás jellemző időpontjai, időtartama, a közlés típusának meghatározásához, valamint mobil rádiótelefon hálózatok esetén a fél/felek földrajzi helyzetének meghatározásához szükséges adat, illetve hibajelzés.

A titkos információgyűjtés feltételeinek biztosítása

3. §

(1) Az elektronikus hírközlési szolgáltató – az Eht. 76. §-ának (1) bekezdésében meghatározott, a Nemzeti Hírközlési Hatósághoz (a továbbiakban: Hatóság) nyilvántartásba vétel céljából és a Nemzetbiztonsági Szakszolgálat (a továbbiakban: NBSZ) felé egyidejűleg megtett bejelentését követően – az általa biztosított előfizetői és felhasználói hozzáférések, működtetett elektronikus hírközlő hálózat, illetőleg nyújtott szolgáltatások tekintetében az NBSZ kérésére köteles megadni mindazokat az adatokat, információkat, amelyek a titkos információgyűjtés eszközeinek, módszereinek alkalmazásához és egyéb feltételeinek meghatározásához, valamint a feladatok ellátásához szükségesek.

(2) Amennyiben a bejelentésben közölt adatokban változás következik be, illetve az elektronikus hírközlési szolgáltató valamelyik szolgáltatását megszünteti, az Eht.

76. §-ának (6) bekezdésében meghatározott bejelentéssel egyidejűleg köteles az NBSZ-t is értesíteni.

(3) Az elektronikus hírközlési szolgáltató az Eht.-ban meghatározott együttműködési kötelezettség körében köteles:

a) a szolgáltatás megkezdésével egyidejűleg biztosítani a titkos információgyűjtéshez szükséges eszközök és módszerek alkalmazási feltételeit (így különösen: az adatszolgáltatáshoz szükséges feltételeket, technikai eszközök elhelyezését biztosító zárható helyiséget, az NBSZ alkalmazottainak bejutását, munkavégzését biztosító feltételeket);

b) a szolgáltatási rendszeréhez kapcsolódó, az Eht. 92. §-ának (2)–(3) bekezdésében meghatározott rendszert az NBSZ által meghatározott műszaki alapkövetelmények szerint létesíteni a törvényben előírt határidőre;

c) a technikai megvalósíthatósághoz igazodóan a szaktechnikai eszközök rendeltetésszerű működtetéséhez szükséges méretű, az NBSZ által meghatározott alapterületű, illetéktelen személy részére nem hozzáférhető, zárható helyisége(ke)t, vagy biztonsági szempontból azzal egyenértékű más elhelyezést (a továbbiakban: zárt hely) térítésmentesen biztosítani;

d) biztosítani, hogy az e rendelet 13. §-ában foglaltaknak megfelelő alkalmazottak álljanak rendelkezésre;

e) külön megrendelés esetén 24 órás (váltásos) ügyeletet vagy készenléletet biztosítani és fenntartani;

f) lehetővé tenni, hogy a szaktechnikai eszközök elhelyezésére szolgáló zárt helyre az NBSZ meghatalmazással rendelkező alkalmazottai bármely időpontban beléphessenek, ott szükség szerint munkát végezzenek, szaktechnikai eszközt helyezzenek, illetve távolítsanak el;

g) elektronikus hírközlő hálózatán bérelt-vonali összeköttetéseket térítés mellett használatra átengedni.

(4) Az elektronikus hírközlési szolgáltató nem végezhet olyan rendszer-, illetve szolgáltatásfejlesztést, valamint nem hajthat végre olyan szervezeti átalakítást, amely a titkos információgyűjtést kizárja, vagy más módon el lehetetleníti.

4. §

(1) Zártcélú hálózatok esetén az Eht. 92. §-ának (2)–(3) bekezdésében meghatározott rendszerre vonatkozó követelményeket – a zártcélú hálózattal rendelkező hálózatgazdával egyeztetetten – az NBSZ határozza meg.

(2) Az Eht. 92. §-ának (2)–(3) bekezdésében meghatározott rendszer létesítésének kötelezettsége alól a Kormány a zártcélú távközlő hálózattal rendelkező hálózatgazda részére az NBSZ által előterjesztett javaslat alapján felmentést adhat.

A külső engedélyhez nem kötött titkos információgyűjtés eljárási rendje

5. §

(1) A külső engedélyhez nem kötött titkos információgyűjtés során a titkos információgyűjtésre felhatalmazott szervezetek közvetlenül és az NBSZ-en keresztül is jogosultak az Eht. 157. §-ának (2) bekezdésében meghatározott adatokat kérni.

(2) Amennyiben az Eht. 92. §-ának (4) bekezdésében meghatározott módon (egyeztetett felületen elektronikus adatkapcsolat útján) az igényelt adat nem hozzáférhető, az adatszolgáltatást az elektronikus hírközlési szolgáltató írásban vagy – erre vonatkozó igény esetén – elektronikus adathordozón teljesíti. Az elektronikus adatkapcsolat kiépítését nem igénylő titkos információgyűjtésre felhatalmazott szervezetek számára az adatszolgáltatást az elektronikus hírközlési szolgáltatók írásban vagy elektronikus adathordozón teljesítik.

(3) Az (1) bekezdésben foglaltak teljesítésekor az adatkérés jogszerűségéért az ügyben eljáró titkos információgyűjtésre felhatalmazott szervezet a felelős.

A külső engedélyhez kötött titkos információgyűjtés eljárási rendje

6. §

(1) Amennyiben az elektronikus hírközlő hálózaton továbbított közlések, kísérőadatok megismeréséhez igazságügy-miniszteri vagy bírói engedély szükséges, a titkos információgyűjtésre felhatalmazott szervezetek igényeinek kielégítését – külön törvényben meghatározott feltételek mellett – az NBSZ látja el.

(2) Az e rendelet 2. §-ának a) és b) pontjában meghatározott rendszer, illetve eszköz igénybevetelével – az (1) bekezdésben foglaltak szerint – szerzett közlés-információt és annak kísérőadatát az elektronikus hírközlési szolgáltatótól kizárólag az NBSZ igényelheti, illetve a szolgáltató ezeket az adatokat csak az NBSZ részére adhatja át.

(3) Az NBSZ igényeinek kielégítése általában az elektronikus hírközlési szolgáltató alkalmazottainak személyes közreműködése nélkül történik. Amennyiben a titkos információgyűjtés végrehajtásához az elektronikus hírközlési szolgáltató alkalmazottainak személyes közreműködése feltétlenül szükséges, a konkrét feladat végrehajtását az NBSZ-nek írásban kell megrendelnie az elektronikus hírközlési szolgáltatótól.

(4) A külön törvényekben meghatározott kivételes engedélyezés, illetve sürgősségi, valamint halaszthatatlan elrendelés miatt azonnali intézkedést igénylő esetekben a

személyes közreműködésre vonatkozó megrendelés szóban is adható, melyet haladéktalanul írásban is meg kell erősíteni vagy le kell mondani. Ha az elektronikus hírközlési szolgáltató az NBSZ szóban adott megrendelésének írásba foglalt megerősítését nem kapja meg, a konkrét feladat végrehajtásában a további közreműködést – az NBSZ egyidejű írásbeli tájékoztatása mellett – megtagadja.

(5) A külön törvényben meghatározott engedély beszerzéséért és az alkalmazás jogszerűségéért az alkalmazást az NBSZ-től megrendelő titkos információgyűjtésre felhatalmazott szervezet, míg az engedélyben foglaltak szakszerű végrehajtásáért az NBSZ a felelős.

A költségviselés szabályai

7. §

(1) A közléseknek és kísérőadatoknak a titkos információgyűjtésre felhatalmazott szervezetek részére történő átadása térítésmentes.

(2) Amennyiben az NBSZ az alapkiépítésünél nagyobb kapacitású monitoring alrendszer kiépítését igényli, ennek többletköltségei az NBSZ-t terhelik.

(3) Amennyiben a 3. § (3) bekezdésének *c)* pontjában meghatározott helyiség(ek) esetében az NBSZ igénye – helyiségenként – meghaladja a 6 m²-t, abban az esetben az elektronikus hírközlési szolgáltató a többletigényre vonatkozóan költségtérítésre jogosult. E tekintetben az elektronikus hírközlési szolgáltatók egymás közötti helymegosztására vonatkozó költségszámítási elvek az irányadók.

(4) A 3. § (3) bekezdésének *e)* és *f)* pontjában foglalt munkarenden kívüli teljesítése esetén az elektronikus hírközlési szolgáltató abban az esetben igényelheti ténylegesen felmerült költségei megtérítését, amennyiben alkalmazottjának kifejezetten e feladatok miatti személyes közreműködése is szükséges a végrehajtáshoz.

Az adat- és titokvédelemre vonatkozó rendelkezések

8. §

(1) Az elektronikus hírközlési szolgáltatóval való együttműködés során végzett titkos információgyűjtéssel, annak eszközeivel és módszerével, valamint azok alkalmazásával összefüggő adatot, továbbá a 2. § *a)* és *b)* pontjaiban meghatározottakra, illetve az együttműködésre, adat szolgáltatásra vonatkozó adatot az államtitokról és a szolgálati titokról szóló hatályos jogszabályok alapján kell minősíteni, és azok szerint kell kezelni.

(2) Az elektronikus hírközlési szolgáltató és a titkos információgyűjtésre felhatalmazott szervezet, illetve az NBSZ – amennyiben az együttműködés tartalma szükség-

szerűen igényli minősített adatok átadását – titokvédelmi szerződést (a továbbiakban: szerződés) köt a minősített adatok átadásának és kezelésének feltételeiről.

(3) A szerződés megkötését a titkos információgyűjtésre felhatalmazott szervezet, illetve az NBSZ vezetője kezdeményezheti. A kezdeményezéstől számított 30 napon belül a szerződést meg kell kötni.

(4) A szerződésben a (2) bekezdésben meghatározottakon túlmenően rögzíteni kell azt is, hogy a hírközlési szolgáltató az általa a titkos információgyűjtés végzésével összefüggésben megismert minősített adatot kizárólag a hatályos jogszabályoknak megfelelő feltételekkel és módon továbbíthatja külföldre.

(5) A titkos információgyűjtésre felhatalmazott szervezetek által megkötött szerződés kiterjedhet az együttműködést érintő egyéb rendelkezésekre is.

9. §

A titkos információgyűjtésre felhatalmazott szervezetek az elektronikus hírközlési szolgáltató számára csak azokat az adatokat továbbíthatják, amelyek a titkos információgyűjtés végrehajtása érdekében az elektronikus hírközlési szolgáltatóra háruló kötelezettségek teljesítéséhez elengedhetetlenül szükségesek.

10. §

Az elektronikus hírközlési szolgáltató köteles meg-, illetve visszaküldeni a titkos információgyűjtés végrehajtása során vagy azzal közvetlen összefüggésben keletkezett adatokat tartalmazó adathordozók valamennyi példányát a titkos információgyűjtésre felhatalmazott szervezetnek. Ezekből az adathordozókból másolatot nem készíthet, és másodpéldányt nem tárolhat.

11. §

(1) A titkos információgyűjtéssel összefüggésben a 2. § *a)* pontja szerinti rendszerbe, illetve a 2. § *b)* pontja szerinti eszközzel továbbított, valamint az abban keletkezett adatokat az elektronikus hírközlési szolgáltató nem jogosult gyűjteni, archiválni, továbbá megjeleníteni sem, amennyiben a titkos információgyűjtés eszközeinek és módszereinek alkalmazása az elektronikus hírközlési szolgáltató alkalmazottainak személyes közreműködése nélkül történik. Amennyiben a feladat az adatok megjelenítése nélkül nem hajtható végre, a szolgáltató alkalmazottainak személyes közreműködését igénylő esetekben az adatok megjelenítése megengedett.

(2) A 2. § *a)* pontja szerinti rendszerbe, illetve a 2. § *b)* pontja szerinti eszközzel továbbított, valamint az abban

keletkezett adatokat az elektronikus hírközlési szolgáltató nem jogosult az NBSZ-en kívül harmadik személynek átadni, hozzáférhetővé tenni.

12. §

Az elektronikus hírközlési szolgáltató alkalmazottai a titkos információgyűjtő tevékenység végzésébe kizárólag abban az esetben vonhatók be, ha a titkos információgyűjtés csak műszaki eszközökkel vagy egyéb műszaki jellegű megoldással nem valósítható meg.

13. §

A titkos információgyűjtéssel összefüggő tevékenység végzésében, valamint a 2. § *a)* és *b)* pontjaiban, illetve az Eht. 92. §-ának (3) bekezdésében foglaltak telepítésében, üzemeltetésében, rendszerfelügyeletében, javításában, karbantartásában az elektronikus hírközlési szolgáltatónak csak az Nbtv.-ben meghatározott „C” típusú nemzetbiztonsági ellenőrzésen megfelelt és az NBSZ által előzetesen jóváhagyott, az elektronikus hírközlési szolgáltató vezető tisztségviselője által aláírt írásos megbízással rendelkező alkalmazottai vehetnek részt.

14. §

Az elektronikus hírközlési szolgáltató a titkos információgyűjtés végrehajtásába bevont szervezeti egységei, alkalmazottai részére olyan munkakört és jogosultságokat köteles biztosítani, melyek lehetővé teszik e tevékenység titkos, – a titkos információgyűjtésre felhatalmazott szervezet törvényes igényeinek megfelelő – késedelem nélküli ellátását.

15. §

Az elektronikus hírközlési szolgáltató köteles gondoskodni arról, hogy kizárja a 2. § *a)* és *b)* pontjaiban, illetve az Eht. 92. §-ának (3) bekezdésében meghatározott műszaki rendszerhez, az abban tárolt adatokhoz, valamint a titkos információgyűjtés egyéb eszközeihez való illetéktelen hozzáférést.

16. §

Ha a 2. § *a)* pontjában meghatározott rendszerrel az elektronikus hírközlési szolgáltató belső feladatvégzését támogató, de a titkos információgyűjtés fogalmkörébe nem tartozó technikai – ellenőrzési, statisztikai, üzembiztonsági és egyéb célból szükséges – funkciók is megvaló-

síthatók, azokat az elektronikus hírközlési szolgáltató kizárólag abban az esetben használhatja önállóan, ha az a titkos információgyűjtést nem veszélyezteti, illetéktelen hozzáférést nem eredményez, és elkülönített interfészekon keresztül valósul meg.

Az együttműködés részletes szabályai

17. §

(1) A titkos információgyűjtésre felhatalmazott szervezetek az Eht.-ban és e rendeletben foglalt feladatok teljesítésére vonatkozó részletszabályok meghatározása érdekében írásbeli együttműködési megállapodás (a továbbiakban: megállapodás) megkötését kezdeményezhetik.

(2) Kezdeményezés esetén az elektronikus hírközlési szolgáltató köteles a megállapodást a kezdeményezéstől számított 60 napon belül megkötöni.

(3) Az NBSZ-szel kötendő megállapodásnak tartalmaznia kell:

a) a titkos információgyűjtés keretében a külön törvényben meghatározott engedélyek alapján megismerhető adatok igénylésének, az igények teljesítésének módját és rendjét;

b) a kapcsolattartás szintjeit és módját;

c) a 3. § (3) bekezdésében meghatározottak igénylésének és biztosításának módját és rendjét;

d) az elektronikus hírközlési hálózat- és szolgáltatás-fejlesztéssel, illetve a 2. § *a)* pontja szerinti rendszer létesítésével és fejlesztésével kapcsolatos tájékoztatási és egyeztetési eljárás szabályait;

e) az elektronikus hírközlési szolgáltató által az Eht. 92. §-ának (2) bekezdése szerint biztosítandó kilépési pontok számát és létesítési helyét;

f) az adat- és titokvédelmi szabályok érvényesítésének, az alkalmazott technikai eszközök és megoldások védelmének módját;

g) az elektronikus hírközlési szolgáltató részéről közreműködő alkalmazottak kiválasztásának, egyeztetésének, ellenőrzésének rendjét;

h) az együttműködési megállapodásban foglaltak teljesülésének, időszakonkénti értékelésének és felülvizsgálatának rendjét;

i) az Eht. 92. §-ának (4) bekezdésében szabályozott adatszolgáltatás rendjét;

j) a költségtérítési igények kielégítésének és egyéb elmentételezések biztosításának módját, az elszámolás rendjét; továbbá

k) minden olyan feltételt, eljárást, amelyet az *a)–j)* pontokon túlmenően az együttműködő felek szükségesnek tartanak írásban rögzíteni.

(4) A (3) bekezdésen kívüli esetekben a megállapodás tartalmát a titkos információgyűjtésre felhatalmazott szer-

vezet tevékenységének jellegére tekintettel az együttműködő felek határozzák meg.

(5) A megállapodás megkötése során a felek jóhiszeműen, kölcsönösen együttműködve kötelesek eljárni.

(6) Amennyiben a felek valamelyik együttműködési kérdésben nem tudnak megállapodni, úgy bármelyikük kérheti a Nemzeti Hírközlési Hatóság Elnökétől (a továbbiakban: NHH Elnöke) egyeztetési eljárás lefolytatását.

18. §

A titkos információgyűjtésre felhatalmazott szervezetek a külön törvényekben meghatározott feladataik ellátása érdekében az elektronikus hírközlési szolgáltató alkalmazási feltételeinek egyébként megfelelő alkalmazottjuk foglalkoztatása céljából – külön megállapodásban meghatározott időtartamra – munkaviszony létesítését kezdeményezhetik az elektronikus hírközlési szolgáltatóknál.

Jogkövetkezmények

19. §

(1) Jelen rendeletben foglalt kötelezettségek megsértése esetén az Eht. 33. §-ában foglaltak alkalmazandóak. A kötelezettségek megsértéséről a titkos információgyűjtésre felhatalmazott szervezet, illetve az elektronikus hírközlési szolgáltató vezetője tájékoztathatja az NHH Elnökét.

(2) Amennyiben a titokvédelmi szerződés a 8. § (3) bekezdésében, valamint az együttműködési megállapodás a 17. § (2) bekezdésében meghatározott határidőben – az elektronikus hírközlési szolgáltatónak felróható okból – nem kerül megkötésre, erről a titkos információgyűjtésre felhatalmazott szervezet vezetője, illetve az NBSZ főigazgatója tájékoztatja az NHH Elnökét.

(3) Amennyiben az elektronikus hírközlési szolgáltató az NHH Elnökének az egyeztetési eljárást lezáró határozatában foglaltakat nem teljesíti, vele szemben a Hatóság az (1) bekezdésben foglaltak szerint jár el.

20. §

Az elektronikus hírközlési szolgáltató ellen a személyes adatokhoz fűződő jogok sérelme miatt indult eljárásokban a titkos információgyűjtésre felhatalmazott szervezet – az elektronikus hírközlési szolgáltató vétlensége esetén is – kizárólag a rá vonatkozó jogszabályban foglaltak szerint viseli az 5. § (3), illetőleg a 6. § (5) bekezdésében rögzített felelősséget.

Záró rendelkezések

21. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetését követő 30. napon lép hatályba, ezzel egyidejűleg hatályát veszti a távközlési feladatokat ellátó szervezetek és a titkos információgyűjtésre felhatalmazott szervezetek együttműködésének rendjéről és szabályairól szóló 75/1998. (IV. 24.) Korm. rendelet.

(2) Azok az elektronikus hírközlési szolgáltatók, akik az Eht. hatálybalépése előtt még nem kezdték meg az egyeztetést az NBSZ-szel az együttműködés részletes feltételeiről, vagy az együttműködési megállapodás megkötését követően új – az NBSZ előtt nem ismert – szolgáltatást vezetnek be, e rendelet hatálybalépését követő 60 napon belül tehetnek eleget a 3. §-ban foglaltaknak anélkül, hogy velük szemben az Eht.-ban, illetve az e rendeletben foglalt jogkövetkezmények alkalmazásra kerülnének.

Dr. Medgyessy Péter s. k.,
miniszterelnök

A Kormány 181/2004. (V. 26.) Korm. rendelete

a külföldi kulturális intézetekről szóló 11/2000. (II. 8.) Korm. rendelet módosításáról

1. §

A külföldi kulturális intézetekről szóló 11/2000. (II. 8.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 1. §-ának rendelkezése helyébe a következő rendelkezés lép:

„1. § A rendelet hatálya a mellékletben felsorolt Collegium Hungaricumokra és kulturális intézetekre (a továbbiakban: Intézet), valamint a Külföldi Magyar Kulturális Intézetek Igazgatóságára (a továbbiakban: Igazgatóság) terjed ki.”

2. §

Az R. 6. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„6. § (1) Az Igazgatóság és az Intézet éves munkaterv és költségvetés alapján működnek. Az Intézet éves költségvetését – az Igazgatóság éves költségvetésének részeként –, továbbá az Igazgatóság és az Intézet éves munkatervét a miniszter hagyja jóvá. Az Intézet éves munkatervével kapcsolatban az oktatási miniszter egyetértési jogot gyakorol.

(2) A Collegium Hungaricum típusú Intézet munkaterve és költségvetése elkülönített tudományos munkatervet és költségvetést is tartalmaz. Az elkülönített munkatervvel kapcsolatban az oktatási miniszter egyetértési jogot gyakorol.”

3. §

Az R. 10. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A Collegium Hungaricum típusú intézetekben a 4. § (3) bekezdéséből adódó intézeti részfeladatokat ellátó igazgatóhelyettesek elnevezése: művészeti igazgatóhelyettes és tudományos igazgatóhelyettes. A tudományos igazgatóhelyettes kinevezéséhez, felmentéséhez ki kell kérni az oktatási miniszter véleményét.”

4. §

Az R. 10. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, és kiegészül a következő (5)–(6) bekezdéssel:

„(4) Amennyiben a fogadó ország lehetővé teszi, illetve nemzetközi szerződés vagy viszonyosság alapján, a külügyminiszter a nemzeti kulturális örökség minisztere javaslatára az intézet igazgatóját, illetve helyettesét diplomata útlevelel látja el, és kirendelésük időtartamára a diplomáciai vagy konzuli képviselő személyzetének tagjává nevezi ki és nemzetközi jogi státusznak megfelelő rangot adományoz részükre.

(5) Az e rendeletben felsorolt kivételekkel az Igazgatóság vezetője gyakorolja a külföldi kulturális intézetekben foglalkoztatott, tartós külszolgálatot teljesítő köztisztviselők és munkavállalók feletti munkáltatói jogokat. Az Igazgatóság vezetője a munkáltatói jogokat – a miniszter előzetes hozzájárulásával – írásban átruházhatja a külföldi kulturális intézetek igazgatóira.

(6) Az intézetek köztisztviselői és munkavállalói felett a kinevezési, felmentési, fegyelmi jogokat az Igazgatóság vezetője a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma közigazgatási államtitkárának egyetértésével gyakorolja.”

5. §

Az R. 11. §-ának *f)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[11. § *Az igazgató]*

„*f)* átruházott jogkörben munkáltatói jogokat gyakorol az Intézet nem köztisztviselő állományú alkalmazottai felett”

6. §

Az R. 13. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az Intézetben tartós külszolgálatot ellátó köztisztviselőkre a köztisztviselők tartós külszolgálatáról szóló 104/2003. (VII. 18.) Korm. rendelet rendelkezéseit kell alkalmazni.”

7. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 3. napon lép hatályba, ezzel egyidejűleg az R. 3. § (1) bekezdésében „a Kulturális Intézetek Igazgatósága (a továbbiakban: Igazgatóság)” szövegrész helyébe „az Igazgatóság” szövegrész lép.

Dr. Medgyessy Péter s. k.,
miniszterelnök

A Kormány tagjainak rendeletei

A földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter 93/2004. (V. 26.) FVM rendelete

a szakmai követelmények kiadásáról szóló 64/1994. (XII. 15.) FM rendelet módosításáról

A szakképzésről szóló – az 1995. évi LXXXIV. és a 2003. évi XXIX. törvénnyel módosított – 1993. évi LXXVI. törvény 5. §-a (1) bekezdésének *b)* pontjában kapott felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:

1. §

(1) A szakmai követelmények kiadásáról szóló 64/1994. (XII. 15.) FM rendelet – 68/2003. (VI. 23.) FVM rendelettel megállapított – mellékletében (a továbbiakban: Melléklet) szereplő szakképesítések szakmai és vizsgakövetelményei közül az e rendelet 1. számú mellékletében felsorolt, az állam által elismert – a földművelésügyi ágazatba tartozó – szakképesítések szakmai és vizsgakövetelményeit visszavonom, egyidejűleg ezen szakképesítések új szakmai és vizsgakövetelményeit e rendelet 2. számú mellékletében foglaltak szerint megállapítom.

(2) A Melléklet e rendelet 3. számú melléklete szerinti szakképesítésekkel és az ezekhez tartozó szakmai és vizsgakövetelményekkel egészül ki.

(3) A Mellékletből törölni kerülnek az e rendelet 4. számú melléklete szerinti szakképesítések, illetve szakmai és vizsgakövetelmények.

2. §

E rendelet 1–4. számú mellékleteit a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Értesítőben kell közzétenni.

3. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba azzal, hogy az iskolarendszeren kívüli képzésben a rendelet hatálybalépését követően beindított felkészítésben, az iskolai rendszerű képzésben a hatálybalépést követően megkezdett tanévtől felmenő rendszerben kell alkalmazni.

(2) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti a szakmai követelmények kiadásáról szóló, többször módosított 64/1994. (XII. 15.) FM rendelet módosításáról rendelkező 9/1998. (VIII. 7.) FVM rendelet.

Dr. Németh Imre s. k.,
földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter

A nemzeti kulturális örökség miniszterének 13/2004. (V. 26.) NKÖM rendelete

egyes miniszteri rendeletek módosításáról

A szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény 112. §-ának (3) bekezdésében, a kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény 93. §-a (2) bekezdésének j) pontjában, valamint az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 67. §-ának (2) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján – a pénzügyminiszterrel egyetértésben – a következőket rendelem el:

1. §

A szerzői és a szomszédos jogok közös kezelését végző egyesületek nyilvántartásának szabályairól szóló 16/1999. (XI. 18.) NKÖM rendelet 8. §-ának (1) és (2) bekezdését az alábbiak szerint módosítom:

„(1) Az Sztj. 86. §-ában foglalt nyilvántartásba vételért az illetékekről szóló, módosított 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 67. §-a alapján igazgatási szolgáltatási díjat kell fizetni.

(2) A közös jogkezelést folytatni kívánó egyesület

a) a nyilvántartásba vételi eljárásért 200 000 Ft,

b) a nyilvántartásban szereplő adatok változásának bejegyzéséért 8000 Ft

igazgatási szolgáltatási díjat köteles a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma Igazgatása 10032000-00282314 kincstári számlájára készpénzbefizetéssel vagy átutalási megbízással megfizetni.”

2. §

A kulturális örökség hatósági nyilvántartására vonatkozó szabályokról szóló 17/2002. (VI. 21.) NKÖM rendelet 8. §-ának (2) bekezdését az alábbiak szerint módosítom:

„(2) A díj mértéke kérelmenként 1500 Ft.”

3. §

Ez a rendelet a kihirdetése napján lép hatályba.

Dr. Hiller István s. k.,
a nemzeti kulturális örökség minisztere

A tárca nélküli miniszter 5/2004. (V. 26.) TNM rendelete az Esélyegyenlőségért Díj alapításáról

A Magyar Köztársaság kitüntetéseiéről szóló 1991. évi XXXI. törvény 7. §-ának (1) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:

1. §

Az esélyegyenlőségi tárca nélküli miniszter (a továbbiakban: miniszter) az esélyegyenlőség előmozdítása terén végzett kiemelkedő tevékenységet végző, példamutató személyek, valamint szervezetek elismerésére a 2. §-ban foglalt kitüntetést alapítja.

2. §

Esélyegyenlőségért Díjban részesülhet az esélyegyenlőséghez kapcsolódó tevékenységhez, a hátrányos helyzete-

tú társadalmi csoportokhoz tartozó személyek jogainak érvényesítéséhez és az e jogok, valamint az emberi méltóság védelmében való fellépés és védelem minél szélesebb körű érvényesítése és népszerűsítése területén végzett kiemelkedő tevékenység elismeréseként az ezt a tevékenységet végző természetes személy vagy szervezet, továbbá e tevékenységet tartósan, kiemelkedő és példamutató módon végző természetes személy egész életműve elismeréseként.

3. §

A kitüntetésből évente legfeljebb 5 adományozható, melyből 3 természetes személy részére, további 2 pedig megosztva több természetes személy között vagy szervezet részére adományozható.

4. §

(1) A kitüntetéshez egyszeri, természetes személy esetében a köztisztviselők jogállásáról szóló, 1992. évi XXIII. törvény szerinti mindenkori illetményalap tízszeresének megfelelő, szervezet esetében a mindenkori köztisztviselői illetményalap tizenötszörös összegének megfelelő pénzjutalom jár.

(2) Ha a kitüntetés egész életmű elismeréseként kerül adományozásra, ahhoz egyszeri, a mindenkori köztisztviselő illetményalap tizenötszörös összegének megfelelő pénzjutalom jár.

(3) Amennyiben a kitüntetés megosztva kerül átadásra, úgy a vele járó díjat a kitüntetettek között egyenlő arányban kell megosztani.

(4) A kitüntetéssel járó pénzjutalom az általános szabályok szerint adóköteles.

5. §

(1) A kitüntetés adományozására minden évben május 21-én, a Kulturális Sokszínűség, Párbeszéd és Fejlődés Világnapján, Magyarországon az Esély Napján, kerül sor.

(2) Az adományozás a kitüntetés és az adományozást igazoló oklevél átadásával, valamint a kitüntetettnek az e rendelet 1. számú mellékletében meghatározott tartalmú nyilatkozat aláírásával történik.

6. §

(1) A kitüntetés adományozására a 2. számú melléklet szerinti javaslat kitöltésével bárki javaslatot tehet. Az ado-

mányozásra vonatkozó javaslatot az adományozás időpontját megelőzően legalább harminc nappal korábban kell megküldeni a miniszternek.

(2) A miniszter a beérkezett javaslatok elbírálására szakmai bizottságot hoz létre. A bizottság tagjait a miniszter kéri fel.

(3) A szakmai bizottság összetételét és működésének szabályait a miniszter határozza meg.

(4) A kitüntetés adományozásáról a bizottság javaslata alapján a miniszter dönt.

7. §

(1) A kitüntetést ünnepélyes keretek között a miniszter vagy az általa megbízott állami vezető adja át.

(2) A kitüntetés egy jelvényből és az adományozást igazoló, vele együtt átadandó oklevélből áll. Az adományozást igazoló oklevél tartalmát a 3–5 számú mellékletek tartalmazzák.

(3) A kitüntetésben részesített nevét a Magyar Közlöny mellékletében, a Hivatalos Értesítőben közzé kell tenni.

8. §

(1) Kitüntetés nem adható annak, aki ellen büntető eljárás van folyamatban vagy jogerős büntető ítélet hatálya alatt áll.

(2) Akit a bíróság jogerős ítélettel közügyektől eltiltás büntetésre ítél, a kitüntetésre méltatlanná válik.

(3) A kitüntetésre érdemtelenné vált személytől a miniszter a kitüntetést visszavonja.

(4) A kitüntetés visszavonását a Magyar Közlöny mellékletében, a Hivatalos Értesítőben közzé kell tenni.

9. §

Az esélyegyenlőségi tárca nélküli miniszter által adományozható kitüntetésekkel járó kiadások fedezetét az Esélyegyenlőségi Kormányhivatal költségvetése biztosítja.

10. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő napon lép hatályba.

Dr. Lévai Katalin s. k.,
esélyegyenlőségi tárca nélküli miniszter

1. számú melléklet az 5/2004. (V. 26.) TNM rendelethez

NYILATKOZAT

Alulírott kijelentem, hogy hozzájárulok természetes személyazonosító adataim és lakcímadatom az esélyegyenlőségi tárca nélküli miniszter és az Esélyegyenlőségi Kormányhivatal által történő kezeléséhez, valamint nevemnek a Magyar Közlöny mellékletében, a Hivatalos Értesítőben történő közzétételéhez, illetve a nyilvánosság kitüntetésemről és érdeimről történő tájékoztatásához.

Ezen nyilatkozatom az Esélyegyenlőségért Díj alapításáról szóló 5/2004. (V. 26.) TNM rendelet 5. §-ának (2) bekezdésén alapul.

Budapest,

.....
kitüntetett aláírása

2. számú melléklet az 5/2004. (V. 26.) TNM rendelethez

Javaslat az esélyegyenlőség területén adományozható kitüntetésre

.....
a javaslattevő neve és címe, elérhetősége

JAVASLAT az Esélyegyenlőségért Díj adományozására

A javasolt személy neve, lakóhelye, szervezet teljes neve, székhelye:

A javasolt természetes személy születési helye, ideje:

A javasolt természetes személy anyja neve:

A javasolt személy, szervezet, település postai címe, elérhetősége:

A javasolt személy, szervezet, település korábbi állami kitüntetései:

Az átadás javasolt időpontja:

A szakmai tevékenységet (életutat) is bemutató részletes indoklás:

Dátum:

.....
aláírás

Aláíró neve:

Szervezet esetén beosztás, tisztség:

3. számú melléklet az 5/2004. (V. 26.) TNM rendelethez

Ezen oklevél igazolja, hogy a

Magyar Köztársaság
esélyegyenlőségi tárca nélküli minisztere
..... év május 21. napján

..... részére, aki 19..... év hónap napján
..... született, anyja neve:
lakcíme: irányítószám, helység, utca, házszám, emelet, ajtó,

az „**ESÉLYEGYENLŐSÉGÉRT DÍJ**” kitüntetést adományozta.

A jelen tanúsítvány kiállítására az Esélyegyenlőségért Díj alapításáról szóló 5/2004. (V. 26.) TNM rendelet 7. § (2) bekezdése alapján került sor.

Budapest,

.....
esélyegyenlőségi tárca nélküli miniszter

4. számú melléklet az 5/2004. (V. 26.) TNM rendelethez

Ezen oklevél igazolja, hogy a

Magyar Köztársaság
esélyegyenlőségi tárca nélküli minisztere
..... év május 21. napján

..... részére, aki 19..... év hónap napján
..... született, anyja neve:
lakcíme: irányítószám, helység, utca, házszám, emelet, ajtó,
valamint

..... részére, aki 19..... év hónap napján
..... született, anyja neve:
lakcíme: irányítószám, helység, utca, házszám, emelet, ajtó,

az „**ESÉLYEGYENLŐSÉGÉRT DÍJ**” kitüntetést

M E G O S Z T V A

adományozta.

A jelen tanúsítvány kiállítására az Esélyegyenlőségért Díj alapításáról szóló 5/2004. (V. 26.) TNM rendelet 7. § (2) bekezdése alapján került sor.

Budapest,

.....
esélyegyenlőségi tárca nélküli miniszter

5. számú melléklet az 5/2004. (V. 26.) TNM rendelethez

Ezen oklevél igazolja, hogy a

Magyar Köztársaság
esélyegyenlőségi tárca nélküli minisztere
... év május 21. napján

A következő szervezet részére

az „**ESÉLYEGYENLŐSÉGÉRT DÍJ**” kitüntetést adományozta:

Név:

Székhely:

A jelen tanúsítvány kiállítására az Esélyegyenlőségért Díj alapításáról szóló 5/2004. (V. 26.) TNM rendelet 7. § (2) bekezdése alapján került sor.

Budapest,

.....
esélyegyenlőségi tárca nélküli miniszter

III. rész HATÁROZATOK

Az Alkotmánybíróság határozatai

Az Alkotmánybíróság 19/2004. (V. 26.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság jogszabály alkotmányellenességének utólagos vizsgálatára irányuló indítványok és mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megszüntetése tárgyában meghozta a következő

határozatot:

1. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az árak megállapításáról szóló 1990. évi LXXXVII. törvénynek – az egyes pénzügyi tárgyú törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló 2004. évi XXVII. törvény 39. és 40. §-ával kiegészített – 7. § (4) bekezdése és 24. §-a alkotmányellenes, ezért azokat megsemmisíti. A megsemmisített rendelkezések nem lépnek hatályba.

2. Az Alkotmánybíróság megállapítja: az árak megállapításáról szóló 1990. évi LXXXVII. törvény 19. §-a alkalmazásánál alkotmányos követelmény, hogy az árakra vonatkozó rendelkezésre csak a feltételek együttes fennállása esetén, kivételesen, átmeneti jelleggel, a beavatkozás időbeli hatályának meghatározása mellett kerülhet sor; újabb ármeghatározás csak a felhatalmazásban meghatározott együttes feltételek ismételt bekövetkeztében történhet.

Az Alkotmánybíróság az árak megállapításáról szóló 1990. évi LXXXVII. törvény 19. §-a alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt elutasítja.

3. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az emberi felhasználásra kerülő gyógyszerek és egyes tápszerek átmeneti árszabályozásáról szóló 48/2004. (III. 19.) Korm. rendelet alkotmányellenes, ezért azt megsemmisíti.

A megsemmisített rendelkezés 2004. június 30-án veszti hatályát.

4. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény végrehajtásáról rendelkező 217/1997. (XII. 1.) Korm. rendeletnek – a 91/2004. (IV. 26.) Korm. rendelet 1. §-ával módosított – 7. § (2) bekezdésében az „áráról,” és az „árának vagy” szövegrész alkotmányellenes, ezért azt megsemmisíti.

A 7. § (2) bekezdése a következő szöveggel marad hatályban:

„Az egyes gyógyszerek társadalombiztosítási támogatásba való befogadásáról és a támogatás mértékéről a külön jogszabályban foglalt feltételek alapján az OEP egy eljárásban, a kérelem benyújtását követő 180 napon belül – az egészségügyi, szociális és családügyi miniszter által kijelölt szerv véleményének kikérését követően – határozatban dönt. Az OEP a már támogatott gyógyszer támogatása mértékének változására irányuló kérelem esetén 90 napon belül dönt.”

5. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a társadalombiztosítási támogatással rendelhető gyógyszerekről és a támogatás összegéről szóló – a társadalombiztosítási támogatással rendelhető gyógyszerekről és a támogatás összegéről szóló 1/2003. (I. 21.) ESZCSM rendelet módosításáról szóló 18/2004. (III. 24.) ESZCSM rendelet 2. §-ával módosított – 1/2003. (I. 21.) ESZCSM rendelet 4. számú melléklete alkotmányellenes, ezért az 2004. június 30-ától nem alkalmazható.

6. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a kiegészítő vénykezelési díjról szóló 22/2004. (IV. 1.) ESZCSM rendelet alkotmányellenes, ezért azt megsemmisíti.

A megsemmisített rendelkezés 2004. június 30-án veszti hatályát.

7. Az Alkotmánybíróság elutasítja azt az indítványt, amely szerint a Kormány mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenes helyzetet idézett elő azzal, hogy nem alkotott jogszabályt az átmeneti árszabályozás következtében a közforgalmú gyógyszertárak által elszenvedett veszteségek teljes körű kompenzációja tárgyában.

8. Az Alkotmánybíróság elutasítja azt az indítványt, amely szerint a törvényhozó alkotmányellenes mulasztást idézett elő azzal a mulasztásával, hogy az árak megállapításáról szóló 1990. évi LXXXVII. törvény 19. §-ában nem biztosította megfelelő garanciákkal a Kormány részére adott rendelkezési jog kivételes gyakorlását annak kimondásával, hogy a szabályozási eszközök újabb lényeges változása nélkül a Kormány nem rendelkezhetsen ismételtelen ugyanazon nem hatósági árak körében.

9. Az Alkotmánybíróság a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény végrehajtásáról szóló 217/1997. (XII. 1.) Korm. rendelet módosításáról szóló 101/2003. (VII. 17.) Korm. rendelet alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló eljárást megszünteti.

Az Alkotmánybíróság a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény végrehajtására kiadott 217/1997. (XII. 1.) Korm. rendeletnek – az emberi felhasználásra kerülő gyógyszerek és tápszerek árának és társadalombiztosítási támogatásának átmeneti szabályait érintő egyes jogszabályok módosításáról szóló 134/2003. (VIII. 27.) Korm. rendelet 1. §-ával megállapí-

tott – 7/A. § (3), (4) és (7) bekezdése alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló eljárást megszünteti.

Az Alkotmánybíróság az emberi felhasználásra kerülő gyógyszerek, tápszerek ármegállapításáról szóló 108/2000. (VI. 29.) Korm. rendelet alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló eljárást megszünteti.

Az Alkotmánybíróság az emberi felhasználásra kerülő gyógyszerek és tápszerek átmeneti árszabályozásáról szóló 103/2003. (VII. 17.) Korm. rendelet alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló eljárást megszünteti.

10. Az Alkotmánybíróság „A 2004. évi gyógyszer-támogatási előirányzat betarthatóságát biztosító intézkedések” című, az OEP Gyógyszerügyi Főosztálya által 2004. március 8-án kiadott tájékoztatásban szereplő döntés megsemmisítésére irányuló indítványt visszautasítja.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Köz-
lönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

Az Alkotmánybírósághoz számos indítvány érkezett az emberi felhasználásra kerülő gyógyszerek, tápszerek ármegállapításával összefüggő egyes jogszabályok alkotmányellenességének utólagos vizsgálatát kezdeményezve. Az indítványok lényege az alábbiak szerint foglalható össze:

1. A Kormány 2000. június 29-i hatállyal megalkotta a 108/2000. (VI. 29.) Korm. rendeletet az emberi felhasználásra kerülő gyógyszerek, tápszerek ármegállapításáról (a továbbiakban: R. 1.). Az R. 1. – az árak megállapításáról szóló 1990. évi LXXXVII. törvény (a továbbiakban: Ártv.) 19. §-ában foglalt felhatalmazásra hivatkozva – legfeljebb 180 napra maximálja a mellékletében felsorolt árakon az emberi felhasználásra kerülő gyógyszerek, tápszerek termelői/beszerzői és fogyasztói árát. Az R. 1. a kihirdetése napján lépett hatályba, azzal, hogy a hatálybalépésétől számított 180. napon hatályát veszti.

Az egyik indítványozó szerint az R. 1. – az Ártv.-ben kapott felhatalmazás hiánya, illetve ezen felhatalmazás túllépése miatt – sérti a Kormány rendeletalkotási jogával összefüggésben az Alkotmány 35. § (1) bekezdés b) pontjában, ugyanezen szakasz (2) bekezdésében, valamint az Alkotmány 37. § (3) bekezdésében megfogalmazott azt az elvet, amely szerint az alacsonyabb szintű jogszabály nem lehet ellentétes a magasabb szintű jogszabállyal.

Az indítványozó hivatkozott a 12/1991. (IV. 12.) AB határozatra, amely kimondta, hogy „alacsonyabb szintű jogszabály nem lehet ellentétes magasabb szintű jogszab-

bállyal; végrehajtási jogszabály alkotására adott felhatalmazás kereteit a felhatalmazás jogosultja nem lépheti túl” (ABH 1991, 393.). Hivatkozott továbbá az indítványozó a 17/1990. (VII. 31.) AB határozatra is, mely szerint „a végrehajtás során hozott szabályok a fogalmat kitölthetik, az időtartamot meghatározhatják, de a törvény által megfogalmazott rendelkezéseket nem szűkíthetik.” (ABH 1990, 176.)

Az indítványozó az R. megalkotásával kapcsolatban utalt a jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény (a továbbiakban: Jat.) 4. § b) pontjára, mely szerint a gazdasági rendre vonatkozóan törvényben kell szabályozni a gazdálkodó szervezetek jogállását és állami irányításuk alapvető rendjét. Álláspontjuk szerint az Ártv. ezt a célkitűzést valósítja meg, ennek megfelelően e törvénynek rendeleti úton történő tovább szabályozása a törvényhozási tárgy szabályozási koncepciójával összhangban, a gazdasági és jogpolitikai céljaival összefüggésben történhet, mivel a jogforrási hierarchia csak így marad sértetlen.

Az indítványozó szerint az Ártv. szabályozási koncepciója a piacgazdaságokban szokásos módon alapvetően a szabad árak alapján áll. Az Ártv. rendelkezései értelmében hatósági árak bevezetésére csak törvényi szinten van lehetőség. Kivételes lehetőségként az Ártv. 19. §-a alapján a Kormány legfeljebb hat hónapra rendelkezhet a nem hatósági árak körében is. A beavatkozásnak az Ártv. által megszabott feltételei, hogy az árak alakulására ható szabályozási eszköz változása kihatással legyen a gazdaság egészére, vagy legalábbis jelentős részét érintse.

Az indítványozó állítása szerint e rendelkezések a jelen esetben együttesen nem állnak fenn, a Kormány tehát felhatalmazásával visszaélve alkotott rendeletet. Az R. 1. – az indítványozó szerint – nem teljesíti az Ártv. 19. §-ában foglalt követelményeket; mivel a szabad árak rendszere és a támogatási rendszer egymással nem hozható összefüggésbe. A támogatással nem a szabad ár változik, hanem a fogyasztó által fizetendő ár, így nem teljesül az Ártv. 19. §-ában foglalt azon követelmény, miszerint az árak alakulására ható szabályozás változása a feltétele a rendkívüli kormányzati beavatkozásnak. Az indítványozó állítása szerint az „árbefagyasztásnak tehát önálló léte, – más szabályozási eszköz már bekövetkezett, vagy azzal egyidejűleg bekövetkező változásától független – létjogosultsága nincs”.

Végül az indítványozó szerint az R. 1. azonnali hatályba léptetése nem biztosított kellő felkészülési időt, így sérti a jogbiztonság követelményét is.

Az indítványozó 2003. augusztus 4-én érkezett indítványában – miután a korábbi beadványában az R. 1. hatályvesztése miatt indítványát az R. 1.-et érintő körben visszavonta és csak az Ártv. 19. §-a vonatkozásában tartotta fenn – korábbi észrevételeit fenntartva kérte az alkotmánybírói eljárás kiterjesztését a Magyar Közlöny 2003. július 17-i számában megjelent, az emberi felhasználásra kerülő gyógyszerek és tápszerek átmeneti árszabályozásáról

szóló 103/2003. (VII. 17.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R. 2.) szabályaira is.

Az indítványozó állítása szerint semmilyen szabályozási eszköz változás nem történt az árral kapcsolatos kormányzati beavatkozás hátterében, így az R. 2. teljes egészében sérti az Alkotmány 35. § (1) és (2) bekezdését, mivel a felhatalmazás által szabott feltételek hiánya miatt a Kormány felhatalmazását túllépve alkotta meg a piaci viszonyokba beavatkozó rendeletét, így az alkotmányellenes.

Az R. 2. eredetileg 2003. augusztus 16-án lépett volna hatályba, ám az emberi felhasználásra kerülő gyógyszerek és tápszerek átmeneti árszabályozására vonatkozó rendelkezések módosításáról szóló 121/2003. (VIII. 14.) Korm. rendelet 2. §-a az R. 2. 2. §-ának „2003. augusztus 16. napján” szövegrésze helyébe a „2003. szeptember 1. napján” szövegrészt léptette, így megállapítható, hogy az R. 2. 2003. augusztus 16. (szombat) helyett egy 2003. augusztus 14-én kihirdetett Korm. rendelet értelmében 2003. szeptember 1. napján lépett hatályba.

2. Az indítványozó az R. 1. és az R. 2. alkotmányellenességének megállapítása mellett és azzal összefüggésben támadta magát az Ártv. 19. §-át is. Állítása szerint az Ártv. 19. §-a alapján nem csak a gyógyszerpiac tekintetében, hanem más területeken is „a Kormány magának vindikálhatja a jogot”, hogy tervezett jogszabályi változások esetén hatósági ár alkalmazását rendelje el. Az indítványozó szerint ez generális árbefagyasztást tesz lehetővé, vagyis a rendeleti kormányzásra való áttérés bármikori megismétlődésének lehetőségét vetíti előre.

Az indítványozó állítása szerint az Ártv. 19. §-a sérti a jogbiztonság követelményét, mert nem egyértelmű, hogy a Kormány milyen intézkedést tehet e felhatalmazás birtokában. Az indítványozó szerint az időbeli tartam meghatározatlansága miatt is sérül a jogbiztonság. Az Ártv. 19. §-a ugyanis nem rendelkezik arról, hogy „hányszor és milyen gyakorisággal nyúlhat a Kormány ehhez az eszközhöz”. Az indítványozó hivatkozott a 11/1992. (III. 5.) AB határozatra, amely értelmezése szerint irányadó a jelen ügy elbírálásakor is, mely szerint a jogszabály határozatlansága és többértelműsége sérti a jogbiztonság elvét, és ennek alapján alkotmányellenes az Ártv. 19. §-a is.

Az indítványozó megállapítása szerint az Ártv. 19. §-a sérti továbbá az Alkotmány 9. § (2) bekezdését is. A piacgazdaság működésébe való kormányzati, állami beavatkozás a felhatalmazás terjedelménél, meghatározatlanságánál, korlátatlanságánál fogva közvetlenül is sérti a piacgazdaság államcélját és a gazdasági verseny szabadságát. Álláspontja alátámasztása érdekében utalt az Alkotmánybírói bíróság 54/1993. (X. 13.) AB határozatára, amely értelmezése szerint „egyrészt garantálja a vállalkozóvá válást az esetleges állami beavatkozással, korlátozással szemben, másfelől annak gyakorlását [194/B/1998. Abh (ABH 1999, 665.)]”. Hivatkozik továbbá a 21/1994. (IV. 16.) AB határozatra és annak alapján azt állítja, hogy az Ártv.

19. §-ában foglaltak megfelelnek az Alkotmánybíróság által szélsőséges esetnek minősített helyzetnek, melynek során a piacgazdaság működésébe való állami beavatkozás sérti a piacgazdaság államcélját.

Az indítványozó kifogásolta továbbá, hogy a rendeleti kormányzásra való áttérés ilyen széles és meghatározhatatlan tartalmú és időtartamú felhatalmazása által sérül a végrehajtó hatalomnak a törvényhozó hatalomnak való alárendeltsége, és így az Ártv. 19. §-a sérti az Alkotmány 19. §-át is.

Az indítványozó szerint az Ártv. 19. §-a sérti az Alkotmány 35. § (3) bekezdését is, mivel „a gazdaság egészét vagy jelentős részét érintő és az árak alakulására ható szabályozási eszköz változása” törvényi fordulat nem felel meg az Alkotmány veszélyhelyzet fogalmának, annak kereteit jelentősen túllépi.

Az indítványozó kétségbe vonta, hogy az Ártv. 19. §-a alkotmányosan adott felhatalmazást az áraknak a Kormány általi kivételes szabályozására. Az indítványozó hivatkozott az Alkotmánybíróság több korábbi döntésére, ahol az alkotmányellenességet a felhatalmazás hiánya alapozta meg. Utalt többek között az 58/1991. (XI. 8.) AB határozatra (ABH 1991, 288, 289.), a 15/1991. (IV. 13.) AB határozatra (ABH 1991, 40, 46.), valamint az 58/1993. AB határozatra (ABH 1993, 505.).

Egy 2003. október 14-én érkezett beadványban az indítványozó szintén kifogásolta az R. 2.-ben megjelenő szabályozást, valamint kérte a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény végrehajtásáról szóló 217/1997. (XII. 1.) Korm. rendelet módosításáról szóló 101/2003. (VII. 17.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R. 3.) alkotmányellenességének megállapítását és megsemmisítését azon az alapon, hogy a szabályozás sérti az Alkotmány 2. § (1) bekezdését, 13. § (1) bekezdését, 37. § (3) bekezdését, 70/A. §-át, valamint 70/D. §-át.

Az R. 3. a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény (a továbbiakban: Ebtv.) végrehajtásáról szóló 217/1997. (XII. 1.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 7/A. §-át a (3)–(7) bekezdésekkel egészítette ki.

Az Alkotmánybíróság az eljárása során a fenti kérdések vonatkozásában megkereste az egészségügyi minisztert és az igazságügyi-minisztert.

3. Egy újabb indítványban az emberi felhasználásra kerülő gyógyszerek és egyes tápszerek átmeneti árszabályozásáról szóló 48/2004. (III. 19.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R. 4.) alkotmányellenességét állították. Arra hivatkoztak, hogy az R. 4. az Ártv. 19. §-ában foglalt felhatalmazás kereteit túllépi és ezzel az Alkotmány 35. § (1) és (2) bekezdését sérti. Utaltak arra, hogy a beavatkozás okát közvetlenül nem az R. 4., hanem a kibocsátását megelőzően az illetékes minisztériumnak a gyógyszergyártókhoz és -forgalmazókhoz küldött levele tartalmazza. A levélben befizetésre szólítják fel a gyártókat, ennek elutasítása esetén pedig hatósági árcsökkenést helyeznek kilátásba – a

befizetési kötelezettségvállalási szerződést aláírók mentesültek az R. 4. szerint bevezetett hatósági árak alkalmazása alól. Az indítványozó szerint nem állt elő semmilyen szükséghelyzet a gyógyszerpiacon, kizárólag az történt, hogy az állam a költségvetésben nem biztosította a szükséges pénzeszközöket; a gyógyszerátogatási előirányzat betartása mind indok nem felel meg az Ártv. felhatalmazásában rögzített kettős konjunktív feltételnek.

Azzal is érvelt, hogy míg a korábbi, hasonló rendeletekkel csupán árbefagyasztás történt, ezzel szemben az R. 4. szerint bevezetett árak a termelői árak 15%-os csökkentését eredményezték; a Kormány felhatalmazás nélkül egyoldalúan csökkentette a korábban jogszabály alapján konszenzussal megállapított árat: több mint 1200 gyógyszerre egységes mértékű, semmilyen közgazdasági elemzéssel alá nem támasztott azonos mértékű csökkentést írt elő. Ez, véleménye szerint, az Ártv. 8. § (1) bekezdésében foglaltakkal ellentétes.

Hivatkozott arra, hogy – figyelemmel a döntés közgazdasági hatásaira – a kihirdetés és a hatálybalépés között túl rövid idő telt el, ami miatt a jogállamiság követelménye sérült.

4. Egy másik beadványban az indítványozó utal a legkorábban érkezett indítványra és – részben megismételve annak alkotmányellenességi érveit – az R. 4. és az Ebtv. Vhr. 7/A. § (3), (4) és (7) bekezdései alkotmányellenességét is állította, hivatkozva az Alkotmány 13. § (1) bekezdése és 70/A. § (1) bekezdése sérelmére is.

Az indítvány tartalma szerint az R. 4. azzal sérti az Alkotmány felhívott szabályait, hogy túlterjeszkedik az Ártv. 19. §-ának felhatalmazásán, mert egyrészt szabályozó eszköz változás nélkül avatkozik be az árakba – különösen igaz ez a nem támogatott gyógyszerek árára; másrészt nem szerepel az R. 4.-ben a beavatkozás időbeli korlátozása.

Az R. 4. diszkriminatív, mert az érintett piac nem valamennyi szereplőjére, hanem csak azokra terjed ki a hátrányosabb szabályozás, akik nem kötöttek megállapodást az OEP-pel; diszkriminatív azért is, mert a megállapodást nem kötőknél a nem támogatott termékekre is kiterjed a beavatkozás. A hatályba léptetés módja a jogállamiságot sérti, mert egyrészt túl rövid volt a felkészülési idő, másrészt a megállapodás megkötésére előírt határidő az R. 4. kihirdetése előtti időpontra esik, ami azzal jár, hogy az R. 4.-gyel érintett piaci szereplők utóbb nem választhatják ezt a lehetőséget. Az árakat az R. 4. az indítványozó szerint a korábbihoz képest 15%-kal csökkenti, ami meg nem engedett tulajdonelvonást jelent.

Az indítványozó utal arra, hogy az Ebtv. Vhr. támadott szabályai az úgynevezett „gyártói befizetés” intézményét tartalmazzák. Habár a befizetés részletes szabályai hatályos jogunkban az indítványozó szerint már nem szerepelnek, a gyártói befizetés a lényege szerint a gyártó saját vagyona terhére, az OEP számlájának javára vállalt kötelezettséget jelent, ami az államháztartásról szóló 1992. évi

XXXVIII. törvénnyel (a továbbiakban: Áht.) ellentétes: az Áht. 8/A. § (3) bekezdése, 10. § (2)–(3) bekezdése nem teszi lehetővé sem azt, hogy a költségvetési hiányt magánjogi szerződések alapján finanszírozzák, sem azt, hogy törvénynél alacsonyabb szintű jogforrásban fizetési kötelezettséget írjanak elő.

Az indítványozó kezdeményezte a társadalombiztosítási támogatással rendelhető gyógyszerekről és a támogatás összegéről szóló 1/2003. (I. 21.) ESZCSM rendelet módosításáról szóló 18/2004. (III. 24.) ESZCSM rendelet 2. §-a vizsgálatát is. Utalt arra, hogy az ESZCSM rendelet 4. számú melléklete az R. 4-ben foglaltakkal azonos rendelkezéseket tartalmaz az árakat illetően. Az ESZCSM rendelet 4. számú melléklete termelői/beszerzői árat, nagykereskedelmi árat, közfinanszírozás alapján fogyasztói árat, és a TB támogatás mértékét állapítja meg.

5. Több indítványozó – hasonló érvek alapján – szintén az R. 4. hatálybalépése miatt fordult az Alkotmánybírósághoz és az R. 4. 1. §-a és 2. § (1) bekezdése alkotmányellenességét állította az Alkotmány 2. § (1) bekezdése, 13. § (1) és (2) bekezdése, 35. § (2) bekezdése, 70/A. § (1) bekezdése és 70/I. §-a sérelmére hivatkozva. Olyan újabb indítvány is érkezett, amely az Ártv. 19. §-a alkotmányellenességét állította az Alkotmány 2. § (1) bekezdése sérelmére hivatkozva.

A beadványok és azok mellékletei az alkotmányjogi érvelésen túl ismertetik egyebek között az R. 4. megszületéséhez vezető folyamat egyes elemeit, a szerződéskötési ajánlatot és az egyes termékek nettó termelői ára 15%-ának befizetésére vonatkozó szerződéstervezetet, az elfogadásra irányadó határidőt, a lehetséges döntések közgazdasági és jogi hatásait, a 2003. szeptember és december közötti időszakra kötött szerződés tartalmi elemeit.

6. Van olyan beadvány, amely szerint az Ártv.-nek az egyes pénzügyi tárgyú törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló 2004. évi XXVII. törvény 39. és 40. §-ával kiegészített 7. § (4) bekezdése és 24. §-a az Alkotmány 2. § (1) bekezdésébe ütközik részben a normavilágosság, részben a Kormány korlátlan felhatalmazása következtében.

7. Egy indítványozó azt is kifogásolja, hogy a Kormány nem alkotott jogszabályt az átmeneti árszabályozás következtében a közforgalmú gyógyszertárak által elszenvedett veszteségek teljes körű kompenzációja tárgyában. Véleménye szerint ezzel a Kormány mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenes helyzetet idézett elő. Hivatkozott az Alkotmány 13. §-ának sérelmére, mert a gyógyszertárat üzemeltetők vállalkozások tulajdonhoz való joga sérült az R. 4. következtében, jelentős összegű kárt, veszteséget okoz a működtetőknek. Az R. 4. hatálybalépésével és alkalmazásával okozott veszteségek, károk polgári bíróság általi teljes körű kompenzálásának lehetőségétől a sérel-

met elszenvedőket a jogszabályi forma alkalmazása fosztja meg.

Véleménye szerint az állami jogalkotó megkülönböztetése, és ezáltal a jogalkotással okozott károkért való felelőtlenségének elismerése az Alkotmány 70/A. §-ába ütköző hátrányos megkülönböztetés. Hivatkozott arra is, hogy alapjogok megsértése esetén kártérítési igény keletkezik, amely bíróság előtt érvényesíthető az Alkotmány 70/K. §-a alapján.

8. Egy másik indítvány szerint a kiegészítő vénykezelési díjról szóló 22/2004. (IV. 1.) ESZCSM rendelet 2. §-a (a továbbiakban: Díjrendelet) sérti a tulajdonhoz való alapvető jogot, mert az átmeneti árszabályozás kompenzálása a rendelet e szabályából következően nem teljes körűen, hanem csak meghatározott keretösszeg erejéig történik.

Állítja, hogy a rendelkezés ellentétben áll a Jat. 20. §-ával, 27. §-ának c) pontjával, a Magyar Gyógyszerész Kamaráról szóló 1994. évi LI. törvény (Tv.) 2. §-ával, 2/A. §-ával és ezzel sérti az Alkotmány 35. § (2) bekezdését, 37. § (3) bekezdését.

9. Az egyik indítványozó, az Alkotmány 2. § (1) bekezdésének sérelmére hivatkozva, hiányolja az Ártv.-ből annak kimondását, hogy a szabályozási eszközök újabb lényeges változása nélkül a Kormány nem rendelkezhet ismételtén ugyanazon nem hatósági árak körében és ennek alapján kéri annak megállapítását, hogy a törvényhozó alkotmányellenes mulasztást idézett elő azzal a mulasztásával, hogy az Ártv. 19. §-ában nem biztosította megfelelő garanciákkal a Kormány részére adott rendelkezési jog kivételes gyakorlását.

10. Az egyik indítványozó „A 2004. évi gyógyszer-támogatási előirányzat betarthatóságát biztosító intézkedések” című, az OEP Gyógyszerügyi Főosztálya által 2004. március 8-án kiadott tájékoztatóban szereplő döntés megsemmisítését is kezdeményezte.

Az Alkotmánybíróság az indítványokat egyesítette és tartalmuk szerint bírálta el; a jogszabályok alkotmányellenességét és a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet az indítványok keretei között vizsgálta.

11. Az indítványok zömére okot adó R. 4. hatálybalépését, április 1-jét követően a gyógyszerek árának, támogatott voltának, a támogatás mértéke meghatározásának szabályai változtak. Módosult az Ebtv. Vhr. 7. §-a, 7/A. §-a, 7/B. §-a, 7/C. §-a, 10/D. §-a, a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény végrehajtásáról rendelkező 217/1997. (XII. 1.) Korm. rendelet módosításáról szóló 91/2004. (IV. 26.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Vhrm.) hatálybalépése következtében; hatályba lépett a törzskönyvezett gyógyszerek és a különleges táplálkozási igényt kielégítő tápszerek társadalombiztosítási támogatásba való befogadásának szem-

pontjairól és a befogadás vagy a támogatás megváltoztatásáról szóló 32/2004. (IV. 26.) ESZCSM rendelet.

A Vhr.-nek a Vhrm. 1. §-ával módosított 7. § (2) bekezdése értelmében az egyes gyógyszerek áráról, a már támogatott gyógyszer árának vagy támogatása mértékének változására irányuló kérelemről az OEP határozatban dönt.

Az Alkotmánybíróság a szoros összefüggés okán az indítványokat kiterjedtnek tekintette erre a szabályra is.

II.

1. Az Alkotmánynak az indítványokban hivatkozott rendelkezései a következők:

„2. § (1) A Magyar Köztársaság független, demokratikus jogállam. ...

7. § (2) A jogalkotás rendjét törvény szabályozza, amelynek elfogadásához a jelenlévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazata szükséges. ...

8. § (2) A Magyar Köztársaságban az alapvető jogokra és kötelességekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg, alapvető jog lényeges tartalmát azonban nem korlátozhatja. ...

9. § (1) Magyarország gazdasága olyan piacgazdaság, amelyben a köztulajdon és a magántulajdon egyenjogú és egyenlő védelemben részesül.

(2) A Magyar Köztársaság elismeri és támogatja a vállalkozás jogát és a gazdasági verseny szabadságát. ...

13. § (1) A Magyar Köztársaság biztosítja a tulajdonhoz való jogot.

(2) Tulajdont kisajátítani csak kivételesen és közérdekből, törvényben szabályozott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet. ...

19. § (1) A Magyar Köztársaság legfelsőbb államhatalmi és népképviselői szerve az Országgyűlés.

(2) Az Országgyűlés a népszuverenitásból eredő jogait gyakorolva biztosítja a társadalom alkotmányos rendjét, meghatározza a kormányzás szervezetét, irányát és feladatait.

(3) E jogkörében az Országgyűlés ...

b) törvényeket alkot;

c) meghatározza az ország társadalmi-gazdasági tervét;

d) megállapítja az államháztartás mérlegét, jóváhagyja az állami költségvetést és annak végrehajtását; ...

35. § (2) A Kormány a maga feladatkörében rendeleteket bocsát ki, és határozatokat hoz. Ezeket a miniszterelnök írja alá. A Kormány rendelete és határozata törvénnyel nem lehet ellentétes. A Kormány rendeleteit a hivatalos lapban ki kell hirdetni.

(3) Veszélyhelyzetben a Kormány az Országgyűlés felhatalmazása alapján egyes törvények rendelkezéseitől eltérő rendeleteket és intézkedéseket hozhat. A veszélyhelyzetben alkalmazható szabályokról szóló törvény elfogadásához a jelenlévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazata szükséges. ...

37. § (3) A Kormány tagjai feladatuk ellátása körében rendeleteket adhatnak ki. Ezek azonban törvénnyel vagy a Kormány rendeletével és határozatával nem lehetnek ellentétesek. A rendeleteket a hivatalos lapban ki kell hirdetni. ...

70/A. § (1) A Magyar Köztársaság biztosítja a területén tartózkodó minden személy számára az emberi, illetve az állampolgári jogokat, bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, szülői vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül ...

70/D. § (1) A Magyar Köztársaság területén élőknek joguk van a lehető legmagasabb szintű testi és lelki egészséghez.

(2) Ezt a jogot a Magyar Köztársaság a munkavédelem, az egészségügyi intézmények és az orvosi ellátás megszerzésével, a rendszeres testedzés biztosításával, valamint az épített és a természetes környezet védelmével valósítja meg. ...

70/I. § Minden természetes személy, jogi személy és jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet köteles jövedelmi és vagyoni viszonyainak megfelelően a közterhekhez hozzájárulni. ...

70/K. § Az alapvető jogok megsértése miatt keletkezett igények, továbbá a kötelességek teljesítésével kapcsolatban hozott állami döntések elleni kifogások bíróság előtt érvényesíthetők.”

2. Az Ártv.-nek az indítvánnyal érintett rendelkezése:

„19. § A gazdaság egészét vagy jelentős részét érintő és az árak alakulására ható adózási, pénzügyi vagy egyéb szabályozási eszköz változása esetén a Kormány – legfeljebb hat hónapra – az árakra vonatkozóan rendelkezhet a nem hatósági árak körében is.”

Az R. 4. szerint:

„Az árak megállapításáról szóló 1990. évi LXXXVII. törvény 19. §-ában kapott felhatalmazás alapján a Kormány az alábbiakat rendeli el:

1. § (1) Az e rendeletben meghatározott, emberi felhasználásra kerülő, törzskönyvezett és forgalomba hozatalra engedélyezett gyógyszerek és egyes tápszerek belföldi forgalmazása során érvényesíthető árait e rendelet mellékletei tartalmazzák.

(2) Az e rendelet mellékleteiben meghatározott árnál magasabb ár nem köthető ki.

(3) A (2) bekezdésben foglalt rendelkezés a gyógyszerek termelői árának, illetve nagykereskedelmi árának meghatározása szempontjából nem alkalmazható azon gyógyszer gyártási, illetve gyógyszer nagykereskedelmi engedéllyel rendelkezők által gyártott, illetőleg forgalmazott termékek esetében, amelyekre a befizetési kötelezettségvállalási szerződést 2004. március 16-ig az Országos Egészségbiztosítási Pénztárral megkötötték.

2. § (1) Ez a rendelet 2004. április 1. napján lép hatályba.”

A Vhr.-nek az indítvány benyújtásakor hatályos rendelkezései szerint:

„7/A. § (1) A támogatás megállapítható meghatározott (fix) összegben vagy százalékos mértékben. A százalékos mértékű támogatás alapja az egészségbiztosítás körében gyógyító-megelőző céllal nyújtott szolgáltatás során, az OEP által a támogatás alapjául elfogadott – általános forgalmi adóval (a továbbiakban: áfa) megnövelt (bruttó) – fogyasztói ár (a továbbiakban: közfinanszírozás alapjául elfogadott ár).

(2) A százalékos támogatás mértéke

a) a gyógyszer (1) bekezdés szerinti fogyasztói ára 0,50, 70, 90, illetve 100%-ának

b) a gyógyászati segédeszközök (1) bekezdés szerinti fogyasztói ára 50, 70, 85, 95, illetve 100%-ának megfelelő összeg.

(3) Az adott hónapban értékesített gyógyszerek és különleges táplálkozási igényt kielégítő tápszerek (a továbbiakban együtt: termék) árához elszámolt támogatás korrekciójához (gyógyszertámogatás), valamint a (7) bekezdés szerinti gyártói befizetés meghatározásához alapul szolgáló összeg – ide nem értve a jelen § (4) bekezdésében felsorolt tételeket – 2003. december 31-ig a következő:

Szeptember	16,826 Mrd Ft
Október	17,126 Mrd Ft
November	17,426 Mrd Ft
December	18,009 Mrd Ft

(4) Nem képezik a korrekció és a (7) bekezdés szerinti gyártói befizetés alapját az alábbi tételek:

a) egyedi behozatal alapján finanszírozott termékek támogatásának I. félévi, havi átlagához viszonyított adott tárgyhónapban kifizetett többlete,

b) magisztrális készítmények támogatásának I. félévi, havi átlagához viszonyított, az adott tárgyhónapban kifizetett többlete,

c) támogatás-volumen megállapodásba vont új készítmények II. félévi, adott hónapban kifizetett termelői áron számolt támogatás többlete,

d) koleszterinszint csökkentők emelt támogatásának termelői áron számolt I. félévi havi átlagához viszonyított, az adott tárgyhónapban kifizetett többlete az ATC csoportot figyelembe véve: így a C10AA, illetve C10AB csoportra kifizetett összes támogatás növekedésével számolva,

e) irányított betegellátási modellkísérlet megtakarításából származó, a szervezők részére utalandó gyógyszer-támogatást terhelő többletkiadás,

f) a gyári gyógyszerekre elszámolt támogatás teljes kis- és nagykereskedelmi árrés tömegének I. félévi, havi átlagához viszonyított, az adott tárgyhónapban kifizetett többlete,

g) a 120 Ft-os támogatás emelés támogatás többletének 50%-a.

(5) Az egyes termékekhez tartozó – havonta változó – támogatás összege a támogatott termék külön jogszabály

szerinti támogatási összegének a korrekciós hányadossal korrigált összege. A korrekciós hányados értéke 1,0-nél nagyobb nem lehet. A korrekciós hányados kiszámításának módját és havonta változó értékét az egészségügyi, szociális és családügyi miniszter rendeletben hirdeti ki.

(6) Az OEP – a társadalombiztosítási támogatások havonta változó mértéke szerint – a közforgalmú és intézeti (zárt forgalmú) gyógyszertárak részére a külön jogszabály szerint maximálisan elszámolható támogatási összegek és a ténylegesen a tárgyhónapban kifizetett támogatás közötti kis- és nagykereskedelmi árréstömeg eltérést gyógyszer-táranként az elszámoláskor utalványozza.

(7) A (3)–(6) bekezdések nem terjednek ki azon gyógyszergyártási és gyógyszer-nagykereskedelmi engedéllyel rendelkezők termékeire, amelyek az OEP-pel megkötik a (3) bekezdésben foglalt keretösszegek alapján számított, a 101/2003. (VII. 17.) Korm. rendelet 2. §-a szerinti havi korrekció arányos, az Egészségbiztosítási Alap részére történő közvetlen, a gyógyszer-támogatási hozzájárulás befizetésére vonatkozó kötelezettségvállalási szerződést. A hozzájárulási kötelezettségvállalás részletes szabályait az egészségügyi, szociális és családügyi miniszter és a pénzügyminiszter rendeletben állapítja meg. A hozzájárulási kötelezettségvállalás havonta teljesítendő az alábbiak szerint:

A hozzájárulási kötelezettségvállalás teljesítésének határideje	A támogatás elszámolt hónapja
Október	Szeptember
November	Október
December	November, december
Végelszámolás	2004. január

Decemberben a gyártói befizetés alapjául szolgáló maximális gyógyszer-támogatás a szeptember-október-november hónapokban kifizetett támogatási összegek havi átlagának a 2002. december hónapban kifizetett támogatások és a 2002. szeptember-október-november hónapokra kifizetett támogatás hányadosával korrigált összeg.”

A kiegészítő vénykezelési díjról szóló 22/2004. (IV. 1.) ESZCSM rendelet szerint:

„1. § Az emberi felhasználásra kerülő gyógyszerek és egyes tápszerek átmeneti árszabályozásáról szóló 48/2004. (III. 19.) Korm. rendeletben meghatározott átmeneti árszabályozás ideje alatt az Országos Egészségbiztosítási Pénztár (a továbbiakban: OEP) kiegészítő vénykezelési díjat fizet a közforgalmú gyógyszertárak részére.

2. § A kiegészítő vénykezelési díj fizetésére fordítható összeg havonta az átmeneti árszabályozás kompenzálására meghatározott összeg időarányos része. (...)

4. § A kiegészítő vénykezelési díj havi összegét az OEP állapítja meg a jóváhagyott kompenzációs összeg havi időarányos részének és az irányadó időszak forgalmi adataiból számított árréstömeg gyógyszer-tárankénti arányosításával.

5. § (1) Az OEP 2004. április 1. napjától a 4. § alapján megállapított összeget elélegként folyósítja.

(2) Az OEP 2004. május 31. napjáig a közforgalmú gyógyszertárak által benyújtott forgalmi elszámolások alapján gyógyszertáranként kiszámítja az árrés tömeg alakulását az átmeneti árszabályozás ideje alatt, valamint az átmeneti árszabályozást megelőző időszakban érvényben lévő árakon és közli a gyógyszertárakkal.

(3) Az OEP a (2) bekezdés szerint számolt párhuzamos adatokból a támogatott készítményekre megállapított tényleges árréstömeg kiesés alapján gyógyszertáranként meghatározza az átmeneti árszabályozás teljes időszakára szóló kompenzáció számításának módját és mértékét.”

A Vhr. 7. § (2) bekezdése szerint:

„Az egyes gyógyszerek áráról, társadalombiztosítási támogatásba való befogadásáról és a támogatás mértékéről a külön jogszabályban foglalt feltételek alapján az OEP egy eljárásban, a kérelem benyújtását követő 180 napon belül – az egészségügyi, szociális és családügyi miniszter által kijelölt szerv véleményének kikérését követően – határozatban dönt. Az OEP a már támogatott gyógyszer árának vagy támogatása mértékének változására irányuló kérelem esetén 90 napon belül dönt.”

Az egyes pénzügyi tárgyú törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló 2004. évi XXVII. törvény szerint:

„39. § Az árak megállapításáról szóló 1990. évi LXXXVII. törvény (a továbbiakban: Ártörvény) 7. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A költségvetési támogatással forgalmazott humán törzskönyvezett gyógyszerek és speciális táplálkozási igényt kielégítő tápszerek (a továbbiakban együtt: gyógyszerek) kiskereskedelmi forgalomban felszámítható legmagasabb árát a külön jogszabályban meghatározott hatóság egyedi határozatban állapítja meg.”

40. § Az Ártörvény a következő 24. §-sal egészül ki:

„24. § Felhatalmazást kap a Kormány, hogy a gyógyszerek kiskereskedelmi forgalomban felszámítható legmagasabb ára megállapításának részletes szabályait, az eljáró hatóságot és az ár közzétételének módját rendeletben állapítsa meg. (...)

72. § E törvény 39–40. §-a 2005. január 1-jén lép hatályba.”

III.

1. Az indítványok részben megalapozottak.

Az árak legfőbb szabályozója általában a piac és a gazdasági verseny. Habár a közgazdaságtudomány számos ármechanizmust, ártípust stb. megkülönböztet, az Ártv. alapvetően a hatósági ár – nem hatósági ár fogalmakat használja, s az „ár” alatt alapvetően azt az árat érti, amelyet a vevő, megrendelő fizet valamely áruért, szolgáltatásért. Az Alkotmánybíróság a továbbiakban hatósági ár alatt azt

az árat érti, amelyet az Ártv. hatósági árként meghatároz. Az árakra vonatkozó közvetlen kormányzati beavatkozás – az Ártv. preambuluma szerint – csak ott indokolt, ahol a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvényben (a továbbiakban: Tptv.) foglaltak nem elégségesek a káros versenykorlátozás és a gazdasági erőfölénnyel való visszaélés megakadályozására.

Az Ártv. hatálya kiterjed a gazdasági tevékenységet folytató jogi személyre, jogi személyiség nélküli gazdasági és egyéb társaságra, természetes személyre, valamint az általuk belföldön érvényesített árakra és díjakra, továbbá a hatósági ár megállapítójára.

A törvény hatálya nem terjed ki a jogszabályok alapján kötelezően igénybe vett szolgáltatások díjára; a külön törvény felhatalmazása alapján szabályozott szolgáltatási díjakra; a hegyközség által megállapított termőhelyi védőárakra; az agrárpiaci rendtartásról szóló 2003. évi XVI. törvény alapján megállapított árakra.

Az Ártv. alkalmazásában gazdasági tevékenység: nyereség- és vagyonszerzés céljából üzletszerűen, ellenérték fejében történő termelő vagy szolgáltatási tevékenység folytatása.

Az Ártv. alapvető feladata a törvényhozó szándéka szerint, hogy a piactudomány körülményei között az árakra történő kormányzati beavatkozás kereteit kijelölje, valamint annak kinyilvánítása, hogy ahol a törvény nem ad felhatalmazást a beavatkozásra, ott a piaci verseny árkialakító szerepe az árakra vonatkozó közvetlen állami beavatkozással nem korlátozható.

Az Alkotmánybíróság a 254/B/1992. AB határozatában többek között azt is megállapította, hogy „Gazdasági verseny (...) csak a fogyasztói érdekek fokozott védelme mellett folytatható, ezért az állam – alkotmányos keretek között – jogszabályi úton tehet a piacot befolyásoló, szabályozó intézkedéseket.” (ABH 1995, 821, 823.)

Az árat általános szabályként a felek megegyezéssel alakítják ki. Olyan termékek esetében azonban, amelyek piacán a Tptv.-ben megfogalmazott kritériumok szerint gazdasági erőfölény alakult ki, felhatalmazást ad az Ártv., hogy a felhatalmazás terjedelmének megfelelően a jogalkotó a törvény melléklete által meghatározott körben mérsekelje a piaci viszonyok árszabályozó mechanizmusában bekövetkező olyan változásokat, amelyek a jogalkotói beavatkozás mérlegelése szerint sérthetik a gazdasági hatékonyságot és a társadalmi felemelkedést szolgáló piaci verseny fenntartásához szükséges közérdeket.

A piactudomány és a versenyszabadság fontos összetevője, hogy a termékek és szolgáltatások árát az eladók és a vevők megállapodása határozza meg általában. Az árak megállapításába való állami beavatkozás egy mértéken túl a versenyszabadságot korlátozhatja, ezért arra csak ésszerű indokok alapján és szűk körben kerülhet sor.

Az indítványozók által kifogásolt Ártv. 19. §-ának felhatalmazása a gazdaság egészét, vagy jelentős részét érintő és az árak alakulására ható adózási, pénzügyi vagy

egyéb szabályozási eszköz változása esetén a Kormánynak lehetőséget biztosít arra, hogy legfeljebb hat hónapra rendelkezzen az árakra vonatkozóan a nem hatósági árak körében is. Az Ártv. 19. §-ához fűzött indokolás szerint a gazdaság lényeges területeit érintő, jelentős árszerkezeti változást eredményező pénzügyi konstrukciót érintő döntés meghozatalakor szükségessé válhat bizonyos kormányzati iránymutatás az árakat illetően.

2. Az Alkotmánybíróság elsőként az Ártv. 19. §-át érintő kifogásokat vizsgálta.

Az indítványozó állítása szerint az Ártv. 19. §-ában foglalt felhatalmazás többértelműsége és határozatlansága folytán sérti az Alkotmány 2. §-át. Azt, hogy egy konkrét norma eleget tesz-e az Alkotmány 2. § (1) bekezdéséből eredő alkotmányos elvárásoknak, az Alkotmánybíróság esetről esetre állapítja meg.

Az Alkotmánybíróság áttekintette a normatartalommal, normavilágossággal szemben fennálló alkotmányossági elvárásokhoz kapcsolódó döntéseit. A 26/1992. (IV. 30.) AB határozatában az Alkotmánybíróság elvi élel mutatott rá arra, hogy „a világos, érthető és megfelelően értelmezhető normatartalom a normaszöveggel szemben alkotmányos követelmény. A jogbiztonság – amely az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében deklarált jogállamiság fontos eleme – megköveteli, hogy a jogszabály szövege értelmes és világos, a jogalkalmazás során felismerhető normatartalmat hordozzon.” (ABH 1992, 135, 142.)

A 1160/B/1992. AB határozatában az Alkotmánybíróság tovább pontosította a normatartalommal szemben fennálló alkotmányos követelményeket: „A jogszabályok rögzített nyelvi formában jelennek meg. A nyelvi megfogalmazás fogalmai, kifejezései mindig általánosak. Így adott esetben mindig kérdéses lehet, hogy a konkrét történeti tényállás a jogi normában szereplő fogalom körébe tartozik-e. (...) Ha egy jogszabály tényállása túl részletező, túl szűk, túlságosan eseti, az megköti a jogalkalmazót és megakadályozza, megnehezíti, hogy a jogszabály az életviszonyok szabályozásában betöltse szerepét. Ha pedig egy jogszabály törvényi tényállása túl elvont, túl általános, akkor a jogszabály rendelkezése a jogalkalmazó belátása szerint kiterjeszthető vagy leszűkíthető. Az ilyen szabály lehetőséget ad a szubjektív jogalkalmazói döntésre, a különböző jogalkalmazók eltérő gyakorlatára, a jogegység hiányára. Ez csorbitja a jogbiztonságot.” (ABH 1993, 607, 608.)

Az Ártv. 19. §-a a nem hatósági árak körében a kormányzati beavatkozásra ad felhatalmazást. Az Ártv. 19. §-a – az Ártv. által megfogalmazott céllal összhangban – egyrészt a beavatkozás feltételeit, másrészt annak időbeli korlátjait állapítja meg.

Eszerint a Kormány a nem hatósági árak körében az árakról akkor rendelkezhet, ha „a gazdaság egészét, vagy jelentős részét érintő és az árak alakulására ható adózási, pénzügyi vagy egyéb szabályozási eszköz” változott meg. A felhatalmazás jogosultja tehát a Kormány, a felhatalma-

zás alapján tehető kormányzati intézkedés az ármeghatározás, mely időben meghatározott; legfeljebb hat hónapra szól.

A beavatkozás törvényi indoka: az árszerkezetet érintő „szabályozási eszköz”-változás, amely a gazdaság egészét vagy jelentős részét érinti. A szabályozási eszköz változás okozati összefüggésben áll a szabad árak alakulásával. A szabályozási eszköz „adózási, pénzügyi vagy egyéb szabályozási eszköz” lehet.

Az Ártv. 19. §-a alapján alkalmazható kormányzati beavatkozás megvalósulhat mind törvényi, mind kormányzati szintű szabályozási eszköz-változás nyomán; feltéve, ha az árak alakulására kiható okozati összefüggés is igazolható. Az adózási szabályozási eszköznek törvényben kell megjelennie, ami ebben a körben az Alkotmány 70/I. §-ából következik. Az Alkotmánybíróság szerint az Ártv. 19. §-ában foglalt feltételek együttes megléte esetén a nem hatósági árakba való kormányzati beavatkozás a törvényi felhatalmazás alapján történik. Az Ártv. 19. §-ának a beavatkozás feltételeit, időbeli terjedelmét meghatározó része egyértelmű szabályozást tartalmaz, így az nem sérti az Alkotmány 2. §-ában foglalt jogbiztonság elvéből levezetett normavilágosság elvét.

Az indítványozó jogbizonytalanságot látott abban a törvényi rendelkezésben is, amely szerint nem világos az, hány alkalommal élhet a Kormány e felhatalmazás alapján beavatkozással. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint önmagában a hat hónapra szóló időhatár egyértelműen korlátozza a beavatkozás tartamát. A felhatalmazáson alapuló jogalkotás feltételrendszere garancia arra, hogy csak a gazdaság lényeges területeit érintő, jelentős árszerkezeti változást eredményező pénzügyi konstrukciót érintő döntés meghozatalakor kerüljön sor a beavatkozásra; az időbeli korlát maga is a beavatkozás átmeneti jellegét és kivételességét hangsúlyozza. Az Ártv. 19. §-ában foglalt, időbeli korláttal terhelt felhatalmazás következtében az ármeghatározás időtartamának leteltével – amelyet a Korm. rendeletnek tartalmaznia kell – a felhatalmazás során létrejött jogszabály hatályát veszti, így az ármeghatározás tartalma kiszámítható és előre látható. Újabb ármeghatározásra pedig csak a felhatalmazásban meghatározott együttes feltételek ismételt bekövetkeztében kerülhet sor.

Arra tekintettel azonban, hogy elvben nem zárható ki az Ártv. 19. §-ának ezzel ellentétes értelmezése vagy alkalmazása sem, az Alkotmánybíróság meghatározta azokat a követelményeket, amelyek mellett az Ártv. 19. §-ában foglalt felhatalmazás alkotmányos marad.

Az Alkotmánybíróság a 38/1993. (VI. 11.) AB határozatban (ABH 1993, 256, 266.) fejtette ki, hogy valamely szabályozás mélysége és részletessége a törvényhozó elhatározásától függ. „A törvényhozó által nyitva hagyott kérdéseket a joggyakorlat válaszolja meg; értelmezésével a hézagokat kitölti. Az Alkotmánybíróságnak nem feladata, hogy akár a jogalkotó, akár a jogalkalmazó helyébe lépve a törvény által nyitva hagyott kérdéseket eldöntse, vagy a hiányokat pótolja. Az Alkotmánybíróságnak a jogsza-

bály alkotmányossági vizsgálata során az Alkotmány értelmezésével meg kell állapítania, hogy az adott jogszabályi rendelkezés tárgyában melyek az alkotmányos követelmények. A jogszabály alkotmányos, ha ezeknek megfelel. A megfelelés megállapítása logikailag elkerülhetetlenné teszi azonban a vizsgált jogszabály értelmezését is. Az Alkotmánybíróság mindig az Alkotmány és a vizsgált jogszabály egymásra tekintettel értelmezett megfelelését vagy ellentétét állapítja meg. A norma alkotmányosságának megállapítása egyben a norma alkotmányos értelmezéseinek tartományát is kijelöli: a norma mindazokban az értelmezéseiben alkotmányos, amelyek az adott ügyben megállapított alkotmányi követelményeknek megfelelnek.” Az Alkotmánybíróság kifejezetten is megállapíthatja az alkotmányos értelmezés tartományát, meghatározhatja azokat az alkotmányos követelményeket, amelyeknek a norma értelmezéseinek meg kell felelniük.

Az Alkotmánybíróság szerint az Ártv. 19. §-a alkalmazásánál alkotmányos követelmény, hogy az árakra vonatkozó rendelkezésre csak a feltételek együttes fennállása esetén, kivételesen, átmeneti jelleggel, a beavatkozás időbeli hatályának meghatározása mellett kerülhet sor. Újabb ármeghatározás csak a felhatalmazásban meghatározott együttes feltételek ismételt bekövetkeztében történhet.

Mindezek alapján megállapítható, hogy az Ártv. 19. §-a nem sérti az Alkotmány 2. §-ában foglalt jogbiztonságot és azon keresztül a normavilágosság elvét, ezért az Alkotmánybíróság az indítványt e vonatkozásában elutasította.

3. Az indítványozó szerint az Ártv. vizsgált szabályozása sérti az Alkotmány 9. § (2) bekezdését. Érvéle szerint a vállalkozáshoz való jog érvényesülése attól függ, hogy a vállalkozó milyen „közgazdasági feltételrendszerbe lépve gyakorolhatja a vállalkozás alapját”.

Az Alkotmány 9. § (1) és (2) bekezdése 1989. október 23-tól 1990. június 24-ig úgy szólt, hogy Magyarország gazdasága a tervezés előnyeit is felhasználó piacgazdaság, amelyben a köztulajdon és a magántulajdon egyenjogú és egyenlő védelemben részesül; a Magyar Köztársaság a versenysemlegesség elve alapján elismeri és támogatja a vállalkozás jogát és a verseny szabadságát, amelyet csak alkotmányerejű törvény korlátozhat.

Az 1990. évi XL. törvénnyel való módosítást követően az Alkotmány 9. § (1) bekezdése Magyarország gazdaságát – a köztulajdon és a magántulajdon egyenjogúságát hangsúlyozva e tulajdonformákat egyenlő védelemben részesítő – piacgazdaságként határozza meg és – a magánvállalkozások érdekeinek fokozott szem előtt tartásával – nem helyez kiemelt hangsúlyt a versenysemlegesség elvének deklarálására.

Akkor, amikor az Alkotmány elismeri és támogatja a vállalkozás jogát és a verseny szabadságát, egyben rögzíti azt is, hogy Magyarország gazdasága piacgazdaság. Piacgazdaságban az árat általában az ügyletben részt vevő felek megállapodása alakítja. Az árakba történő állami be-

avatkozás korlátozhatja a verseny szabadságát, bár a beavatkozás általában valamennyi piaci szereplőt érinti.

Bizonyos közvetlen állami árbeavatkozásra a piacgazdaság körülményei között is szükség lehet, ha a piaci mechanizmusok szabad érvényesülése a közérdekkel ellentétes magatartáshoz vezetne vagy a kivételes állami beavatkozás éppen a verseny érdekében történik.

A gazdasági verseny szabadságának alkotmányos tartalmát az Alkotmánybíróság számos korábbi határozatában már értelmezte. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint a gazdasági verseny szabadsága nem alapjog, hanem „a piacgazdaság olyan feltétele, amelynek meglétét és működését biztosítani az Alkotmány 9. § (2) bekezdése értelmében az államnak is feladata. A versenyszabadság állami elismerése és támogatása megköveteli a vállalkozáshoz való jog és a piacgazdasághoz szükséges többi alapjog objektív, intézményvédelmi oldalának kiépítését. Elsősorban ezeknek az alapjogoknak az érvényesítése és védelme által valósul meg a szabad verseny, amelynek – a piacgazdasághoz hasonlóan – külön alkotmányossági mércéje nincs. Az Alkotmánybíróság a piacgazdaság, a versenyszabadság és más hasonló állampolitikai alkotmányellenes megsértését csak szélsőséges esetben állapítja meg, ha az állami beavatkozás, fogalmilag és nyilvánvalóan ellentétes az állampolitikával”. (818/B/1997. AB határozat, ABH 1998, 759, 761.) [Lásd még: 21/1994. (IV. 16.) AB határozat, ABH 1994, 117, 120.; 35/1994. (VI. 24.) AB határozat, ABH 1994, 197, 200.]

Kimondta azt is az Alkotmánybíróság, hogy „önmagában abból a tényből, hogy a versenyszabadság nem alapvető jog, következik az, hogy arra nem vonatkozik az Alkotmány 8. § (2) bekezdésében foglalt, az alapvető jogok lényeges tartalma korlátozására vonatkozó tilalom.” (782/B/1998. AB határozat, ABH 2002, 854, 856.)

A Kormány – alkotmányos keretek között – bizonyos szabadságot élvez az árakra vonatkozó rendelkezéseket illetően. A kormányzati beavatkozás alkotmányos korlátairól a piacgazdaságra és a gazdasági verseny szabadságára vonatkozó alkotmányi rendelkezések tükrében az Alkotmánybíróság 21/1994. (IV. 16.) AB határozata a következőket állapítja meg: „[a] piacgazdaság közvetlen jellemzőjeként az Alkotmány csak annyit tartalmaz, hogy benne a köztulajdon és magántulajdon egyenjogú és egyenlő védelemben részesül. Az Alkotmány egyébként nem kötelezi el magát a piacgazdaság semmilyen tartalmi modellje mellett. Az Alkotmánybíróság a 33/1993. (V. 28.) AB határozat indokolásában kifejtette, hogy az Alkotmány – a piacgazdaság deklarálásán túl – gazdaságpolitikailag semleges. Az Alkotmányból az állami beavatkozás nagysága, ereje, még kevésbé annak tilalma közvetlenül nem vezethető le. (ABH 1993, 153, 158.) Az Alkotmánybíróság ezért elvontan, általános ismérvvel csak a szélső esetekre korlátozottan határozhatja meg az „állami beavatkozás” kritikus nagyságát, amelynek túllépése már – a piacgazdaság sérelme miatt – alkotmányellenes. Az a beavatkozás minősíthető így, amely fogalmilag és nyilvánvalóan

kizárná a piacgazdaság létét; például az általános államosítás és a szigorú tervgazdálkodás bevezetése. A „piacgazdaság” ugyanezen korlátok között jön számításba a „gazdasági rendszert” leíró, illetve meghatározó jogok és intézmények értelmezésénél is. Ezek: a tulajdonhoz való jog, a köztulajdon és magántulajdon egyenlősége; a vállalkozás joga, a versenyszabadság; az állami tulajdon; az állami vállalatok és a szövetkezetek, illetve az önkormányzatok tulajdoni önállósága – a munkához és a foglalkozásválasztáshoz való jog; az érdekvédelmi szervezkedés joga; a szabad mozgáshoz és letelepedéshez való jog – végül a diszkrimináció tilalma és végső esetre az emberi méltósághoz való jogból levezetett általános személyiségi jog (9–14., 70/B., 70/C., 58., 70/A., 54. §). Mindez nem zárja ki, hogy a piacgazdaság mint alkotmányos feladat éppen a korábbi rendszerből fennmaradt, vele összeegyeztethetetlen intézmények lebontásának alkotmányossági értékelésekor szerepet játsszon. (Lásd például a kárpótlási ügyeket.) Az ilyen szélső eseteken túl azonban a „piacgazdaság” irreleváns minden alkotmányossági vizsgálatnál. ... az adott gazdaságpolitika szerint más-más az ideális piaci szabadság, s a törvényhozó elképzelését erről az Alkotmánybíróság nem helyettesítheti a sajátjával. (Abban a kérdésben érvényesítheti az Alkotmánybíróság saját véleményét, hogy mi teszi a piacgazdaságot végképp lehetetlenné.) Végül pedig alkotmányos lehet a piac korlátozása a piac szabadságától teljesen független alapjogok és alkotmányos érdekek miatt is: például környezetvédelmi, egészségügyi vagy éppen honvédelmi okokból. Ugyanakkor e tétel megfordítva is igaz: alkotmányellenes lehet a piacnak – a piac szabadságától ugyancsak teljesen független – olyan korlátozása, amely valamely alapjogot sért. A piacgazdasággal mint alkotmányos feladattal és mint a gazdasági rend alkotmányos jellemzőjével kapcsolatban egyetlen, de lényeges szempontból hasonló a helyzet, mint a jogállamisággal: az Alkotmány hatálybalépésével a piacgazdaság alkotmányjogilag ténnyé vált és program maradt. Ténnyé vált, amennyiben az Alkotmány erejénél fogva hatályosultak mindazon jogok és intézmények, amelyek a piacgazdaság működéséhez szükségesek: az (egyenlően védett) tulajdon, a vállalkozás joga stb., lásd fenn. ... „A gazdasági verseny szabadsága” szintén nem alapjog, hanem a piacgazdaság olyan feltétele, amelynek meglétét és működését biztosítani az Alkotmány 9. § (2) bekezdése értelmében az államnak is feladata. A versenyszabadság állami „elismerése és támogatása” megköveteli a vállalkozáshoz való jog és a piacgazdasághoz szükséges többi – az 1. pontban felsorolt – alapjog objektív, intézményvédelmi oldalának kiépítését. Elsősorban ezeknek az alapjogoknak az érvényesítése és védelme által valósul meg a szabad verseny, amelynek – a piacgazdasághoz hasonlóan – külön alkotmányossági mércéje nincs.” (ABH 1994, 120.)

Ennek megfelelően az árakba való beavatkozásnak többféle, akár viszonylag széles körben is alkalmazott, alkotmányosan megengedett formája lehet (pl. ártámoga-

tások, kiegészítések, fogyasztási adók, a mezőgazdasági piacok stabilizációja az ellátás és a fogyasztók számára megfelelő árak biztosítása révén stb.). Az Ártv. 19. §-a nem az egyedüli alkotmányos lehetőség. Más eszközök is a Kormány rendelkezésére állhatnak, törvényben vagy törvény felhatalmazása alapján szabályozott keretek között. Az Ártv. vizsgált rendelkezése a felek szabad megállapodásába az ár tekintetében átmenetileg biztosít beavatkozást, de ez a beavatkozás nem korlátozhat alapvető jogot. Nem ésszerűtlen beavatkozás az, ha az ármegegyeztetést az állam a fogyasztói érdekek és az érintett piac védelméért szolgálva, törvényben meghatározott feltételek megléte esetén alkalmazza.

Az Ártv. 19. §-a az idézett Abh. szerint az Alkotmány 9. §-ából eredő követelményeket nem sérti, a piacgazdaságot végképp lehetetlenné nem teszi, nem zárja ki fogalmilag a piacgazdaság létét, nem jelent általános államosítást és szigorú tervgazdálkodás bevezetését sem. Az árakba való beavatkozásnak határozott törvényi feltételei vannak, a beavatkozás időben korlátozott és nem ismételhető csak akkor, ha a feltételek ismét fennállnak, az Ártv. 19. §-a önmagában nem korlátoz alapvető jogot. Ezért az Alkotmánybíróság az indítványt e vonatkozásában sem tartotta megalapozottnak.

4. Az Országgyűlés és a Kormány normaalkotási viszonyában a rendező elvet az Alkotmány 35. § (2) bekezdésében írt – a jogforrási hierarchiából következő – azon tilalom jelenti, amely szerint a Kormány rendelete törvénnyel nem lehet ellentétes. A törvénnyel való ütközést jelenti az is, ha az azonos szabályozási tárgyban a Kormány rendelete túlterjeszkedik a törvény által adott felhatalmazáson. Egy korábbi ügyben az Alkotmánybíróság már megállapította, hogy „[a] felhatalmazás kereteinek túllépése – a jogforrási hierarchia rendjének megsértésén keresztül alkotmányellenességet eredményez.” [19/1993. (III. 27.) AB határozat, ABH 1993, 431, 433.]

„A 35. § (2) bekezdése alapján a Kormány rendeleteket bocsáthat ki, ezek a rendeletek azonban törvénnyel nem lehetnek ellentétesek. A Kormány rendeletalkotási tevékenységének alkotmányos ellenőrzése körében az Alkotmánybíróság vizsgálja, hogy a rendelet meghozatalának időpontjában fennállt-e a felhatalmazás (507/B/1995. AB határozat, ABH 1996, 527, 528.), illetőleg, hogy a Kormány a rendeletalkotáskor saját feladatkörében járt-e el, nem szabályozott-e olyan életviszonyokat, amelyek törvényhozási tárgyat képeznek (990/B/1995. AB határozat, ABH 1997, 824, 825.)” [11/2003. (IV. 9.) AB határozat, ABK 2003. XII. évf. 4. szám]

Az Ártv. fő szabálya kimondja, hogy az árban, valamint az ár alapjául szolgáló értékesítési feltételekben a szerződő felek – a tisztességtelen piaci magatartás tilalmáról szóló törvényben, valamint az Ártv.-ben foglaltak megtartásával, egymás méltányos érdekeit tiszteletben tartva és kölcsönösen együttműködve – állapotodnak meg, ideértve a versenytárgyaláson vagy árverésen történő ármegegyezést is.

A nem hatósági árak mellett az Ártv. szabályozza a hatósági ármegállapítást is. A hatósági ár megállapítója az Ártv. felhatalmazása alapján az illetékes miniszter vagy a helyi önkormányzat.

Az Ártv. 19. §-a az Ártv. e rendelkezéseitől enged eltérést. A Kormány az Ártv. 19. §-ával összefüggésben ezért nem saját feladatkörében [Alkotmány 35. § (1) bekezdés], hanem az Ártv. e szakasza felhatalmazása alapján – a felhatalmazás keretei között – jogosult rendelkezni a nem hatósági árak körében. Ezért az Alkotmánybíróság esetről esetre vizsgálhatja, megfelelő indítvány alapján azt, hogy az Ártv. 19. §-a alapján megvalósuló kormányzati beavatkozás során fennálltak-e azok a feltételek, amelyek a Kormány e kivételes beavatkozását megalapozzák. E vizsgálat során az Alkotmánybíróság nem veheti át a jogalkotó felelősségét, és nem vizsgálhatja a beavatkozás feltétlen szükségességét vagy tartalmi indokoltságát, hanem csupán annak vizsgálatára szorítkozhat, hogy a beavatkozás feltételei formálisan fennállnak-e, a Kormány nem lépte-e túl a felhatalmazás kereteit. Az Ártv. alapján azonban a Kormány az, amely észleli, ha a beavatkozás szükségessége felmerül – mint ahogyan legtöbbször a szabályozási eszköz változás is a Kormány döntéseire vezethető vissza. A Kormány jogosult dönteni arról is, hogy beavatkozik-e vagy nem. Az Alkotmánybíróság nem vizsgálhatja egy ilyen döntésnek a célszerűségét, hatékonyságát vagy igazságosságát sem – de a beavatkozás feltételeinek fennállását esetről esetre vizsgálhatja.

Az Ártv. 19. §-a elvben megengedi, hogy a Kormány a gyógyszerárak mint nem hatósági árak tekintetében is rendelkezzen az árakra vonatkozóan, ha ennek feltételei az Ártv. szerint fennállnak. Habár a gyógyszerpiac és a gyógyszer termékek ára más termékek piacaitól és áraitól eltérő jellegzetességekkel rendelkezik, az Ártv. 19. §-a nem zárja ki a gyógyszerárakat sem a beavatkozással érintett árak köréből. Indokolt lehet ilyen beavatkozás akár a támogatott, akár a nem támogatott árakat illetően.

(A Kormány ugyanúgy, mint más áraknál, a gyógyszerárak területén is rendelkezhet az árakra vonatkozóan, a termékek árszerkezetének változását eredményező döntéssel összefüggésben.) Ez a beavatkozás is akkor felel meg a felhatalmazásnak, ha annak feltételei együttesen teljesülnek, a beavatkozás kivételes, átmeneti, meghatározott idejű.

Az Ebtv. a kötelező egészségbiztosítás egészségügyi szolgáltatásai között tartalmazza az árhoz nyújtott támogatással igénybe vehető szolgáltatásokat. Az Ebtv. 21. § (1) bekezdése értelmében a biztosított meghatározott feltételek mellett jogosult a gyógyszer, gyógyászati segédeszköz, különleges táplálkozási igényt kielégítő tápszer és gyógyászati ellátás árához nyújtott támogatásra.

E termékek termelői és fogyasztói ára jelenleg nem hatósági ár, ugyanakkor a támogatásra vonatkozó szabályozás (a támogatott kör, a támogatás módja és mértéke meghatározása), továbbá a kereskedelmi árrés meghatározása az árak alakulására jelentős hatással lehet, ami az

árakra vonatkozó rendelkezést indokolhat az Ártv. 19. §-a alapján. Más kérdés, hogy az Ártv. 19. §-a elvileg azzal számol, hogy az alapján tehető beavatkozás kivételes, nem rendszeres, nem ismétlődő; a beavatkozással érintett ár tartósan nem hatósági ár.

5. Az indítványozó kifogása szerint a rendeleti kormányzásra való áttérés ilyen széles és meghatározhatatlan tartalmú és időtartamú felhatalmazása által sérül a végrehajtó hatalomnak a törvényhozó hatalomnak való alávetettsége, és így az Ártv. 19. §-a sérti az Alkotmány 19. §-át.

Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Ártv. 19. §-a nem áll értékelhető összefüggésben az Alkotmány 19. §-ával.

Szintén az összefüggés hiányát állapította meg az Alkotmánybíróság az indítványozó azon felvetésével kapcsolatosan is, miszerint az Ártv. 19. §-a sérti az Alkotmány 35. § (3) bekezdését: az Alkotmány e szabálya ugyanis a veszélyhelyzet [az Alkotmány 35. § (1) bekezdés *i*] pontja értelmében az állampolgárok élet- és vagyónbiztonságát veszélyeztető elemi csapás, illetőleg következményeinek az elhárítása] esetén alkalmazható szabályokról szóló törvény és az Országgyűlés felhatalmazása alapján tehető intézkedések, hozható rendeletek tekintetében tartalmaz előírást, s az nem hozható kapcsolatba az Ártv. 19. §-a által szabályozott esetekkel.

Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint az érdemi alkotmányossági összefüggések hiánya az indítvány elutasítását eredményezik. (698/B/1990. AB határozat, ABH 1991, 716–717.; 108/B/1992. AB határozat, ABH 1994, 523–524.)

Az Alkotmánybíróság ezért a kifogásolt szabályozás megsemmisítésére irányuló indítványt ezekben a vonatkozásokban is elutasította.

IV.

1. Az Alkotmánybíróság az R. 4. alkotmányellenességével kapcsolatban elsőként azokkal az indítványozói felvetésekkel foglalkozott, amelyek szerint az R. 4. túlterjeszkedett az Ártv. 19. §-ában foglalt felhatalmazás keretein: valamennyi indítványozó hivatkozik az Alkotmány 35. § (2) bekezdése sérelmére. Az Alkotmánybíróság azt vizsgálta ennek megfelelően, hogy az Ártv. fentiek szerint értelmezett tartalmának az R. 4. egyes rendelkezései hogyan felelnek meg. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a felhatalmazás kereteinek túllépése alkotmányellenességet eredményez [19/1993. (III. 27.) AB határozat, ABH 1993, 431, 433.; 551/B/1993. AB határozat, ABH 1995, 840, 841–842.]. A formai alkotmányellenesség egyúttal a jogállam követelményeinek megsértését is megvalósítja [27/1997. (IV. 29.) AB határozat, ABH 1997, 122, 127–128.; 70/2002. (XII. 17.) AB határozat, ABH 2002, 409, 414.].

Az Ártv. 19. §-ának az alkotmányos követelmények szerint értelmezett tartalma alapján alkalmazható kormányzati beavatkozás a kifejtettek szerint csakis szabályozási eszköz „változása esetén” valósulhat meg – feltéve, hogy a változás a gazdaság egészét vagy jelentős részét érinti, továbbá hat az illető ár alakulására, és e kettő között az okozati összefüggés is igazolható.

A támogatott készítményeknél a támogatás módja és mértéke az árszerkezetet befolyásolhatja, ezért az Ártv. alkalmazásában eszköz-változásnak minősül, ha a támogatás mértéke vagy módja változik. Ilyen változásra az R. 4. egyáltalán nem hivatkozik.

Az R. 4. 1. § (1) bekezdése szerint „az e rendeletben meghatározott, emberi felhasználásra kerülő, törzskönyvezett és forgalomba hozatalra engedélyezett gyógyszerek és egyes tápszerek belföldi forgalmazása során érvényesíthető árait e rendelet mellékletei tartalmazzák.” Az 1. számú melléklet 1. pontja a törzskönyvezett gyógyszerkészítményekre, 2. pontja a tápszerekre, 3. pontja az immunológiai készítményekre vonatkozik. A 2. számú melléklet 1. pontja a nem támogatott készítményekre tartalmaz rendelkezéseket.

Az Ártv. 19. §-ában foglalt kivételes felhatalmazással a Kormány – az R. 4. szabályain kívül – eddig két esetben élt. Mindkét esetben a beavatkozás a támogatott gyógyszerárakra vonatkozott. Az R. 1. 2000. június 29-től 2000. december 25-ig rendelkezett a nem hatósági árak vizsgált körében, az R. 2. 2003. szeptember 1-jétől 2003. december 31-ig. Mindkét rendelet az emberi felhasználásra kerülő gyógyszerek árához nyújtott társadalombiztosítási támogatás megállapítására vonatkozó jogszabályi változásokra hivatkozott preambulumban. Az R. 4. preambuluma ilyen vagy hasonló hivatkozást sem az 1. számú melléklettel, sem a 2. számú melléklettel kapcsolatban formálisan nem tartalmaz. Az Ártv. 19. §-a szerinti beavatkozást indokoló szabályozási eszköz változásra az R. 4. rendelkezéseinek a tartalma alapján sem lehet következtetni.

A beavatkozás indoka a jelen esetben nem lehet az emberi felhasználásra kerülő gyógyszerek árához nyújtott társadalombiztosítási támogatás megállapítására vonatkozó jogszabályi változás, mert egy ilyen változás a nem támogatott készítmények árszerkezetét nem érinti, az R. 4. viszont a nem támogatott készítményekre is vonatkozik a 2. számú melléklete szerint.

De nem lehet ilyennek tekinteni az általános forgalmi adónak a 2003. november 14-én kihirdetett, 2004. január 1-jén hatályba lépett változását sem, amely a gyógyszereket az ötszázalékos felszámított adómérték alá tartozó termékek körébe sorolja. Nem minősül az Ártv. 19. §-a alkalmazásában az adott esetben szabályozási eszköz változásnak a gyógyszerek kereskedelmi árréséről szóló 19/2001. (V. 23.) EüM rendelet módosításáról szóló, 2004. január 1. napján hatályba lépett és az Ártv. 7. §-ában foglalt felhatalmazás alapján kiadott 70/2003. (XII. 18.) ESZCSM rendelet sem. Mindkét változást még az R. 2. hatályban léte

alatt tették közzé, és mindkét változás hatálybalépése négy hónappal előzte meg az R. 4. hatálybalépését.

Az R. 4. 1. és 2. számú melléklete – az R. 4. 1. § (3) bekezdéséből következően – nem általában a gyógyszerek árára vonatkozik, hanem – a gyógyszerek termelői árának, illetve nagykereskedelmi árának meghatározása szempontjából – azon gyógyszer gyártási, illetve gyógyszer nagykereskedelmi engedéllyel rendelkezők által gyártott, illetőleg forgalmazott termékekre, akik befizetési kötelezettségvállalási szerződést nem kötöttek. (Jóllehet az általános forgalmi adó és a kereskedelmi árrés változása valamennyi terméket érintette.)

Az Alkotmánybíróság rendelkezésére álló adatok alapján az is megállapítható, hogy a befizetési kötelezettségvállalási szerződés szerint a gyártó befizetési kötelezettsége nem terjed ki a társadalombiztosítási ártámogatásban nem részesített termékekre.

Mindezek alapján az R. 4. 1. és 2. számú mellékletei elmentések az Alkotmány 35. § (2) bekezdésében foglaltakkal, mert a törvényben előírt feltételek hiányában, szabályozási eszköz változás nélkül tartalmazznak rendelkezést az árakra vonatkozóan.

Az Ártv. 19. §-a szerint a kormányzati beavatkozás „az árakra vonatkozóan” történhet. Az olyan beavatkozás, amely az azonos piacon jelen lévő, azonos terméket gyártó vagy forgalmazó személyek között különböztet, és a rendelkezés nem mindegyikre vonatkozik, nem felel meg az Ártv. 19. §-ában foglalt felhatalmazásnak, hanem túllép annak keretein, mert nem csak az árak, hanem a gyártók, forgalmazók tekintetében is rendelkezést tartalmaz.

Az R. 4. hatálya ugyanis nem terjed ki a gyógyszerek termelői árának, illetve nagykereskedelmi árának meghatározása szempontjából azokra a gyártókra, forgalmazókra és a termékeikre (akár támogatott, akár nem támogatott termékről van szó), akik befizetési kötelezettségvállalási szerződést kötöttek. Az R. 4. 1. §-ának (3) bekezdése ezért ellentétes az Ártv. 19. §-ával és ezért sérti az Alkotmány 35. § (2) bekezdését.

Az R. 4. 1. § (3) bekezdése értelmében az R. 4. azokra terjed ki a gyógyszerek termelői árának, illetve nagykereskedelmi árának meghatározása szempontjából, akik nem kötöttek 2004. március 16-ig szerződést. Az R. 4. kihirdetésének napja március 19. Az R. 4. hátrányosabb rendelkezést tartalmaz azokra, akik nem kötöttek szerződést, noha ilyen kötelezettségüket jogszabály nem írta elő. Az R. 4. 1. § (3) bekezdése ezért a visszaható hatályú jogalkotásnak az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében foglalt tilalmába ütközik.

Habár az Ártv. 19. §-a kimondja azt is, hogy a Kormány „legfeljebb hat hónapra” rendelkezhet az ákról, az R. 4. rendelkezéseiből nem derül ki, hogy a Kormány az átmeneti árszabályozásról mennyi időre rendelkezett. Valamely jogszabály mikénti hatályvesztéséről a Jat. rendelkezik.

A Jat. 13. §-a szerint a jogszabály akkor veszti hatályát, ha más jogszabály hatályon kívül helyezi vagy ha a jogszabályban meghatározott határidő lejárt.

Jelenleg nincs olyan jogszabály, amely az R. 4. hatályon kívül helyezéséről vagy a hatályvesztésének időpontjáról szólna.

Az R. 4. 2. § (1) bekezdése ezért hiányosságánál fogva az Alkotmány 2. § (1) bekezdését sértő jogbizonytalanságot okoz és ellentétes az Ártv. 19. §-ával. Sérti az Alkotmány 35. § (2) bekezdését, mert időbeli hatálya a felhatalmazás keretein túlterjeszkedhet.

Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint formai alkotmányértés állapítható meg akkor, ha a jogszabályi hierarchia Jat.-ban meghatározott rendje sérül, s ez önmagában is a támadott jogszabály megsemmisítését vonhatja maga után [összefoglalóan pl.: 2/2002. (I. 25.) AB határozat, ABH 2002, 41, 56.]. A végrehajtási jellegű jogszabályokkal kapcsolatban pedig úgy foglalt állást, hogy azok: „[...] az alapszabály keretei között – elsősorban olyan részletes szabályokat állapítanak meg, amelyek elősegítik az alapszabály rendelkezéseinek a gyakorlati megvalósulását, értelmezik az alapszabályban használt fogalmakat. A felhatalmazás kereteinek túllépése – a jogforrási hierarchia rendjének megsértésén keresztül – alkotmányellenességet eredményez.” [19/1993. (III. 27.) AB határozat, ABH 1993, 431, 432–433.] A felhatalmazás kereteinek túllépése – a jogforrási hierarchia rendjének megsértésén keresztül – alkotmányellenességet eredményez.” [19/1993. (III. 27.) AB határozat, ABH 1993, 431, 432–433.]

Mindezek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az R. 4. és mellékletei a felhatalmazás kereteinek túllépése miatt, formai okból alkotmányellenesek, ezért azt a mellékleteivel együtt az Alkotmánybíróság megsemmisítette.

2. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint, ha az indítvánnyal támadott jogszabályt vagy annak egy részét az Alkotmány valamely rendelkezésébe ütközőnek minősíti, és ezért azt megsemmisíti, akkor a további alkotmányi rendelkezés esetleges sérelmét – a már megsemmisített jogszabályi rendelkezéssel összefüggésben – érdemben nem vizsgálja. [44/1995. (VI. 30.) AB határozat, ABH 1995, 203, 205.; 4/1996. (II. 23.) AB határozat, ABH 1996, 37, 44.; 61/1997. (XI. 19.) AB határozat, ABH 1997, 361, 364.; 15/2000. (V. 24.) AB határozat, ABH 2000, 420, 423.; 16/2000. (V. 24.) AB határozat, ABH 2000, 425, 429.; 29/2000. (X. 11.) AB határozat, ABH 2000, 193, 200.]

Az Alkotmánybíróság ezért nem vizsgálta, hogy a támadott R. 4. sérti-e az Alkotmány indítványokban felhívott más szabályait is.

3. Az ESZCSM rendelet 4. számú melléklete az R. 4. 1. számú mellékletében foglaltakkal azonosan állapítja meg a termelői/beszerzői árat, a nagykereskedelmi árat, a

közfinanszírozás alapján fogyasztói árat. Az ESZCSM rendelet 4. számú melléklete ebben a körben az R. 4. szabályain alapul, ezért a jelen esetben osztja az R. 4. sorsát, így azt az Alkotmánybíróság a szoros összefüggés okán, az Ártv. 19. §-ával való ellentét és az Alkotmány 37. § (3) bekezdése sérelme miatt, alkotmányellenessé nyilvánította és rendelkezett az alkalmazhatóságáról.

A Vhrm. 9. § (2) bekezdés c) pontja értelmében ugyanis az 1/2003. (I. 21.) ESZCSM rendelet 4. számú melléklete 2004. május 1-jén hatályát veszítette azzal, hogy az abban foglaltakat a Vhr. módosított 7. § (9) bekezdés b) pontja szerinti közzétételig alkalmazni kell.

Az Alkotmánybíróság gyakorlata követi azt az elvet, hogy a hatályos jogot lehetőleg kímélni kell. A 4. számú mellékleten túl az ESZCSM rendelet 1–8. §-ai és 1–10. számú mellékletei számos más – az indítványokban sem kifogásolt – rendelkezést tartalmaznak. Az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 40. §-a értelmében, ha az Alkotmánybíróság a jogszabály alkotmányellenességét állapítja meg, azt teljesen vagy részben megsemmisíti. Az elbírált esetben a rendelet szabályainak részleges megsemmisítése a szövegösszefüggésekre, a jogszabálynak a gyakorlatban való alkalmazhatósága szempontjaira is figyelemmel lehetséges volt. Az Alkotmánybíróság ezért az ESZCSM rendelet 4. számú mellékletének alkotmányellenességéről és alkalmazhatóságáról rendelkezett.

4. Több indítványozó az R. 4. visszaható hatályú hatályvesztésének kimondását javasolta.

Az Abtv. 43. § (4) bekezdése szerint az Alkotmánybíróság a 42. § (1) bekezdésében, valamint a 43. § (1)–(2) bekezdésében meghatározott időponttól eltérően is meghatározhatja az alkotmányellenes jogszabály alkalmazhatóságát, ha ezt a jogbiztonság, vagy az eljárást kezdeményező különösen fontos érdeke indokolja.

Az Alkotmánybíróság e szabály alapján számos esetben és formában élt az *ex tunc* vagy *pro futuro* hatályvesztés kimondásával, ha ennek indokai fennálltak.

A vizsgált esetben az Alkotmánybíróság az Abtv. 43. § (4) bekezdésben foglalt kivételes jogosultságának gyakorlására, az Abtv. 43. § (1) bekezdésétől való eltérésre a visszaható hatályú hatályvesztés kimondása tekintetében nem látott kellő indokot.

Ugyanakkor az R. 4. és a Díjrendelet hatályvesztése időpontját az Alkotmánybíróság 2004. június 30. napjában határozta meg, az ESZCSM rendelet 4. számú melléklete pedig ettől az időponttól nem alkalmazható. Az Alkotmánybíróság kivételesen egy időközben hatályon kívül helyezett, de még alkalmazandó jogszabály tekintetében állapította meg az alkotmányellenességet és rendelkezett úgy, hogy a jogszabály rendelkezései nem alkalmazhatók. [Így járt el a 4/1992. (I. 28.) AB határozattal befejezett ügyben: ABH 1992, 332.]

Az említett rendelkezések azonnali hatályvesztése azzal a következménnyel járhatna, hogy az egyes gyógyszerek-

nél a támogatás alapjául elfogadott ár, illetve a TB támogatás mértéke meghatározatlan maradna. A pro futuro hatályvesztés kimondását ezért a jelen esetben a jogbiztonság érdeke indokolta, mert így lehetőség lesz a gyógyszer-támogatással kapcsolatos, szükséges intézkedések megtételére.

Így az Abtv. 43. § (1)–(2) bekezdése rendelkezései értelmében a megsemmisített R. 4., az ESZCSM rendelet 4. számú melléklete és a Díjrendelet szabályait június 30-át követően, a többi megsemmisített rendelkezést a határozatnak a hivatalos lapban való közzététele napjától nem lehet alkalmazni; a jogszabályoknak a megsemmisítése nem érinti a határozat közzététele előtt létrejött jogviszonyokat, s a belőlük származó jogokat és kötelezettségeket.

V.

1. Azzal az indítvánnyal kapcsolatban, amely a közforgalmú gyógyszertárak által az indítvány szerint elszenvedett veszteségek teljes körű kompenzációja hiánya miatt állít alkotmányellenes helyzetet és mulasztást az Alkotmány 13. §-a, 70/A. §-a és 70/K. §-a sérelmére hivatkozva, az Alkotmánybíróság a következőket állapítja meg.

Az Alkotmánybíróság a 64/1993. (XII. 22.) AB határozatában mondta ki először, hogy az Alkotmány a tulajdonjogot mint az egyéni cselekvési autonómia hagyományos anyagi alapját részesíti védelemben. (ABH 1993, 373, 380.) Az alkotmányos tulajdonvédelem a polgári jogi értelemben vett tulajdonvédelemben túlterjeszkedve biztosítja azt, hogy a tulajdonhoz való jog alanyai az életviszonyokat és gazdasági kapcsolatokat alakító gazdasági döntéseket önállóan és szabadon hozzák meg. Ez magyarázza, hogy az alkotmányos tulajdonvédelem nemcsak a polgári jogilag a tulajdon közvetett tárgyának minősülő dolgokra terjed ki, hanem az egyéb dologi jellegű vagyoni jogokra és egyes nem dologi jellegű vagyoni jogosultságokra is. A cselekvési autonómiára hivatkozva részesítette védelemben az Alkotmánybíróság – egyebek mellett – a helyi önkormányzatok, az egyházak, a köztisztviselők vagyont. Az alkotmányos tulajdonvédelem addig terjedhet, amíg a védeni kívánt jogosultságok a tulajdon személyes autonómiát biztosító feladatát látják el. [17/1992. (III. 30.) AB határozat, ABH 1992, 104, 108.; 33/1992. (V. 29.) AB határozat, ABH 1992, 188, 190.; 4/1993. (II. 12.) AB határozat, ABH 1992, 66–67, 72.; 43/1995. (VI. 30.) AB határozat, ABH 1995, 188, 195.; 40/1997. (VII. 1.) AB határozat, ABH 1997, 282, 286–287.]

Az Alkotmánybíróság esetről esetre vizsgálja azt, hogy valamely jogszabály tulajdon kisajátítását jelenti-e.

Annak a kérdésnek a megítélésénél, hogy sérült-e az Alkotmány 13. §-a szerinti tulajdonjoga a gyógyszertárak üzemeltető vállalkozásoknak az R. 4. hatálybalépése következtében, és az R. 4. jelentős összegű kárt, veszteséget

okozott-e a működtetőknek, az Alkotmánybíróságnak ténykérdésben kellene állást foglalnia.

Igaz, hogy az R. 4. 1. számú mellékletében szereplő árak eltérnek az R. 2. mellékletében szereplő áraktól. Önmagában ebből az eltérésből azonban a jelen esetben nem lehet arra következtetni, hogy a közforgalmú gyógyszertárak az Alkotmány hivatkozott szabályainak sérelmét eredményező veszteséget szenvedtek el az R. 4. következtében.

A nyereséget vagy veszteséget ugyanis számos más tényező befolyásolja, ezek közül csak az egyik az ár. Az államok gazdasági természetű intézkedéseket fogadnak el a gyógyszerek forgalomba hozataláról; a vonatkozó közegészségügyi kiadások ellenőrzése céljából, a gyógyszerek piacán fennálló verseny nem kielégítő volta vagy hiánya következtében a gyógyszerek árának közvetlen és közvetett ellenőrzése is ismert; az intézkedések magukban foglalják, illetve kiterjednek az olyan készítmények körének korlátozására, amelyek árához az egészségbiztosítási rendszerek támogatást adnak. A gyógyszerpiacról azt lehet megállapítani, hogy az speciális piac, a gyógyszer termékek pedig speciális termékek. Mindkettőre jellemző a nagymértékű állami szabályozottság. Hatással van a gazdaság működésére és a gyógyszerforgalomra a támogatási rendszer is. A támogatási rendszer nem egyszer és mindenkorra adott, hanem változó rendszer. A gyártók, kereskedők és gyógyszertárak jövedelmezősége nem értelmezhető önmagában, hanem csak a támogatási rendszer összefüggéseiben. Nyilvánvaló, hogy a termék forgalmát befolyásolhatja annak támogatott volta vagy helyettesíthetősége más, olcsóbb termékekkel és más körülmények is.

Figyelmet érdemel továbbá az, hogy a hatályos jogszabályok nem csupán termékhez kötik a támogatás meghatározását sem, hanem kiszerezési egységekhez is.

Az Alkotmánybíróságnak a jelen ügyben az indítvány alapján azt kellett vizsgálnia, hogy a hatályos szabályozási környezetben az Alkotmány 13. §-a szerinti kisajátítást eredményezett-e az R. 4., döntő jelentősége a jelen ügyben annak van, hogy az R. 4. nem a gyógyszer termékekre, hanem a termékek árára vonatkozik – egy, az árakat lényegesen befolyásoló támogatási rendszerben. Az alkotmányos értelemben vett tulajdonjog nem vonatkoztatható a gyógyszer termék mint sajátos áru várható árára. Az R. 4. nem szól tulajdonjog elvonásáról. A kifejtettek alapján a Díjrendelet 2. §-áról sem állapítható meg, hogy az a tulajdonjogot alkotmányellenesen korlátozza. A Díjrendelet 2. §-át ebből az okból támadó indítvány nem alapos.

2. Az Alkotmány elvileg biztosítja mindenki számára a bírói utat és a jogorvoslatot, akinek a jogait a közhatalom bizonyos intézkedései sértik. A jogalkotói hatalom intézkedései ellen igénybe vehető jogvédelem viszont kivételes.

Szabályai az Alkotmányban és ennek alapján más törvényekben jelennek meg (lásd pl. az absztrakt és konkrét normakontroll kezdeményezésének jogát, a közigazgatási

hivatal törvényességi ellenőrzését az önkormányzati normák felett, az ügyészi óvás intézményét az állami irányítás egyéb jogi eszközeivel kapcsolatban).

Sajátos problémát vet fel ezért az a helyzet, amikor arra hivatkoznak, hogy egy jogszabály maga okoz kárt és ennek kompenzálására jelentenek be igényt. Nyilvánvaló, hogy pl. egy állami tulajdonba vételt elrendelő törvénynek teljes, feltétlen és azonnali kártalanításról kell rendelkeznie, ennek hiánya a tulajdonjog sérelme miatt alkotmányellenességet okozna.

Valamely jogszabály alkotmányellenességének következményeit az Alkotmány 32/A. § (2) bekezdése, illetve az Abtv. 43. §-a rendezi.

A jogszabályalkotással kapcsolatosan történő károkozás rendes bíróság előtt való perelhetőségének szabályozása, az ilyen igény érvényesítésének lehetővé tétele – abban az általánosságban, ahogyan azt az indítványozó állítja –, nem vezethető le sem az Alkotmány 13. §-ából, sem 70/K. §-ából; alkotmányellenes helyzet nem állapítható meg.

Ha jogszabály maga sért alapvető jogot, akkor az alkotmányellenes és ennek következménye a jogszabály megsemmisítése [Alkotmány 32/A. § (2) bekezdés], illetve hatályvesztésének, alkalmazhatóságának meghatározása az Alkotmánybíróság által, az Abtv. 43. § (3) és (4) bekezdése alapján.

Az „állami jogalkotó megkülönböztetése, és ezáltal a jogalkotással okozott károkért való felelőtlenségének elismerése” az Alkotmány 70/A. §-ába ütköző hátrányos megkülönböztetést sem jelent.

Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint személyek közötti, alkotmánysértő hátrányos megkülönböztetés akkor állapítható meg, ha valamely személyt vagy embercsoportot más, azonos helyzetben lévő személyekkel vagy csoporttal történt összehasonlításban kezelnek hátrányosabb módon [21/1990. (X. 4.) AB határozat, ABH 1990, 73, 78.; 32/1991. (VI. 6.) AB határozat, ABH 1991, 146, 162.; 43/B/1992. AB határozat, ABH 1994, 744, 745.]. A megkülönböztetés akkor alkotmányellenes, „ha a jogszabály a szabályozás szempontjából azonos csoportba tartozó (egymással összehasonlítható) jogalanyok között tesz különbséget anélkül, hogy annak alkotmányos indoka lenne” (191/B/1992. AB határozat, ABH 1992, 592, 593.).

A jogalkotáshoz kapcsolódó felelősségre, a jogalkotás korlátaira a közjog, az alkotmányjog szabályai vonatkoznak. Egységes a szabályozás abban, hogy annak a jogalkotó szervnek, amelynek a jogszabálya nem ellentétes magasabb szintű jogszabállyal és nem ütközik az Alkotmányba sem, nincs az Alkotmányon alapuló jogi felelőssége a jogalkotásával összefüggésben. Így az a helyzet, amelynek alkotmányellenességét az indítványozó állítja, nem hozható összefüggésbe az Alkotmány 70/A. § (1) bekezdésével.

A mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítására irányuló indítványt a kifejtettekre tekintettel az Alkotmánybíróság elutasította.

3. Az egyik indítványozó állította, hogy a vénykezelési díjat bevezető Díjrendelet az Alkotmány 2. § (1) bekezdésével ellentétes, mert megalkotásakor nem kérték ki a Magyar Gyógyszerész Kamara véleményét, jöллеlet ezt a Kamaráról szóló Tv. kifejezetten előírja.

A Díjrendelet 1. §-a szerint „az emberi felhasználásra kerülő gyógyszerek és egyes tápszerek átmeneti árszabályozásáról szóló 48/2004. (III. 19.) Korm. rendeletben meghatározott átmeneti árszabályozás ideje alatt az Országos Egészségbiztosítási Pénztár (a továbbiakban: OEP) kiegészítő vénykezelési díjat fizet a közforgalmú gyógyszertárak részére.”

Nyilvánvaló, hogy az R. 4. hatályvesztése a Díjrendeletre is hatással van, mert az OEP az „árszabályozás ideje alatt” fizet vénykezelési díjat. A Díjrendelet, a szoros összefüggés kapcsán, osztja az R. 4. sorsát, ezért az Alkotmánybíróság a Díjrendeletet az R. 4. hatályvesztésével azonos időpontban, megsemmisítette.

Az Alkotmánybíróságnak nem kellett vizsgálnia azt az indítványozói kifogást, amely a Díjrendelet alkotmányellenességét a véleményezési jog elmulasztásával kapcsolatban állította.

4. Az egyik indítvány hiányolja az Ártv.-ből annak kimondását, hogy a szabályozási eszközök újabb lényeges változása nélkül a Kormány nem rendelkezhet ismételen ugyanazon nem hatósági áruk körében és ennek alapján kéri annak megállapítását, hogy a törvényhozó alkotmányellenes mulasztást idézett elő azzal a mulasztásával, hogy az Ártv. 19. §-ában nem biztosította megfelelő garanciákkal a Kormány részére adott rendelkezési jog kivételes gyakorlását.

Az Alkotmánybíróság szerint az Ártv. 19. §-a nem engedi a kormányzati beavatkozás ismétlését a szabályozási eszközök újabb, lényeges változása nélkül. E tilalom ismételt törvénybe iktatására nincs alkotmányos kényszer sem a jogállamiság, sem a szerződési szabadság, sem a tulajdonjog védelme szempontjából. Az Alkotmánybíróság nem látta megállapíthatónak azt, hogy a jogalkotó jogalkotói feladatát elmulasztotta és ezzel alkotmányellenességet idézett elő, ezért az indítvány elutasításának volt helye.

Az Alkotmánybíróság ugyanakkor alkotmányos követelményt határozott meg, e határozat III. 2. pontjában foglaltak szerint, az Ártv. 19. §-a alkalmazásával összefüggésben.

5. Az Ártv. 7. § (4) bekezdésével és 24. §-ával kapcsolatban az Alkotmánybíróság a következőket állapította meg:

Az Alkotmány 35. § (2) bekezdése értelmében a Kormány a maga feladatkörében bocsát ki rendeletet, a Kormány feladatkörét a 35. § (1) bekezdése határozza meg. Ennek *b)* pontja szerint a Kormány „biztosítja a törvények végrehajtását”, *k)* pontja szerint pedig „ellátja mindazokat a feladatokat, amelyeket törvény a hatáskörébe utal”. Az Alkotmány 19. § (2) bekezdése szerint azon-

ban „a kormányzás szervezetét, irányát és feltételeit” az Országgyűlés határozza meg. A Jat. 2. § a) és b) pontja szerint az Országgyűlés törvényben állapítja meg a társadalmi rendre, valamint a társadalom meghatározó jelentőségű intézményeire, az állam szervezetére, működésére, és az állami szervek hatáskörére vonatkozó alapvető rendelkezéseket, a gazdasági rendre, a gazdaság működésére és jogintézményeire vonatkozó alapvető szabályokat.

Az Alkotmánybíróság szerint az idézett rendelkezések egymásra vonatkozott értelmezéséből az következik, hogy az Ártv. nem adhat felhatalmazást arra, hogy az áraknak az Ártv.-ben szereplő megállapítási rendjéről ne törvény, hanem csupán alacsonyabb szintű jogszabály rendelkezzen az ármegállapítás szempontjait illetően.

A gazdaság jelentős részét érintő, alapvető szabályokat törvény kell hogy tartalmazza. Az ár megállapítójának az eljárása olyan hatósági eljárás, amely az ügyfél és a hatóság eljárási jogaival és kötelezettségeivel jellemezhető, ezek lényeges elemeit törvényben kell szabályozni. Az Alkotmánybíróság szerint az árakba való beavatkozás általában a gazdaság jelentős részét érinti, közvetlen és lényeges hatást gyakorol az érintett piacra és annak szereplőire, szerződéseik lényeges tartalmi elemét határozza meg, ezért a beavatkozás alapjául szolgáló rendelkezések minden esetben alapvető szabálynak minősülnek, az ár meghatározásának szempontjai törvényi szintű szabályozást igényelnek.

Az Alkotmánybíróság szerint „mind az egyedi jogviszonyok, tehát egy-egy konkrét szerződés tartalmának megváltoztatása, mind pedig a jogviszonyok társadalmi méretű, tehát jogszabály útján történő megváltoztatása csak alkotmányos keretek között történhet meg. A változtatás alkotmányos garanciája pedig az egyedi jogviszonyok tekintetében a bírói, a jogviszonyok társadalmi méretű megváltoztatása körében pedig az alkotmánybírói kontroll.” [32/1991. (VI. 6.) AB határozat, ABH 1991, 146, 154.]

Az Ártv. 7. § (4) bekezdése arról rendelkezik, hogy a gyógyszerek kiskereskedelmi forgalomban felszámítható legmagasabb árát „a külön jogszabályban meghatározott hatóság”, „egyedi határozatban” állapítsa meg. (Az Ártv. nem szól arról, hogy az ármegállapításra melyik hatóság jogosult és arról sem, hogy az egyedi határozatban való ármegállapításnak milyen eljárási és anyagi szabályoknak kell megfelelnie.)

Az Ártv. 7. § (4) bekezdése ezzel a tartalommal alkotmányellenes. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint az alkotmányértés egyrészt azért áll fenn, mert az Ártv. e szabálya feltételek nélküli eltérést enged az Ártv. hatósági ármegállapításra vonatkozó szabályaitól, másrészt, mert az eltérést a „külön jogszabályban” meghatározott hatóságnak és a Kormány rendeletében meghatározott részletes szabályok szerint engedi meg. Holott az Alkotmány 8. §-a (2) bekezdése kimondja: „A Magyar Köztársaságban az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg, alapvető jog lényeges tar-

talmát azonban nem korlátozhatja.” Az ármegállapításra vonatkozó törvényi és más jogszabályi rendelkezések alapvető jogokat is érinthetnek. Olyan törvényi és a törvény – megfelelő keretek közötti – felhatalmazása alapján rendeleti szabályozásra van szükség, amely biztosítja a piacgazdaság minden szereplője számára az ármeghatározás átláthatóságát.

A jövőbeni szabályozás lényeges elemei mind a hatóság, mind az ár meghatározásának módja és az egyedi határozat hozatalához vezető eljárás tekintetében – az Ártv. 7. § (4) bekezdése határozatlan tartalma miatt – kiszámíthatatlan.

Az Alkotmánybíróság korábbi határozataiban többször értelmezte az Alkotmány 2. § (1) bekezdéséből levezethető jogbiztonság követelményét. Ennek során megállapította, hogy: „A jogállam nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság. A jogbiztonság az állam – s elsősorban a jogalkotó – köteletségévé teszi annak biztosítását, hogy a jog egésze, egyes részterületei és az egyes jogszabályok is világosak, egyértelműek, működésüket tekintve kiszámíthatóak és előreláthatóak legyenek a norma címzettjei számára.” [9/1992. (I. 30.) AB határozat, ABH 1992, 59, 65.] Kifejtette továbbá az Alkotmánybíróság, hogy „a jogbiztonság nem csupán az egyes normák egyértelműségét követeli meg, de az egyes jogintézmények működésének a kiszámíthatóságát is”. [75/1995. (XII. 21.) AB határozat, ABH 1995, 376, 383.]

„A jogállamiság egyik alapvető követelménye, hogy a közhatalommal rendelkező szervek a jog által meghatározott szervezeti keretek között, a jog által megállapított működési rendben, a jog által a polgárok számára megismerhető és kiszámítható módon szabályozott korlátok között fejtik ki a tevékenységüket.” [56/1991. (XI. 8.) AB határozat, ABH 1991, 454, 456.]

A „külön jogszabályban meghatározott hatóság egyedi határozatára” vonatkozó törvényi rendelkezés felveti a határozatokkal kapcsolatban a hatóság indokolási kötelezettségével, az iratokba való betekintés jogával és a jogorvoslat rendjével, továbbá a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálatával kapcsolatos, alkotmányos elvárások megfelelő szintű jogszabályban való rendezése kérdését. A jogorvoslathoz való alapjogot, illetőleg az annak gyakorlásához elengedhetetlen eljárási jogokat törvény sem korlátozhatja. Ehhez képest e kérdések rendezésére az Ártv. felhatalmazást sem adhat.

Az Ártv. 7. § (4) bekezdése és 24. §-a – a beavatkozással érintett árak mikénti meghatározása tekintetében – minden törvényi korlátozás nélküli, diszkrecionális jogkörrel biztosítja a Kormány számára. A törvényi felhatalmazás módját ad arra, hogy önkényesen, diszkriminatív módon állapítsák meg az árakat.

Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint a törvényi felhatalmazásnak ez a módja, az árakat érintő rendelkezési jog gyakorlására vonatkozó garanciális törvényi szabályok hiánya, sérti az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében szabályozott jogállamiság elvét. A jogállamiság elvéből folyó

egyik alapvető követelmény, a közigazgatás törvény alá rendeltségének követelménye, hogy „a közhatalommal rendelkező szervek a jog által meghatározott szervezeti keretek között, a jog által megállapított működési rendben, a jog által a polgárok számára megismerhető és kiszámítható módon szabályozott korlátok között fejtik ki tevékenységüket” [56/1991. (XI. 8.) AB határozat, ABH 1991, 454, 456.].

Az Alkotmánybíróság egy alkotmányjogi szempontból hasonló ügyben, a 6/1999. (IV. 21.) AB határozatban már megállapította, hogy alkotmányellenes helyzetet eredményez az olyan törvényi rendelkezés, amely oly módon adott felhatalmazást közszolgáltatás díjának megállapítására, hogy nem határozza meg a díjmegállapításra vonatkozó garanciális rendelkezéseket; a törvényi felhatalmazásnak ez a módja, a díjmegállapítási jogkör gyakorlására vonatkozó garanciális törvényi szabályok hiánya, sérti az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében szabályozott jogállamiság elvét. Az Alkotmánybíróság megállapította azt is, ha törvény valamely alkotmányos, illetőleg törvényben szabályozott jog korlátozására ad jogalkotási felhatalmazást valamely közigazgatási szervnek, a törvénynek meg kell határoznia a jogalkotási hatáskör terjedelmét, annak korlátait is.

A jelen esetben a kifejtettek alapján az állapítható meg, hogy a felhatalmazásnak az Ártv. módosításában foglalt módja az Alkotmány 2. § (1) bekezdését sérti.

Az Alkotmánybíróság szerint a gyógyszerek kiskereskedelmi forgalomban felszámítható legmagasabb árát illetően nem adható általános, korlátozás nélküli – az ármegállapítás lényeges szempontjait, az ármegállapító hatóság megnevezését és egyedi határozatának jellemzőit sem tartalmazó – felhatalmazás arra, hogy a Kormány a hatósági ár megállapításának szabályait teljes egészében, belátása szerint szabályozza, mert ez jogbizonytalanságot okoz.

Az Alkotmánybíróság ezért megállapította, hogy az Ártv. 7. § (4) bekezdése és 24. §-a ellentétes az Alkotmány 2. § (1) bekezdésével. Az Abtv. 42. § (2) bekezdése szerint a már kihirdetett, de még hatályba nem lépett jogszabály az alkotmányellenességének megállapítása esetén nem lép hatályba.

6. Az Alkotmánybíróság szoros összefüggés okán az indítványokat kiterjedtnek tekintette a Vhr.-nek arra, a május 1-jén hatályba lépett rendelkezésére, amely feljogosítást ad arra, hogy az egyes gyógyszerek áráról, a már támogatott gyógyszer árának változására irányuló kérelemről az OEP határozatban döntsön.

Az Ebtv. 83. § (2) bekezdés *c)* pontja szerint felhatalmazást kap a Kormány a gyógyszerek, gyógyászati segédeszközök és egyes gyógyászati ellátások árához nyújtott támogatás megállapítására vonatkozó szabályok meghatározására.

A Kormánynak sem az Ebtv., sem más törvény alapján nincs felhatalmazása arra, hogy az egyes gyógyszerek ár-

ról, a már támogatott gyógyszer árának változására irányuló kérelemről való döntésre az OEP-et felhatalmazza.

A Vhr. 7. § (2) bekezdésének a gyógyszer árakra vonatkozó rendelkezései ellentétesek az Alkotmány 35. § (2) bekezdésével, ezért az árakra vonatkozó alkotmányellenes szövegrészeket az Alkotmánybíróság megsemmisítette.

VI.

1. Az indítványozó 2003. február 26-án kelt, az Ártv. 19. §-ára vonatkozó, indítványt fenntartó beadványában az egyébként addigra hatályát veszített R. 1. vonatkozásában az indítványát nem tartotta fenn, így azt abban a körben az Alkotmánybíróság visszavontnak tekintette, és ezért az Alkotmánybíróság ideiglenes ügyrendjéről és annak közzetételéről szóló, módosított és egységes szerkezetbe foglalt 3/2001. (XII. 3.) Tü. számú határozat 31. §-ának *d)* pontja alapján (ABK. 2003. augusztus–szeptember 569.) az eljárást az R. 1. összefüggésében megszüntette.

Az R. 2. vonatkozásában az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a benne foglalt rendelkezések alkalmazására előírt határidő 2003. december 31-én lejárt; a 2003. decemberében kiskereskedelmi forgalomba hozott gyógyszerek és különleges táplálkozási igényt kielégítő tápszer után járó társadalombiztosítási támogatás elszámolása során azonban még alkalmazni kellett az R. 2. rendelkezéseit. Az Alkotmánybíróság ezért a jogszabály hatályossága kérdésének körében megvizsgálta, hogy az R. 2. – továbbélése folytán – milyen körben és határidővel alkalmazandó.

A járóbeteg-ellátás keretében rendelt gyógyszerek, gyógyászati segédeszközök és gyógyfürdőellátások árához nyújtott támogatások elszámolásáról és folyósításáról szóló 134/1999. (VIII. 31.) Korm. rendelet 3. § (3) bekezdése értelmében az Országos Egészségbiztosítási Pénztár a gyógyszertáraknak a termék – 103/2003. (VII. 17.) Korm. rendelet szerint kihirdetett – beszállításkori termelői ára, valamint a fogyasztói ár kis- és nagykereskedelmi árréstartalmának térítési díjjal csökkentett összegét utalja át hőközben és a tárgyhavi értékesítést követő hónap 20. napjáig hajtja végre a korrekciót a 217/1997. (XII. 1.) Korm. rendelet 7/A. §-ának (5)–(6) bekezdésében foglaltak szerint. Az Országos Egészségbiztosítási Pénztár legkésőbb három banki napon belül kezdeményezi a Magyar Államkincstár felé a kifizetést.

A Jat. 13. §-a szerint a jogszabály akkor veszti hatályát, ha más jogszabály hatályon kívül helyezi vagy ha a jogszabályban meghatározott határidő lejárt. Az Alkotmánybíróság több határozatában a Jat.-nak ezt a szabályát a jogszabály alkalmazhatóságára vonatkozó rendelkezésként értelmezte. E határozataiban megállapította, hogy a szabály alkalmazására jogszabályban előírt határidő leteltével, azaz, hogy a kifejezetten hatályon kívül nem helyezett jogszabályi rendelkezések teljesezésbe mentek, s már nincs

mód arra, hogy a jogalanyok a jogszabályi rendelkezés alapján jogot szerezzenek, a jogszabály lényegében hatályát veszti. (1239/B/1990. AB végzés, ABH 1991, 905, 906.; 298/B/1994. AB határozat, ABH 1994, 696, 700.; 880/B/1992. AB végzés, ABH 1996, 803, 804–806.; 670/B/1997. AB határozat, ABH 1999, 600, 603.; 385/B/2001. AB végzés, ABH 2001, 789–790.; 739/H/2002 AB végzés, ABK 2003. XII. évf. 4. szám)

Mivel a fenti rendelkezés értelmében a 2003. év december tárgyhavi értékesítést követő elszámolásra előírt határidő is eltelt, megállapítható, hogy az R. 2. hatályát veszítette.

A Vhr.-nek az R. 3. 1. §-ával kiegészített 7/A. §-át az emberi felhasználásra kerülő gyógyszerek és tápszerek árának és társadalombiztosítási támogatásának átmeneti szabályait érintő egyes jogszabályok módosításáról szóló 134/2003. (VIII. 27.) Korm. rendelet (R. 3. M.) 1. §-a módosította.

Az R. 3. M., valamint az R. 3. támadott szabályai – az R. 3. M. 6. § (1) bekezdésében és az R. 3. 3. § (1) bekezdésében foglalt határidők elteltének következtében – ugyan csak hatályukat veszítették.

Az R. 3. 3. § (1) bekezdése ugyanis úgy rendelkezett, hogy a rendelet – bizonyos rendelkezések kivételével, melyek között az 1. § nem szerepel – 2003. december 31-én hatályát veszti azzal, hogy rendelkezéseit a 2003. decemberében kiskereskedelmi forgalomba hozott gyógyszerek és különleges táplálkozási igényt kielégítő tápszerek után járó társadalombiztosítási támogatás elszámolása során még alkalmazni kell.

Az R. 3. M. 6. § (1) bekezdése pedig kimondta, hogy a rendelet 2003. december 31-én hatályát veszti azzal, hogy rendelkezéseit a 2003. decemberében kiskereskedelmi forgalomba hozott gyógyszerek és különleges táplálkozási igényt kielégítő tápszerek után járó társadalombiztosítási támogatás elszámolása során még alkalmazni kell. A végelszámolást 2004. január hónapban végre kellett hajtani.

A Vhr. 7/A. §-át 2004. május 1-jétől a Vhrm. 2. §-a állapítja meg.

E szabályokra figyelemmel nem tekinthetők hatályban lévőnek a Vhr. 7/A. § (3), (4) és (7) bekezdésének az R. 3. M. 1. §-ával megállapított rendelkezései.

Az Alkotmánybíróság hatályon kívül helyezett jogszabály alkotmányellenességét nem vizsgálja, hacsak nem annak alkalmazhatósága is eldöntendő kérdés (335/B/1990/13. AB határozat, ABH 1990, 261, 262.). Hatályon kívül helyezett jogszabály alkotmányossági vizsgálata a konkrét normakontroll két esetében, az Abtv. 38. § (1) bekezdése szerinti bírói kezdeményezés, és a 48. § szerinti alkotmányjogi panasz alapján lehetséges, mivel ezekben az esetekben az alkalmazott jogszabály alkotmányellenességének megállapítására és – ha az indítványozó különösen fontos érdeke indokolja – a konkrét ügyben való alkalmazási tilalom kimondására van lehetőség.

A jelen ügyben az R. 2.-t és az R. 3.-at, valamint a Vhr. 7/A. § (3), (4) és (7) bekezdését támadó indítványok az

Abtv. 1. § b) pontja alapján absztrakt normakontrollra irányulnak, ezért e szabályok vonatkozásában az Alkotmánybíróság az ideiglenes ügyrendjéről és annak közzétételéről szóló, módosított és egységes szerkezetbe foglalt 3/2001. (XII. 3.) Tü. számú határozat 31. §-ának a) pontja alapján (ABK. 2003. augusztus–szeptember 569.) az eljárást megszüntette.

2. Az Alkotmánybíróságnak nincs hatásköre „A 2004. évi gyógyszer-támogatási előirányzat betarthatóságát biztosító intézkedések” című, az OEP Gyógyszerügyi Főosztálya által 2004. március 8-án kiadott tájékoztatásban szereplő döntés megsemmisítésére, mivel az sem elnevezése, sem tartalma alapján nem minősül az állami irányítás egyéb jogi eszközének, ezért az erre irányuló indítványt visszautasította.

Az Alkotmánybíróság határozatának a Magyar Közlönyben történő közzétételét az Abtv. 41. §-a alapján rendelte el.

Dr. Holló András s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Bagi István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bihari Mihály s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Erdei Árpád s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Harmathy Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kukorelli István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Strausz János s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Tersztyánszky
dr. Vasadi Éva s. k.,
előadó alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 597/B/2000.

Az Alkotmánybíróság 20/2004. (V. 26.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság önkormányzati rendeleti szabályozás törvényellenességének és alkotmányellenességének utólagos vizsgálatára irányuló indítvány tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a Budapest Fővárosi VII. Kerület Erzsébetváros Képviselő-testületé-

nek a Budapest VII. kerület Madách sétány–Király utca–Károly körút–Dob utca–Erzsébet körút által határolt területre vonatkozó helyi építési szabályzat és szabályozási terv jóváhagyásáról szóló 4/2000. (III. 9.) számú önkormányzati rendelet 13. § (2) bekezdésének „ill. nem az övezet szerinti módon és rendeltetéssel beépített” szövegrésze alkotmányellenes, ezért e rendelkezést megsemmisíti.

A 13. § (2) bekezdése a megsemmisítést követően az alábbi szöveggel marad hatályban:

„13. § (2) Beépítetlen telek jelen rendelet hatálybalépésétől számított – tulajdonosváltás esetén a változástól számított – 5 éven belül a szabályozási terv és a helyi építési szabályzat vonatkozó előírásai szerint beépítendő.”

Az Alkotmánybíróság e határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

Budapest Főváros Közigazgatási Hivatala vezetője a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény (a továbbiakban: Ötv.) 99. § (2) bekezdés a) pontja alapján indítvánnyal fordult az Alkotmánybírósághoz, amelyben kérte a Budapest Fővárosi VII. Kerület Erzsébetváros Képviselő-testületének (a továbbiakban: Képviselő-testület) a Budapest VII. kerület Madách sétány–Király utca–Károly körút–Dob utca–Erzsébet körút által határolt területre vonatkozó helyi építési szabályzat és szabályozási terv jóváhagyásáról szóló 4/2000. (III. 9.) számú önkormányzati rendelet (a továbbiakban: Ör.) 13. § (2) bekezdése alkotmányellenességének megállapítását és megsemmisítését. Az indítványozó álláspontja szerint a Képviselő-testület túlterjeszkedett az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Ét.) 29. § (2) bekezdésében kapott jogalkotási felhatalmazásán, amikor a beépítési kötelezettséget a beépítetlen építési telkeken túl a nem az övezet szerinti módon és rendeltetéssel beépített telkekre is kiterjesztette. E rendelkezés ellentétes az Ét. 29. § (2) bekezdésében foglaltakkal és sérti az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében meghatározott jogállamiságból eredő jogbiztonságot és a 44/A. § (2) bekezdését.

II.

Az Alkotmánybíróság a rendelkező részben foglalt döntését a következő jogszabályi rendelkezésekre alapozta.

1. Az Alkotmány indítvánnyal érintett rendelkezései a következők:

„2. § (1) A Magyar Köztársaság független, demokratikus jogállam.”

„44/A. § (2) A helyi képviselőtestület a feladatkörében rendeletet alkothat, amely nem lehet ellentétes a magasabb szintű jogszabállyal.”

2. A helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény (a továbbiakban: Ötv.) indítvánnyal érintett rendelkezése:

„16. § (1) A képviselő-testület a törvény által nem szabályozott helyi társadalmi viszonyok rendezésére, továbbá törvény felhatalmazása alapján, annak végrehajtására önkormányzati rendeletet alkot.”

3. Az Ét. indítvánnyal érintett rendelkezései a következők:

„6. § (3) A települési önkormányzat és szervei – a fővárosban a fővárosi és a kerületi önkormányzatok a külön jogszabályban meghatározott hatáskörük szerint – a településrendezési feladatukat

a) a helyi építési szabályzat, valamint a településrendezési tervek elkészítésével és azok elfogadásával, továbbá

b) a 17. § szerinti sajátos jogintézmények alkalmazásával látják el.”

„29. § (1) Településrendezési kötelezettség körében

a) beépítési kötelezettség,

b) helyrehozatali kötelezettség, és

c) beültetési kötelezettség

rendelhető el.

(2) A helyi építési szabályzat a tervszerű telekgazdálkodás, a beépítés helyes sorrendje és a településkép előnyösebb kialakítása érdekében a beépítetlen építési telkekre meghatározott időn belüli beépítési kötelezettséget állapíthat meg. Ha a tulajdonos a beépítési kötelezettségét nem teljesíti, az önkormányzat az ingatlant kisajátíthatja. Amennyiben az ingatlan tulajdonos a beépítési kötelezettségét nem tudja teljesíteni, úgy kérésére az ingatlant ki kell sajátítani.”

4. Az Ör. indítvánnyal támadott rendelkezése:

„13. § (2) Beépítetlen, illetve nem az övezet szerinti módon és rendeltetéssel beépített telek jelen rendelet hatálybalépésétől számított – tulajdonosváltás esetén a változástól számított – 5 éven belül a szabályozási terv és a helyi építési szabályzat vonatkozó előírásai szerint beépítendő.”

III.

Az indítvány megalapozott.

1. A helyi önkormányzat rendeletalkotási hatáskörét egyrészt az Alkotmány, másrészt az Ötv. szabályozza. Az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdése szerint a helyi képviselő-testület a feladatkörében rendeletet alkothat, amely nem lehet ellentétes magasabb szintű jogszabállyal. Az

Ötv. 16. § (1) bekezdése kimondja, hogy a képviselő-testület törvény által nem szabályozott helyi társadalmi viszonyok rendezésére, továbbá törvény felhatalmazása alapján, annak végrehajtására alkot rendeletet. Mindezek alapján az Alkotmánybíróság azt vizsgálta, hogy a vitatott önkormányzati rendeleti rendelkezés által szabályozott társadalmi viszonyra nézve van-e törvényi szabályozás, illetőleg kapott-e az önkormányzat törvényi felhatalmazást további helyi jogszabály alkotására.

Az Alkotmánybíróság egyik korábbi határozatában elvi jelentőséggel mutatott rá, hogy az önkormányzat rendelete nem alkotmányellenes pusztán amiatt, mert valamely törvény nem ad kifejezett felhatalmazást a helyi önkormányzat számára a rendeletalkotáshoz. A képviselő-testület önkormányzati rendeletalkotási joga ugyanis az Alkotmány 44/A. § (1) bekezdésének a) pontjából is közvetlenül levezethető, így a felhatalmazás magából az alaptörvényből is eredhet. [47/1995. (VI. 30.) AB határozat ABH 1995, 512.]

Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy van olyan hatályos törvény, amely a szabályozási körébe vonta már azt a társadalmi viszonyt, amelyet az Ör. tartalma közvetlenül érint. Ilyen az Ét., amely törvény 6. § (3) bekezdése alapján megalkotott helyi építési szabályzatban a beépítési kötelezettség elrendelésének esetén a kötelezettség alá vonható ingatlanok körét – a beépítetlen építési telkek – az Ét. 29. § (2) bekezdése szabályozza. Az Ét. 29. § (2) bekezdése nem ad további felhatalmazást arra, hogy az önkormányzatok e körben még további ingatlanokat vonjanak be helyi rendeleti szabályozással. Ezzel a központi jogalkotó azt juttatta kifejezésre, hogy a tárgykörben elegendőnek tartja a maga által adott szabályozást.

Mindezek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Képviselő-testület az Ör. 13. § (2) bekezdésének „illetve nem az övezet szerinti módon és rendeltetéssel beépített” szövegrésze megalkotásával túllépte az Ötv. 16. § (1) bekezdésében szabályozott rendeletalkotási hatáskörét, és törvénytörő módon, az Ét. 29. § (2) bekezdésében biztosított szabályozási felhatalmazáson túlterjeszkedve állapított meg beépítési kötelezettséget. Ezért az Ör. vizsgált rendelkezése sérti az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdésének rendelkezését is.

A fentiek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Ör. 13. § (2) bekezdése „illetve nem az övezet szerinti módon és rendeltetéssel beépített” szövegrésze alkotmányellenes és azt a rendelkező részben foglaltak szerint megsemmisítette.

2. Tekintettel arra, hogy az Ör. 13. § (2) bekezdése támadott rendelkezésének alkotmányellenességét az Alkotmánybíróság az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdése alapján megállapította, – állandó gyakorlatának megfelelően – nem vizsgálta azt, fennáll-e az Alkotmány 2. § (1) bekezdésével való ellentét is [61/1997. (XI. 19.) AB határozat, ABH 1997, 361, 364.; 16/2000. (V. 24.) AB határozat, ABH 2000, 425, 429.; 29/2000. (X. 11.) AB határozat, ABH 2000, 193, 200.; 56/2001. (XI. 29.) AB határozat,

ABH 2001, 478, 482.; 35/2002. (VII. 19.) AB határozat, ABH 2002, 199, 213.; 4/2004. (II. 20.) AB határozat, ABK 2004. február, 58, 61.].

A határozat Magyar Közlönyben történő közzététele az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 41. §-án alapul.

Dr. Bihari Mihály s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Kukorelli István s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 920/H/2003/3.

A Kormány határozatai

A Kormány 1052/2004. (V. 26.) Korm. határozata

a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény hatálya alá tartozó szervezetek jegyzékéről szóló 1034/1992. (VII. 1.) Korm. határozat módosításáról

1. A köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény hatálya alá tartozó szervezetek jegyzékéről szóló 1034/1992. (VII. 1.) Korm. határozat mellékletében a „Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma külföldi kulturális intézetei” szövegrész helyébe a „Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma Külföldi Magyar Kulturális Intézetek Igazgatósága és külföldi kulturális intézetei” szövegrész lép.

2. E határozat a közzétételét követő 3. napon lép hatályba.

Dr. Medgyessy Péter s. k.,
miniszterelnök

VI. rész KÖZLEMÉNYEK, HIRDETMÉNYEK

Az Országos Választási Bizottság 55/2004. (V. 24.) OVB határozata

Az Országos Választási Bizottság az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. tör-

vény (a továbbiakban: Nsztv.) 2. §-ában, valamint a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 117. §-ának (1) bekezdésében foglalt hatáskörében eljárva a Kékesi Raymund és Vásárhelyi Lajos választópolgárok által benyújtott népi kezdeményezés aláírásgyűjtő ívének hitelesítése tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív mintapéldányát hitelesíti.

A határozat ellen az annak közzétételét követő 15 napon belül az Alkotmánybírósághoz címezve az Országos Választási Bizottsághoz lehet kifogást benyújtani.

INDOKOLÁS

I.

2004. május 13-án országos népi kezdeményezés aláírásgyűjtő íve mintapéldányának hitelesítését kérte az Országos Választási Bizottságtól. Az aláírásgyűjtő íven a következő szerepel:

„Alulírottak országos népi kezdeményezést támogatunk az alábbi kérdésben:

hogy a Magyar Országgyűlés tegye meg a törvényes lépéseket az iraki magyar katonai kontingens azonnali visszahívására.”

Az Országos Választási Bizottság egyhangúlag megállapította, hogy az aláírásgyűjtő ív a törvényben meghatározott formai, valamint a feltett kérdésre vonatkozó tartalmi követelményeknek eleget tesz, ezért hitelesítésének akadálya nincs.

II.

A határozat a Ve. 117. §-án, 118. § (5) bekezdésén, 131. §-án, az Nsztv. 2. §-án, 17. §-án, valamint 18. §-án, a jogorvoslatról való tájékoztatás a Ve. 130. § (1) bekezdésén alapul.

Budapest, 2004. május 24.

Dr. Molnár Miklós s. k.,
az Országos Választási Bizottság
elnökhelyettese

A Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium Heves Megyei Földművelésügyi Hivatalának (3301 Eger, Barkóczy út 7. Pf. 145.)

h i r d e t m é n y e

Az FVM Heves Megyei Földművelésügyi Hivatala – a földrendező és a földkiadó bizottságokról szóló 1993. évi II. törvény 4/B. §-ának (5) bekezdése alapján –

n y i l v á n o s s o r s o l á s t

tart a Mátrai Egyesült Mg. Szövetkezet FA, Gyöngyöspata használatában lévő, a részarány-földkiadási eljárás után visszamaradt földek kiadása céljából.

I. Sorsolás helye: Gyöngyöstarján, Jókai tér 5., Általános Művelődési Központ

II. Sorsolási időpont:

1. 2004. június 29., 10 óra.

A sorsoláson részvételre jogosultak köre: a Mátrai Egyesült Mg. Szövetkezet FA, Gyöngyöspata gazdasági területén még ki nem adott részarány-földtulajdonnal (aranykoronával) rendelkező azon személyek, akik 1993. március 23-ig kérelmet nyújtottak be, az alábbi helyrajzi számú földrészletre.

2004. június 29-én 10 órakor sorsolásra kerülő földrészlet:

Település: Gyögyöspata

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	Összes AK érték	Sorsolandó AK érték	Terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
0330/3	gyümölcsös, szántó	4,8157	124,15	124,15	

2. 2004. június 29., 13 óra 30 perc.

A sorsoláson részvételre jogosultak köre: a Mátrai Egyesült Mg. Szövetkezet FA, Gyöngyöspata gazdálkodási területén még ki nem adott részarány-földtulajdonnal (aranykoronával) rendelkező azon személyek, akik a 2001. évi CXVIII. törvény 5/B. § (1) bekezdése alapján határidőben kérelmet nyújtottak be.

3. 2004. június 30.–július 1., 10 óra

A sorsoláson részvételre jogosultak köre: a Mátrai Egyesült Mg. Szövetkezet FA, Gyöngyöspata gazdálkodási területén még ki nem adott részarány-földtulajdonnal (aranykoronával) rendelkező személyek.

2004. június 29-én 13 óra 30 perckor, valamint 2004. június 30-án és 2004. július 1-jén 10 órakor sorsolásra kerülő földrészletek:

Település: Gyöngyöspata

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	Összes AK érték	Sorsolandó AK érték	Terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
553/2	szántó	1,0480	27,35	27,35	Belterület Földmérési jelek elhelyezése Vezetékjog, Matáv
807/9	beépítetlen ter. (szántó)	0,0256	0,49	0,49	Belterület
807/10	beépítetlen ter. (szántó)	0,1396	2,67	1,48	Belterület
807/16	beépítetlen ter. (szántó)	0,1336	1,76	1,76	Belterület
06/45	szántó	0,1029	1,36	1,36	
06/54	szántó	0,2445	3,23	3,23	
010/20	szőlő	0,3340	18,57	1,57	
010/35	szőlő	0,3053	16,97	5,60	
010/41	szőlő	0,3049	16,95	1,57	
010/44	szőlő	0,3047	16,94	1,94	
010/57	gyep (legelő)	0,2530	0,35	0,35	
037/32	szőlő	0,4070	13,43	13,43	
037/33	szőlő	0,4238	13,99	2,75	
037/48	szőlő	0,8984	29,65	15,08	
037/55	szőlő	0,2765	13,47	13,47	
046/9	szőlő	0,2945	16,37	1,33	
061/24	szántó	0,4444	11,60	11,60	
070/1	szántó, gyep (rét)	4,3021	120,23	96,31	
091/7	szőlő	1,8242	139,55	139,55	
099/4	szőlő	0,7002	53,57	36,12	
099/9	szőlő	0,9291	71,08	71,08	
099/21	szőlő	0,6289	48,11	48,11	
099/34	szőlő	2,1779	166,61	166,61	
0114/29	szántó	1,0202	26,63	26,63	
0114/61	szántó	1,0122	18,43	6,19	
0114/74	szántó	0,0824	1,57	1,57	
0119/2	szántó	0,8323	15,90	10,94	

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	Összes AK érték	Sorsolandó AK érték	Terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
0119/4	szántó	0,7592	14,50	14,50	
0120/7	gyep (rét)	0,2014	2,52	2,52	
0120/8	szántó	0,8364	21,83	21,83	
0120/39	szántó	1,6575	43,26	13,72	
0120/53	szántó	1,0842	28,30	28,30	
0120/71	szántó	0,1321	3,80	3,80	
0120/93	szántó, gyep (lege- lő)	0,3216	4,56	4,56	
0125/5	szántó	3,8816	74,14	74,14	
0125/13	szántó	1,9062	36,41	8,65	
0130/46	szántó	0,2654	8,31	1,37	
0130/59	szántó	0,9819	22,30	9,85	
0130/62	szántó	5,1659	155,10	155,10	
0144/8	gyep (rét)	0,1031	1,29	1,29	
0144/9	gyep (rét)	0,0987	1,23	1,23	
0144/10	gyep (rét)	0,8198	10,25	10,25	
0144/11	szántó	3,6362	113,81	113,81	
0150/23	szántó	1,1012	31,61	6,91	
0153	erdő	0,2374	0,57	0,57	
0155/12	szántó	0,3876	10,12	1,60	
0155/77	szőlő	0,3311	22,07	3,53	
0155/107	szőlő	0,5284	25,73	1,49	
0155/159	szőlő	0,2714	14,60	1,85	
0155/174	gyep (legelő)	0,5046	1,56	1,56	
0155/182	szántó	0,1710	5,06	1,71	
0155/190	szántó	0,4736	12,36	3,31	
0156	szántó	1,1036	14,57	14,57	
0167	gyep (legelő)	0,4041	2,55	2,55	
0193/60	szántó	0,1052	2,75	2,75	Bányaszolgalmi jog Tiszántúli Gázszolg. Rt.
0193/96	szántó	0,2979	7,78	7,78	
0193/98	szántó	0,1597	4,17	1,17	
0195/21	szántó	0,2090	2,76	2,76	
0197/75	szőlő	0,3134	17,43	4,37	
0197/84	szántó	1,0349	4,35	4,35	
0212/28	szántó	2,4069	18,29	2,18	
0213/31	szőlő	0,0781	4,34	4,34	
0220/240	szőlő	2,1507	119,58	119,58	
0234/100	szántó	1,4238	5,98	5,98	
0234/102	szántó	4,0475	17,00	10,00	
0242/36	szántó	0,0609	0,46	0,46	
0242/44	szántó	0,1786	1,93	1,93	
0242/75	szántó	0,3909	7,47	7,47	Bányaszolgalmi jog Tiszántúli Gázszolg. Rt.

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	Összes AK érték	Sorsolandó AK érték	Terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
0242/97	szántó	1,0690	27,90	9,65	
0246/41	szántó	0,1298	2,48	2,48	
0254/4	gyep (legelő)	0,8329	1,17	1,17	
0254/5	erdő	3,0010	7,20	7,20	Vezetékjog
0254/6	szántó	1,3935	10,59	10,59	
0254/7	erdő	0,4965	2,09	2,09	
0254/8	szántó	2,5633	19,48	19,48	
0256/1	gyep (legelő), erdő	29,9671	88,47	88,47	Földmérési jelek elhelyezése
0260/5	szántó	5,0377	38,29	38,29	
0262/8	szántó, gyep (legelő)	7,3949	36,23	36,23	
0264/5	szántó	15,0822	114,62	114,62	
0266/10	gyep (legelő)	2,1856	6,78	6,78	
0266/12	szántó	1,6497	12,54	12,54	
0266/15	szántó, gyep (rét)	1,0917	12,42	12,42	
0267/2	szántó	1,6559	12,58	12,58	
0267/4	szántó	0,9999	7,60	7,60	
0267/5	szántó	1,3078	9,94	9,94	
0267/6	szántó	10,6151	80,67	80,67	
0273/2	szántó	0,7641	8,53	8,53	
0274/42	szántó	0,1040	1,37	1,37	
0284/29	szántó	3,2961	40,40	40,40	
0287/13	szántó	8,0998	75,32	75,32	
0287/14	szántó	6,1939	52,00	52,00	
0293/5	gyep (rét)	4,2327	52,91	52,91	Vezetékjog
0293/18	szántó	10,9524	69,57	69,57	
0293/22	szántó	2,0634	13,16	6,72	
0293/23	szántó	1,6876	10,67	10,67	
0293/24	szántó	2,8663	17,87	17,87	
0293/25	szántó	4,2329	25,93	25,93	
0293/26	szántó	3,8066	23,20	23,20	
0294/2	szántó	0,9351	17,86	17,86	
0296/14	gyep (legelő)	0,5115	0,72	0,72	
0296/16	gyep (legelő)	0,6255	0,88	0,88	
0296/18	gyep (legelő)	0,0736	0,10	0,10	
0296/38	szántó	0,1284	0,54	0,54	Földmérési jelek elhelyezése
0296/39	szántó	0,1346	0,57	0,57	
0306/14	szántó	2,5366	32,51	32,51	
0306/18	gyep (legelő)	4,5139	13,99	13,99	
0315/11	gyümölcsös	2,9185	81,13	15,35	
0315/53	gyümölcsös	0,1659	4,61	4,61	
0315/54	gyep (legelő)	0,8284	2,57	2,57	
0315/98	gyep (legelő)	2,3485	7,28	7,28	
0315/100	gyümölcsös	6,2936	174,96	12,70	
0315/101	gyümölcsös	5,4181	150,62	20,10	

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	Összes AK érték	Sorsolandó AK érték	Terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
0330/3	gyümölcsös, szántó	4,8157	124,15	124,15	Sorsolási maradvány
0332/131	szőlő	0,7528	36,66	36,66	
0334/6	szőlő	0,3563	17,35	2,35	
0334/12	szőlő	0,3168	15,43	1,43	
0334/34	szőlő	0,8985	43,76	43,76	
0334/49	gyümölcsös	0,1506	4,19	4,19	
0334/136	gyümölcsös	0,1498	4,16	4,16	
0334/145	gyümölcsös	0,1501	4,17	4,17	
0344/9	szántó	1,1938	9,07	9,07	
0376/1	szántó	0,3150	6,02	6,02	
0376/6	erdő	0,1930	0,46	0,46	
0376/8	erdő	0,4193	1,01	1,01	
0376/12	szántó	4,1618	54,94	54,94	
0376/13	gyep (legelő)	1,2030	7,58	7,58	
0376/14	szántó	9,4555	98,97	98,97	
0376/24	szántó	7,6165	57,89	57,89	
0376/27	szántó	1,8676	14,19	14,19	
0376/28	szántó	0,6340	4,82	4,82	
0376/29	szántó	1,2049	9,16	9,16	
0376/37	szántó	0,1976	0,83	0,83	
0376/41	szántó	0,2023	1,54	1,54	
0376/48	szántó	0,9571	7,27	7,27	
0376/50	szántó	0,1478	1,12	1,12	
0376/65	szántó	0,4445	5,87	5,87	
0376/193	szántó	2,6952	35,58	20,88	
0376/218	szőlő	0,3098	23,70	1,49	
0376/225	szőlő	0,3063	23,43	21,08	
0399	erdő	264,0437	981,11	279,28	Földmérési jelek elhelyezése
0407/5	szántó	7,0063	92,48	92,48	
0407/8	szántó	16,5948	219,05	219,05	
0407/9	szántó	8,7893	116,02	116,02	
0407/10	gyep (legelő)	10,9490	33,94	33,94	
0407/11	gyep (legelő)	3,9819	12,34	12,34	
0410/4	szántó	5,4473	95,78	95,78	
0410/6	szántó	2,7493	36,29	36,29	
0413/5	gyep (legelő)	0,1752	0,54	0,54	
0413/9	szántó	0,0080	0,15	0,15	
0413/10	szőlő	0,0093	0,52	0,52	
0413/11	szántó	0,1965	3,75	3,75	
0413/12	szántó	0,1401	2,68	2,68	
0413/16	szántó	0,1821	3,48	3,48	
0413/22	szántó	0,5102	9,74	9,74	
0413/25	szántó	0,2120	4,05	4,05	
0413/31	gyep (legelő)	0,0610	0,19	0,19	

Település: Gyöngyöstarján

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	Összes AK érték	Sorsolandó AK érték	Terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
08/10	gyep (rét)	0,5276	16,04	16,04	
09/14	gyep (rét)	0,1218	1,52	1,52	
09/15	gyep (rét)	0,1006	1,26	1,26	
09/17	gyep (rét)	0,1096	1,37	1,37	
010/3	gyep (legelő)	0,7052	2,19	2,19	
012/9	szántó	1,4436	27,57	27,57	
012/11	gyep (rét)	4,7862	59,83	48,57	
014/10	gyep (legelő)	0,1947	1,23	1,23	
014/12	gyep (legelő)	1,0953	6,90	1,99	
014/18	gyep (legelő)	1,8237	11,49	11,49	
014/20	gyep (legelő)	0,3703	2,33	2,33	
014/21	gyep (legelő)	0,2542	1,60	1,60	
014/23	gyep (legelő)	2,2697	47,41	44,01	
014/26	gyep (legelő)	0,3581	2,26	2,26	
014/27	gyep (legelő)	0,0834	0,53	0,53	
014/28	gyep (rét)	0,7871	23,93	15,28	
014/30	gyep (rét)	0,2874	8,74	8,74	
014/31	gyep (rét)	0,1795	5,46	5,46	
014/32	gyep (rét)	0,3833	11,65	11,65	
014/33	gyep (rét)	0,3338	10,15	10,15	
014/34	gyep (rét)	0,1315	4,00	4,00	
014/37	gyep (legelő)	0,1046	0,66	0,66	
015/71	szőlő	0,2601	14,46	14,46	
018/5	szántó	3,5610	47,01	47,01	
047/14	szőlő	0,2317	7,65	7,65	
064/31	gyep (legelő)	0,1092	0,34	0,34	
064/46	gyep (legelő)	0,1630	0,51	0,51	
064/76	gyep (legelő)	0,1067	0,33	0,33	
079/5	gyep (legelő)	0,6055	1,88	1,88	
081/1	gyep (rét)	0,1151	3,50	3,50	
0116/4	szántó	0,3310	6,32	6,32	
0116/39	szántó	0,5371	14,02	14,02	
0116/42	szántó	0,5206	9,94	9,94	
0116/54	szántó	0,8667	22,62	22,62	
0161/46	szántó	0,0881	2,76	2,76	
0164/58	szántó	0,0688	1,80	1,80	
0164/69	szőlő	0,3258	24,92	24,92	
0176/31	szántó	0,1250	2,39	2,39	
0182/1	gyep (legelő)	0,4662	1,45	1,45	
0189/1	gyep (rét), gyep (legelő)	5,1687	147,32	147,32	Vezetékjog
0208	gyep (legelő)	5,9037	18,30	18,30	
0232/3	gyep (legelő)	0,0344	0,02	0,02	
0237/56	gyümölcsös	0,2001	5,56	5,56	

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	Összes AK érték	Sorsolandó AK érték	Terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
0241/81	gyümölcsös	0,6216	17,28	17,28	
0259/13	szőlő	0,2237	10,89	10,89	
0284/27	szőlő	0,2792	13,60	13,60	
0287/45	gyep (legelő)	0,1682	0,24	0,24	
0302/16	gyümölcsös	0,8291	23,05	23,05	
0302/35	gyümölcsös	0,7381	20,52	20,52	
0302/38	gyümölcsös	1,0347	28,76	28,76	
0304/41	szőlő	0,4542	22,12	22,12	
0321/12	szőlő	0,2451	11,94	11,94	
0321/16	szőlő	0,3318	16,16	16,16	
0321/31	gyep (legelő)	0,0873	0,27	0,27	
0356/7	szántó	0,9689	12,79	12,79	
0404/5	erdő	79,5067	329,99	7,43	

Település: Nagyréde

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	Összes AK érték	Sorsolandó AK érték	Terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
033	szántó	1,8524	35,38	35,38	
043/4	gyep (rét)	3,8386	47,98	47,98	

Település: Szücsi

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	Összes AK érték	Sorsolandó AK érték	Terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
55	szántó	1,2322	47,07	47,07	Belterület
04/32	szántó	0,3367	6,43	6,43	
010/1	gyep (legelő)	0,4761	1,48	1,48	
010/46	szántó	0,1350	3,52	3,52	
010/51	szántó	0,1349	3,52	3,52	
010/70	szántó	31,9618	536,69	60,58	
014/7	erdő	13,7520	57,76	23,77	
014/33	szántó	87,9283	1124,29	58,88	
023/1	gyep (legelő)	6,3604	19,72	19,72	
023/8	szántó	11,8351	156,22	7,09	
023/14	szántó	7,0911	93,60	93,60	
025/2	gyep (legelő)	5,3444	16,57	16,57	
027/1	gyep (legelő)	1,1196	3,47	3,47	
033/17	szántó	0,9951	13,14	13,14	
033/19	szántó	17,0938	303,09	37,31	
033/23	szántó	27,2406	463,07	14,70	
036/46	szántó	0,7757	10,24	10,24	
036/64	szántó	1,4265	18,83	18,83	
036/65	szántó	1,2671	16,73	16,73	
036/66	szántó	1,1289	14,90	14,90	
036/67	szántó	0,8922	11,78	11,78	

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	Összes AK érték	Sorsolandó AK érték	Terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
036/72	szántó	1,2701	16,77	16,77	
036/78	szántó	0,5868	11,21	11,21	
036/79	szántó	0,7828	14,95	14,95	
036/80	szántó	0,7824	14,94	14,94	
036/118	szántó	3,8397	73,34	16,47	
036/122	szántó	5,4719	104,51	8,56	
038/1	gyep (legelő) szántó	4,1165	41,97	41,97	
038/3	szántó	1,1129	21,26	21,26	
046/1	szántó	1,0981	20,97	11,46	
047/5	szőlő	0,1229	9,40	9,40	
047/18	szőlő	0,2550	19,51	19,51	
047/20	szőlő	1,0008	76,56	76,56	
047/25	szőlő	0,6644	50,83	50,83	
047/26	szőlő	0,5073	38,81	38,81	
047/28	szőlő	0,3341	25,56	25,56	
049/12	szőlő	0,3078	23,55	23,55	
049/13	szőlő	0,4432	33,90	33,90	
049/16	szőlő	0,9350	71,53	71,53	
049/19	szőlő	2,8784	220,20	220,20	
049/20	szőlő	0,3982	30,46	30,46	
053/10	szántó	0,2056	3,93	3,93	
053/117	szőlő	0,3089	17,17	9,15	
053/168	szántó	0,1069	2,04	2,04	
053/203	szőlő	0,2926	16,27	16,27	
053/235	szőlő	0,3342	18,58	1,89	
067/5	szántó	0,9847	13,00	13,00	
067/6	szántó	1,6544	21,84	21,84	
067/10	erdő, gyep (legelő)	14,5106	40,86	40,86	
079/42	szőlő	0,9157	50,91	50,91	
079/43	szőlő	0,1116	6,20	6,20	
079/45	szőlő	1,4934	114,25	114,25	
079/46	szőlő	2,2777	126,64	126,64	
080/5	gyep (legelő)	1,1072	3,43	3,43	
080/9	gyep (legelő)	0,4523	1,40	1,40	
084/29	szőlő	0,3300	16,07	16,07	
084/30	szőlő	1,6990	82,74	82,74	
085/4	szőlő	0,6637	32,32	32,32	
085/7	szőlő	0,1956	9,53	9,53	
086/5	gyep (legelő)	0,2630	0,82	0,82	
088/10	szőlő	0,29,63	14,43	14,43	
088/37	szőlő	0,4287	20,88	20,88	

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	Összes AK érték	Sorsolandó AK érték	Terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
088/41	szántó	0,1846	1,40	1,40	
088/44	szőlő	0,7940	38,67	38,67	
088/71	szőlő	0,5968	29,06	29,06	
088/73	szőlő	0,2959	14,41	14,41	
088/89	szőlő	0,3309	16,11	16,11	
095/53	szőlő	0,3193	24,43	2,48	
095/83	szántó	0,0264	0,35	0,35	
095/84	szántó	0,0253	0,33	0,33	
095/85	szántó	0,0156	0,21	0,21	
095/86	szántó	0,0167	0,22	0,22	
095/89	szántó	0,0298	0,39	0,39	
095/90	szántó	0,0429	0,57	0,57	
095/91	szántó	0,0892	1,18	1,18	
095/92	szántó	0,1161	1,53	1,53	
095/95	szántó	0,0953	1,26	1,26	
095/96	szántó	0,0793	1,05	1,05	
095/97	szántó	0,0119	0,16	0,16	
095/106	szőlő	0,3369	25,77	3,14	
0103/7	szőlő	0,3381	18,80	2,15	
0103/10	szőlő	0,3549	19,73	7,16	
1350	gyep (legelő)	0,0696	0,22	0,22	Zártkert

Település: Rózsaszentmárton

Helyrajzi szám	Művelési ág	Terület (ha, m ²)	Összes AK érték	Sorsolandó AK érték	Terület hasznosítására vonatkozó korlátozás
072/2	szántó	0,4273	8,16	8,16	
086/2	szántó	10,1665	106,20	106,20	

A sorsolás nyilvános, azon bárki jelen lehet.

Több részarány-tulajdonos egyezségeen alapuló írásbeli igényét, valamint a kisorsolt földrészletekre vonatkozó cseremegállapodásokat az FM Hivatal figyelembe veszi. Az egyezségeen alapuló közös igényt a sorsolás kezdetéig a helyszínen, a cserét pedig a sorsolást követő 15 napon belül lehet az FM Hivatalhoz írásban benyújtani.

A sorsolás a helyben szokásos módon is meghirdetésre kerül.

A sorsoláson bármely okból meg nem jelenő jogosult később a mulasztásra hivatkozva semmiféle jogot nem érvényesíthet, ebből az okból a sorsolás eredménye nem változtatható meg.

A megjelenésben akadályozott érdekelt személy szabályszerű meghatalmazással ellátott meghatalmazottal képviseltetheti magát.

Akinek a nyilvános sorsolás jogos érdekét érinti, vagy sérti, törvénysértésre hivatkozással a sorsolást követő 48 órán belül a Fővárosi és Pest Megyei Földművelésügyi Hivatalhoz címzett, de a Heves Megyei Földművelésügyi Hivatalhoz (3300 Eger, Barkóczy út 7.) kifogást nyújthat be.

Szabó József s. k.,
hivatalvezető

**A Magyar Hivatalos Közlönykiadó
közleménye**

Az Európai Unió Hivatalos Lapja 2004. május 1-jétől az Európai Unió hivatalos nyelveként magyarul is megjelenik. A hivatalos lap L és C sorozatból áll.

Az L (Legislation) sorozatban kerülnek kiadásra az Európai Unió hatályos jogszabályai, az ún. elsődleges jogforrások (alapító szerződések, csatlakozási szerződések, társulási szerződések), továbbá az alábbi jogforrások: *rendeletek, irányelvek, határozatok*.

Az EU Hivatalos Lapjában történő közzétételt követően az évfolyam és a kötet számára, valamint a megjelenés dátumára hivatkozással, cím szerint, 2004. május 1-jétől — heti rendszerességgel — folyamatosan tájékoztatást adunk a hivatalos lap L kiadásaiban megjelenő jogi aktusokról a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Hivatalos Értesítőben.

Helyesbítés: A Magyar Közlöny 2004. évi 58. számában megjelent, az áruk, szolgáltatások és anyagi értéket képviselő jogok országhatárt, illetve vámhatárt átlépő kereskedelméről szóló 110/2004. (IV. 28.) Korm. rendelet 2. c) számú melléklete 2. pontjának utolsó bekezdése helyesen a következő:

„A kiviteli, behozatali engedélykérelemhez a Nemzetbiztonsági Szakszolgálat Szakértői Intézetének előzetes véleményét mellékelni kell.”

(Nyomdahiba)

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

A Magyar Hivatalos Közlönykiadó gondozásában 2004. január 1-jétől jelenik meg a Közbeszerzések Tanácsának hivatalos lapja, a

KÖZBESZERZÉSI ÉRTESÍTŐ

A Közbeszerzési Értesítő megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó, Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. címén (postacím: 1394 Budapest 62, Pf. 357.) vagy a 318-6668 faxszámán.

Éves előfizetési díja 2004. évre: 94 700 Ft, fél évre: 50 000 Ft, negyedévre: 26 100 Ft. Példányonként megvásárolható a kiadó közlönnyboltjában (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6. Tel./fax: 267-2780).

MEGRENDELŐLAP

Megrendelem a

KÖZBESZERZÉSI ÉRTESÍTŐ

című lapot példányban, és kérem a következő címre kézbesíteni:

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város/község, irányítószám):

Utca, házsám:

Az ügyintéző neve, telefonszáma:

Előfizetési díj egy évre 94 700 Ft

 fél évre 50 000 Ft

 negyedévre 26 100 Ft

Csekket kérek a befizetéshez

Kérjük, a négyzetbe történő X bejelöléssel jelezze az előfizetés időtartamát!

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

EU
jogi kiadványok
a Magyar Hivatalos
Közlönykiadótól

A Csatlakozási Szerződés és az elsődleges joganyag hivatalos szövegének kihirdetéséről szóló törvény közzétételével egyidejűleg (várhatóan április végén) a Magyar Hivatalos Közlönykiadó az alábbi kiadványokat jelenteti meg:

A Csatlakozási Szerződés teljes, hivatalos szövege

Teljes anyag Magyar Közlöny-különszámként.
Tartalmazza az elsődleges joganyag történeti változatát is. Összesen kb. 4100 oldal, öt kötetben, papírkötésben.
Ára (CD-vel együtt): 16 800 Ft áfával

Teljes anyag könyv alakban.
Tartalmazza az elsődleges joganyag történeti változatát is. Összesen kb. 4100 oldal, három kötetben, vászonkötésben.
Ára (CD-vel együtt): 27 300 Ft áfával

Alapszöveg könyv alakban.
A fenti könyvsorozat I. kötete, a függelékek és az elsődleges joganyag történeti változata nélkül, kb. 1100 oldal, vászonkötésben.
Ára (CD-vel együtt): 8925 Ft áfával

Magyar Közlöny-előfizetőknek a Csatlakozási Szerződés teljes anyagát tartalmazó CD-t ingyenesen küldjük, de az külön is megvásárolható.
Ára: 5750 Ft áfával

Az Európai Unió elsődleges joga

Az Igazságügyi Minisztérium tájékoztató kiadványa, amely tartalmazza az Európai Unió alapszerződéseinek egységes szerkezetű, 2004. május 1-jétől hatályos változatát, valamint a kötet nyomdahunyagát tartalmazó CD-t.
Ára (CD-vel együtt): 3360 Ft áfával

A könyv CD-változata külön is megvásárolható.
Ára: 2500 Ft áfával

A kiadványokra előrendelést / megrendelést felvesszünk. Megjelenés után a kiadványok kaphatók a kiadó Közlönyboltjában is:
1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6.
Tel./fax: 267-2780

www.mhk.hu

Megrendeljük az alábbi kiadvány(oka)t (a befizetéshez számlát / csekket kérek):

- Csatlakozási Szerződés (teljes anyag) – Magyar Közlöny-különszámként példányban. Összesen kb. 4100 oldal, öt kötetben, papírkötésben. *Ára (CD-vel együtt): 16 800 Ft + postaköltség.*
- Csatlakozási Szerződés (teljes anyag) – könyv alakban példányban. Összesen kb. 4100 oldal, három kötetben, vászonkötésben. *Ára (CD-vel együtt): 27 300 Ft + postaköltség.*
- Csatlakozási Szerződés (alapszöveg) – könyv alakban példányban. A teljes anyag I. kötete, kb. 1100 oldal, vászonkötésben. *Ára (CD-vel együtt): 8925 Ft + postaköltség.*
- Csatlakozási Szerződés (teljes anyag) – önálló CD példányban. *Ára: 5750 Ft + postaköltség.*
- Az Európai Unió elsődleges joga – könyv + CD példányban. *Ára (CD-vel együtt): 3360 Ft + postaköltség.*
- Az Európai Unió elsődleges joga – önálló CD példányban. *Ára: 2500 Ft + postaköltség.*

Megrendelő neve:
Megrendelő címe:
Dátum: Aláírás:

A megrendőszelvényt kérjük a Magyar Hivatalos Közlönykiadó, 1085 Budapest, Somogyi B. u. 6. címre (postacím: 1394 Budapest 62, Pf. 361) vagy a 267-2780, illetve 338-4746 faxeszámra elküldeni.

Szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal, a Szerkesztőbizottság közreműködésével.

A Szerkesztőbizottság elnöke: dr. Pulay Gyula. A szerkesztésért felelős: dr. Müller György. Budapest V., Kossuth tér 1–3. Kiadja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó. Felelős kiadó: dr. Kodala László elnök-vezérigazgató. Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. Telefon: 266-9290.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadónál

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357, vagy faxon 318-6668.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Hivatalos Közlönykiadó a FÁMA Rt. közreműködésével. Telefon/fax: 266-6567.

Információ: tel./fax: 317-9999, 266-9290/245, 357 mellék.

Példányonként megvásárolható a kiadó Budapest VIII., Somogyi B. u. 6. (tel./fax: 267-2780) szám alatti közlönyboltjában, illetve megrendelhető a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.

2004. évi éves előfizetési díj: 73 140 Ft. Egy példány ára: 161 Ft 16 oldal terjedelemtől, utána + 8 oldalanként + 161 Ft.

A kiadó az előfizetési díj évközi emelésének jogát fenntartja.

HU ISSN 0076—2407

04.1211 — Nyomja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert.